

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MATING SEASON: BOOK THREE

MATING SEASON

HEATHER K. CARSON

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

M at in g Sea so n

B O O K T H R E E

H E A T H E R K. C A R S O N

Telif Hakkı© 2024 Heather K. Carson
www.heatherkcarson.com
Mavi Salı Kitapları'nın izniyle

Kapak Tasarımı Fay Lane tarafından

faylane.com adresinde ISBN: 9798336643480

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, kısa alıntılar dışında, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, kopyalanamaz veya herhangi bir şekilde kullanılamaz.

Lütfen telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığını teşvik etmeyin veya buna katılmayın. Korsanlık hırsızlıktır.

İçindekiler

Kitap Özeti

[Birinci Bölüm - Aspen](#)
[İkinci - Ranger - - -](#)
[BölümÜçüncü Aspen](#)
[Aspen BölümDördüncü](#)
[Ranger Ranger](#)
[BölümBeşinci Aspen](#)
[BölümAltıncı Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm Onüçüncü](#)
[Bölüm - Aspen- - -](#)
[Dokuzuncu - Yedinci](#)
[Bölüm Sekizinci Ranger](#)
[Onuncu - Ranger - Aspen](#)
[Onbirinci Aspen Onikinci -](#)
[Ranger](#)
[On Dört Bölüm - Korucu On Beş](#)
[Aspen Bölüm Bölüm - On Altı -](#)
[Korucu On - Aspen - Yedi Yirmi](#)
[- KorucuBölüm Bölüm On](#)
[Dokuz - Aspen Bölüm On Sekiz](#)
[Korucu Bölüm](#)
[Yirmi Birinci Bölüm - Aspen](#)
[Yirmi İkinci Ranger Yirmi Bölüm](#)
[Üçüncü - Aspen - Aspen Aspen](#)
[- Bölüm Dördüncü Ranger](#)
[Ranger Yirmi Yirmi Yirmi Bölüm](#)
[Yirmi Yirmi Bölüm Yirmi](#)
[Dokuzuncu Bölüm - Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm Sekizinci - Ranger](#)
[Beşinci - Altıncı - - Yedinci](#)
[Aspen Sonsöz](#)

Son bölüm/kitap özeti:

Aspen, Alfa Oyunları sırasında Ranger'ı daha yakından tanıdıkça, bu çekimi artık inkâr edemez. Başroldeki çiftimiz yarışmalara ve flört etkinliklerine katıldıkça işler kızışıyor.

Ranger şovda bulunma nedenini açıklıyor - yerel işletmelerle yaptıkları karanlık anlaşmalar nedeniyle Tulia Sürüsü'nden intikam almak ve kırsal şekil değiştiren kasabalarında uyuşturucu satıyordu. Kendi annesi Tulia yolsuzluğunun kurbanı oldu.

Ranger, Aspen'e Alfa'sı tarafından şantaj yapıldığını öğrenince her şey değişir. Büyükbabasını Nuva Sürüsü'nden uzaklaştırmak için bir ekip gönderir ve Aspen'i güvenli bir şekilde kendi bölgesine götürür götürmez intikam yemini eder.

Ranger görevini tamamlamadan geri çekilmeye hazırdır, ta ki Aspen araya girip onu ayrılmadan önceki son etkinlikte Chad Tulia ile savaşmaya zorlayana kadar.

Yaklaşan sıcaklık ve çiftleşme mevsiminin kızgınlığı her ikimizi de Dizideki diğer tüm şekil değiştirenlerle birlikte önde gelen karakterler, yapımcılar gecenin son Alfa dövüşü sırasında erkekleri ve dişileri ayırmak için aceleci bir karar verir ve erkekleri potansiyel eşlerini bulmak için öfkeye gönderir.

Bu yılın çiftleşme sezonu kaosla başlıyor. Nasıl bittiğini öğrenmek için okumaya devam edin...

Baharatları azaltmam gerektiğini söyleyen tatlı eleştirmene:

I.... Ah...
Özür
dilerim.

Bu yavaş yanan canavar romantizmi üçlemesinin müstehcen
finalini bekleyen herkes için:

Eğer teslim ettiysem haberim olsun.

"Neden açmıyorsun?"

Kapalı kapılara doğru bir kez daha koştum ve zincirler dışarıda takırdarken hüsrân dolu bir homurtuyla kapılara çarptım. Kurdum Bana güç verdikten sonra kafamın içinde uludu, ama ikimiz birlikte bile sadece kontrplağı yarmayı ve deponun metal iskeletinde küçük bir çentik açmayı başarmıştık.

Kim yaptıysa harika bir iş çıkarmış.

Bir adım geri çekildim, ellerimi dağınık saçlarımın arasında gezdirerek onları biraz ehlileştirdim ve derin bir nefes aldım. *Bir plan düşün.*

Duvarı çiğnememe izin mi vereceksin? Gerçek bir plan!

Kurduma bağırdım. **Bir tane düşün o zaman, diye** homurdandı.

Artık benim de hapishanem olan Luna Denemeleri'nde yaptığım yuvanın hasarını incelemek için döndüm. Hâlâ açmadığım plastik çöp kutusu, Jesse'den gelen notla birlikte köşede ufalanmış bir şekilde duruyordu. Yatak iskeleti şiltenin altında parçalara ayrılmıştı ve Duvara yapıştırdığım yüzen raflar gevşek vidalarla asılı duruyordu.

Arkadaki küçük pencereyi çoktan açmıştım ama burası hâlâ sıcaktı. Koltuk altlarımda ter birikmişti ve bir metre karelik pencereden temiz hava almak için parmak uçlarımda dururken pazen gömleğimi çıkarıp büyükannemin yorganının üstüne bıraktım.

Biraz sakinleştikten sonra bardağın genişliğine baktım ve bakışlarımı kalçalarımın altına indirdim.

Yer değiştirmeyi deneyebiliriz.

Toplu dağıtım. Büyükannemin eski tahta sandığını aldım. Çünkü en sağlam ve bozulmamış mobilya parçasıydı. Pencereye doğru kaydardım. *İnsan formumdaki boy farkını telafi etmek için kemiklerin benimkilerden daha geniş.*

Tamam, inek. Kurdum gözlerini devirdi. **Acele et ve bunu çöz. Gittikçe ısınıyor.**

Bana bir saniye ver.

Cam pencerenin etrafındaki ucuz plastik çerçeveyi sökmek için kaydırılmış kurt pençemin bir kısmını kullandım ve camı dışarı çıkardım.

Teoride bunun işe yaraması gerekir.

Beklemekten ölüyorum.

Derin bir nefes aldım ve kendimi ince koltuğun üzerine kaldırdım. çıkıntı.

Vücudumun üst yarısı yeterince kolay geçti. Sonra Sorun kalçalarım geldi.

İyi haber mi?

Yumuşak orman zemini, kuşkusuz pek de zarif olmayan düşüşümü kıracaktı.

Kötü haber mi?

Son üç haftadır açık büfeye ücretsiz erişim bel ölçümü biraz artırmıştı.

Dönüp dururken, kalçalarımı oynatıp bacaklarımı arkamda havaya kaldırırken, kollarım sallanırken ve tutunacak bir kaldıraç ararken simit ve yumurtalı ekmek gibi her şeye lanet ettim. Metal raylar ve işlenmemiş ahşap yanlarıma batıyor ve derimi kesiyordu, sonunda duyulabilir bir *yırtılmayla* kurtuldum...

Pantolonumd

an.

Osuruk değil.

Son saniyede döndüm ve sırtımın üzerine sert bir gümbürtüyle inerken Tanrıça'ya küçük mucizeler için teşekkür ettim. Rüzgarla birlikte

Kendimden geçmiş bir halde, bir süre orada uzanıp yaprak dökmeyen ağaçlara ve sallanan kavak dallarına baktım.

En azından hala Colorado'daydık.

Derin bir nefes aldım, bölgeyi hissetmek için kurt duyularımı daha da zorladım. Arazi yabancıydı. Bana yabancı olan bir şekilde durgun hissediyordum. Hiçbir şeyin hareket etmediğini fark edene kadar nedenini anlayamamıştım. Ağaçlarda kuş yok. Küçük hayvanlardan ses gelmiyordu. av hayvanları koşuşturuyordu. Yaşamdan yoksun gibi görünen bir ormandaydım.

Ki bu hiç iyi değildi.

Gülmeye başladım.

Bu benim ayım değildi.

Şimdi beni kaybetme. Kurdum iç çekti.

Vücudumu yokladım, elim boynuma ulaştığında durdum. Molly'nin bana enjekte ettiği ilaçlar sistemimde çoktan yanmaya başlamıştı. Büyük olasılıkla yuvamdan kaçmaya çalışırken yaptığım doğaçlama egzersiz yüzünden daha hızlı.

O kaltağı öldürecektim.

Tüm bu yaşadıklarımızı düşündüğümde başım döndü. etkileşimler. Daha önce neyi görmezden geldiğimi *biliyordum*. Her şeyin arkasında Molly vardı. Opal. İlaçlı içki. Her olay örgüsü ve dönüş. Başta mantıklı gelmemişti çünkü o kadar da kötü biri olduğumu düşünmemiştim. Önemli.

Ama bu benimle ilgili değildi.

Banka hesabımdaki her kuruşa bahse girerim ki ben Ranger'a ulaşmak için sadece bir araçtım. O ateşli Alfa'ydı. Onu programda öne çıkarmak reytingleri artıracaktı. Birbirimiz için ne olduğumuzu öğrendiklerinde, onu harekete geçirmek için kullanılabılırdim. Henüz kanıtım yoktu ama bulacaktım.

Nerede olduğumu anladığım anda.

Vücudumun geri kalanını hızlıca kontrol ettim, kıyafetlerimin ve uzuvlarımla sağlam olduğumu gördüm. Yanlarımdaki kanlı kesikler çoktan iyileşmişti ve kotumdaki yırtık dışarı sarkan herhangi bir parça bırakmamıştı.

Yaşayacağımdan emin olduğumda kendimi dirseklerime kadar ittim ve saçlarımdaki yaprakları silkeledim. Vücudumun her yeri ağrıyordu ve bu sadece çok küçük bir delikten sıkılmaktan kaynaklanmıyordu. Kaslar Sırtım titriyordu ve alt tarafım zonkluyordu.

Sessiz ormanın içinden süzülen esintiye ve tepedeki ağaçların gölgesine rağmen hava mevsim normallerinin dışında sıcaktı.

Isınmamız için çok mu erken?

Tam olarak değil. Kurdum detay vermedi ve bu beni biraz endişelendirdi. **Stres yapma. Ranger geliyor.**

Bunu nasıl bildiğinden emin değildim ama dikkatim kulübenin hemen önündeki ağaca takıldı. Güneş küçük bir mercekten garip bir şekilde yansıyor. Kırmızı bir ışık yanıp sönerek kayıt yapıyordu.

Yaprakların arasına gizlenmiş, doğrudan yuvama doğrultulmuş, vahşi hayvanlar için tasarlanmış bir iz kamerası vardı.

Ağaçları taradım ve iki tane daha gördüm.

Buraya kadar -burası her neresiyse- kameralar hâlâ çekim yapıyordu.

Bizi aptal yerine koydular.

Karanlık bardan geerirken kırık camlar botlarımın altında ıttırdadı. Personel tesisin elektriğini ve suyunu kesmişti. Helikopterlerle kaçtıklarında, kadınları da yanlarında ötürdüler ve arkalarında aşırı büyümüş mekanik sivrisinekler gibi kaosu içine girip çıkan vızıldayan bir dron ekibi bıraktılar. Bir cihazın elektronik bağırsakları, yumruğumla temas ettikten sonra kaderiyle buluştuğu duvara hala yapışmış durumdaydı.

Kameraları öldürmek kötü bir ikameydi.

Yapımcıların kanını istiyorum.

Dışarıdaki beceriksiz aptallar yön de bunu istiyordu. Daha önceki dövüşlerden kalma kana susamışlık hâlâ damarlarında dolaşıyordu ve hormonları yükseldikçe yaklaşan kızgınlığın zamanlamasını bozduğuna şüphe yoktu. Bir gün ılgınlık. Dişilerin kokularını takip etmenin ve biyolojik çekimi hafifletmenin hiçbir yolu olmadan canlı yayında birbirlerini öldürmek. Bu tam da insanların beklediği şeydi. Reytingleri artırmak için her şeyi yaparlardı.

Ama her şeyi düşünmemişlerdi.

Göğsümdeki ağrıyı ovuşturdum ve orada gömülü olan yabancı hissi hissettim. Aspen yakınımıdayken bunu hiç bu kadar güçlü hissetmemiştim. Daha önce şüphelerim varsa bile şimdi silinmişti.

O benim ruh eşimdi.

Ve onu bizden aldılar. Canavarım hırladı.

"Her şey yoluna girecek." Mattox bar tezgahında oturduğu yerden başını kaldırmış, uydu telefonunu bacağına dayamış, yeni haberlerin gelmesini bekliyordu. Protokolü çiğneyip Alfa'larının emriyle dağdan inen tek şekil değıştiren o değildi.

sıkıntılı uluma. Bazı yakın sürülerden gelen şekil değıştirici takımları Tesisin arkasında kamp kurmuş olanlar araziye üşüşmüş ve ipucu arıyorlardı.

"Bu sezonu sen yöneteceksin," dedim tekrar, benim yokluğumda ortaya çıkabilecek sorunları düşünmeye çalışarak.

"Anlıyorum." Barın etrafında yürürken beni izledi. Beta'm hayatımda her zaman sadık bir varlık oldu. Ona her zamankinden daha çok ihtiyacım vardı.

"Ve sen de bu şov için takımları hazırlayacaksın. Onları mahvedeceğim. Bunu onlara ödeteceğim." Çenemi sıkılmaktan çenem ağrıyordu. İhtimaller. Gelecek için planlar. Kontrol edebildiğim şeylere odaklandım.

"Anlaşıldı." Mattox beni inceledi. "Bunun senin olmadığını biliyorsun. hata."

Kırık camların üzerinde yürümeye devam ederken onu görmezden geldim. bar odasının zeminini kaplıyor.

Benim hatamdı.

Alfa bendim.

Temel arzuların hareketlerimi belirlemesine izin vermemem gerektiğini biliyordum.

Doğru, Chad'le dövüşmeyi kabul ederek istediğimi elde etmiştim. Ama ne pahasına?

Kız kardeşimi aldılar. Eşimi çalmışlardı.

Hepsini öldüreceğim.

Odaya başka bir kameralı drone vızıldadı ve dişlerimi gösterdim. Bir Alfa onu takip etti.

"Başka bir şey buldun mu?" John O'Neil sordu, yumruğu elektronik cihaza çarparken benden önce davrandı. Konuşurken derisinde ve omuzlarında tüyler filizleniyordu.

Uzatılmış dişler. Canavar gibi bir adam sinirlenmişti. Onu bu hale getiren şeyin sadece yeğenlerinin kaçırılması olup olmadığını merak ettim.

"Henüz değil." İşlerin daha hızlı ilerlemesini sağlayabilir mi diye Mattox'a baktım. Çita şekil değiştiren ortadan kaybolmuştu. Sürüm ipucu arıyor ve uçuşlara izin veren hava trafik kontrolörlerini sorguluyordu.

Ve sonra Ivan vardı.

Ona burada ihtiyacım vardı. tatil köyünü terk etti. Eğer bana ihanet ettiyse, Aspen ve Fallon'a da ihanet etmişti.

Uydu telefonu çalarken Mattox tekrar, "Her Şey yoluna girecek, Alfa," dedi.

Cihaza baktım, arayan her kimse benden verebileceğimden daha fazla bilgi isteyeceğini biliyordum. Mattox cihazı uzattı ve ben de cevap verdim.

"Biri bana torunuma ne olduğunu anlatsa iyi olur," dedi Nuva Baba'nın sesi kırbaç gibiydi.

Hiç irkilmedim. "Gösteri tüm kadınları açıklanmayan bir yer. Bölgeyi tespit etmek için çalışan bir ekibim var. Adamım buraya geldiğinde Aspen'i almaya gideceğim. Yakında Washington'daki arazimde buluşuruz."

"Bunu yapabilirler mi? Őovu kastediyorum. Yarışmacıları kaçırmak yasal mı?" diye sordu.

Emin değildim ama bunu öğrenmek için evdeki avukatlara sözleşmeleri inceletiyordum bile. Beau iyileşiyordu. Jenna'nın gözetimindeyken başına gelenlerden sonra. Yapım ekibine ne yapacağımı düşünüyordum.

Molly denen kadın aklımı başımda tutan tek şeydi.

Hepsini öldürün. Soylarını silmek. Çocuklarının çocuklarına yaptıklarının bedelini ödet.

Canavarımın bağırışlarını duymazdan geldim ve telefona gülümsedim. "Merak etmeyin efendim. Bunu onlara ödeteceğim."

"İyi edersin." Aspen'in babası telefonu kapattı.

Telefonu Mattox'a geri verdim. "İvan'ın tahmini varış süresi?"

"Birkaç dakika içinde burada olur." Beta'm baktı

Yapacak bir Şey bulmaya çalışır gibi barın etrafında dolanıyordu.

Yaklaşan kızgınlıktan duyduğu tedirginliğin onu ekiştirdiğini

hissedebiliyordum. İçgüdüleri onu

eve, eşine dönecekti ama şimdilik benimle kalmıştı. İvan gelir gelmez, tüm çiftleşmemiş erkekleri bizim bölgeye gönderecektim.

"Mükemmel zamanlama." John bira şişesinin kapağını dişleriyle kırdı ve yere tükürdü. Uzun bir yudum aldı ve tesisin arka tarafına bakan kırık cam kapıları işaret ederken eliyle dudaklarındaki köpüğü sildi.

Yanında durmuş, havuzun etrafında çılgınca bir öfkeyle volta atan kurtlara bakıyordum. Bir grup aşağı iniyordu.

derme çatma dövüş kafesinden. John bana birayı uzattı. Geri vermeden önce ılık biradan bir yudum aldım.

"Görünüşe göre Chad sonunda uyandı."

Şerefsizler.

Yuvamın kapı kollarına dolanmış zinciri çektim ve onu oraya koyan insanlara lanet okudum. Kilit bile yoktu. Daha gevşek olsaydı, kapıları itip açabilir ve orada asılı olduğunu görebilirdim.

Kapılar açıldığında, durumu değerlendirmek için bir adım geri attım. Sandığım ormanın ortasındaydı ve hiçbir şey yoktu.

Etrafına zaten yerleşmiştik. En yakındaki ağaçtan kopan kırık bir dal dışında, yakın çevrede zemin bozulmamıştı.

Ağaç. Ön tarafta bir arazi motosikletine ait tek bir lastik izi daire çiziyordu. İz tazeydi. Son birkaç saat içinde yapılmış olmalıydı.

Tekrar etrafıma bakındım, bunun nasıl olduğunu yeniden canlandırmaya çalıştım.

Yukarıdaki ağaçların arasındaki açıklık bir kargo uçağının sandığı indirmesi için yeterliydi. Yapraklara ve biriken toprağa bakılırsa en az birkaç gündür burada duruyormuş. dibin etrafında. O zaman tek bir arazi motosikleti sürücüsü ben baygınken beni bırakabilirdi.

Elimdeki zincire baktım ve Molly'nin kapıları emniyete alma emrini verirkenki yüz ifadesini hayal ettim.

Bu kişisel bir şeydi.

Döndüm ve ağaçlara monte edilmiş, sanki bu bir vahşi yaşam belgeseliymiş gibi beni kaydeden iz kameralarını kapattım.

Dişlerimi ona geçirdiğimde Molly ölür.

Anlaştık.

Ancak kameralar şovun hala çekildiği anlamına geliyordu ve yuvamın stratejik bir şekilde yerleştirilmesi, bunun sadece benimle ilgili olamayacağını anlamamı sağladı. Diğer dişilerin dışarıda olduğuna para yatırırdım.

ve benim gibi zincirlenmemiş olmalarını umdum. Gidip onları bulmam gerektiğini biliyordum ama her şey sırayla, Kendime bakmam gerekiyordu.

Ağaçların gölgesinde kirli kar parçaları olsa bile burası çok sıcaktı ve terliyordum. Göğsümde garip bir sızı vardı. Etrafıma bakarken dalgınca ovaladım.

Hasarlı yuva.

Ucuz karyola ve raflar kırılmıştı ama mum düşmekten kurtuldu. Büyükanнемin yorganında yatak iskeletinin yakalayıp dikişlerini patlattığı bir yırtık vardı. Tanrı'ya şükürler olsun ki kolay bir tamir olacaktı çünkü mahvolmasına dayanamazdım. Flanel gömleğimi alıp belime bağladım, Jesse maça tenis ayakkabılarımla gitmemde ısrar ettiği için minnettarım.

Kediden bahsetmişken.

Sayfayı elime aldım ve mektubunu düzelttim, kelimeleri tekrar okudum.

*Sana söyleyemediğim için üzgünüm.
Lütfen Ranger'ın beni öldürmesine izin verme.
-Jesse*

Ranger onu kesinlikle öldürecek, diye düşündü kurdum kendini beğenmiş bir şekilde. Onun aksine, bu karmaşa için Jesse'yi suçlamıyordum. Önceden biliyordu ve bana söylememişti ama 'durum arkadaşlığımız' tuhaftı

Her neyse. En azından beni tamamen terk etmemişti.

Plastik kutuyu açtım ve içindekileri karıştırdım. En üstte üç su şişesi, beş kiloluk bir kuru et torbası ve birkaç enerji barı duruyordu. Yiyecekleri yana kaydurdum ve birkaç çakmak, birkaç çengelli iğne, 550 kordon ve 1/8" örgülü paslanmaz çelikten bir makara buldum. çelik tel.

Yok artık. Kurdumun gözleri benimkilerle birlikte büyüdü.

Jesse bana tuzak kurmayı bilen bir kedi gibi gelmemişti ama belki de etrafa sormuştur. Sırf bu yüzden, Ranger'ın onu öldürmediğinden emin olurum.

Bir şişe suyun kapağını açtım - mührü tekrar kontrol ettim ki bu artık ikinci doğamdı - ve biraz su içtim.

Sıvı. İşler yoluna girmeye başlamıştı. Tel ve kabloyla

ve kendimi paketlenmiş yiyeceklerden birkaç gün daha uzun süre besleyebileceğim.

Barınağım biraz kabaydı ama hava koşullarını dışarıda tutmak için başımın üzerinde bir çatı vardı. Büyürken babamla daha kötü yerlerde kamp yapmıştım. Bana az malzemeye tuzak kurmayı öğretmişti.

O zaman da hayatta kalmıştık, şimdi de hayatta kalacağım.

Sadece bir su kaynağı bulmam gerekiyordu. Suyu arıtmak için bir neden yoktu çünkü kurdumun bağırsakları parazitlerle başa çıkabilirdi ama temel bilgilerimi öğrendiğimde kendimi daha iyi hissedecektim.

Su, yiyecek, barınak.

Eğer insan formunda kalmak istiyorsam

ateş. Ondan sonra... Şey...

Nerede olduğumu ve bu konuda ne yapmak istediğimi anlamamanın zamanı gelmişti.

Chad ayağa kalkmasına yardım eden şekil değiştiren erkekleri itti. Baba Tulia'nın sürünün gelecekteki Alfa'sını korumak için gönderdiği ekip olduğunu anlamak için kokularını almam gerekmedi. Chad dönüp

mor, şişmiş gözlerini bana doğru çevirdi.

Yüzümü buruşturdum, boynumun arkasını ovuşturdum ve onun hissettiği baş ağrısını hayal ettim. Birkaç dakika içinde iyileşirdi ama ben

Bu tür şişliklere sempati duymak için ringde yeterince hırpalandım.

"Onun dünyasını sarstın." John yanında dururken kıkırdadı

Ben.

"Bunu hak etti." Kırık camlara doğru döndüm.

Kapılar. Zafer düşündüğüm gibi gelmedi. Tulia Alfa ve kardeşinin, Chad'i nakavt ederek sürülerini televizyonda utandırmam hakkında söyleyecek bir şeyleri olacağını biliyordum. Ayrıca Chad'le girdiğim bahiste kendi paylarına düşeni yapmaktan da hoşlanmayacaklardı. yapılmış.

Arkamda uçan başka bir kameralı drone'a ters bir el attım. Bu şeylerden ne kadar nefret etsem de, kayıt için minnettardım. Ivan'ın hızlı düşünmesi sayesinde evdeki ekibim dövüş görüntülerini yedeklemeye başlamıştı bile. Programın sunucularını hacklediğinden ve canlı yayının kopyalarını doğrudan bilgi işlem birimimize gönderdiğinden emin olmuştu.

Departman.

Sürü üyelerimden birinin çekiştirmesini hissettim. civarındaydı. Ivan'ın varlığını duyurmasına gerek yoktu. Bunu hissedebiliyordum. Tıpkı sürünün geri kalanından gelen gerginliği ve endişeyi hissedebildiğim gibi.

Sonunda bazı cevaplarımız olacaktı.

Mattox'a, "Ivan yolun yukarısına doğru gidiyor," dedim.

"Tam zamanında." Tezgâhtan atladı ve uydu telefonunu çevirdi.

"Onu kiralık bir eve yerleştirdik," diye aktardı. "Hayır biri Rus'u takip ediyor."

"O Rus mu?" John yanımda yürüyordu. Küçük partimizde bir şekilde kendini üçüncü yapmıştı. Alfa'ya neredeyse acıyacaktım, memleketinde kendi sürüsü olduğunu ve az sayıdaki köpekten biri olduğunu biliyordum.

gösteriye eskort getirmeyen bir adam. Eğer işler farklı olsaydı, ben de onun yerinde olurum. Ama Aspen'i bulmak her şeyi değiştirdi. Artık sürüme ve onların becerilerine her zamankinden daha fazla güveniyordum.

"Hayır, o Rus değil." Ön kapıları ittim ahşap merdivenlerden aşağıya, çakıllı arabaya doğru koşarak açtım. "Bu bir iç şaka."

John eğlenmiş görünmüyordu. "Ivan bir Rus ismi."

"Oregon'un doğusundan," diye açıkladım her şeyi açıklığa kavuşturmuş gibi. "Ama bir zamanlar bir Sibiryalı kaplanıyla dövüşmüş."

"Çok komik," diye mırıldandı John, tesisin dışındaki kurt şekli değiştirenler bize doğru dönerken. Eğitimdeki genç Alfalardan bazıları yarı şekil değiştirmiş canavar burunlarıyla havayı koklarken, diğer tam kurtlar kuyruklarını havaya dikti.

Anladığım kadarıyla çoğu keşif yapıyor ve dişileri nereye götürdüklerine dair ipuçları arıyorlardı.

paketler. Ama yapımcılar tamamen aptal değildi. Kadınları havadan götürmek izlenebilir kokularını siliyordu. Kızgınlık bizi dibe çekmeden önce kızlarımızı bulma şansımız varsa içeriden bilgiye ihtiyacımız vardı.

Dışarıdaki erkekler yaklaştı. Onlar gözlerini kaçırıp gizlice koklamaya devam ederken havada ağır bir beklenti vardı. Yan bahçelerdeki gerginliği fark edince kurt hislerim canlandı ve omzumun üzerinden baktım, Chad'in bahçenin yanında somurttuğunu gördüm. Brett ve Scott ona katılırken ikinci çeşme.

"Neyi bekliyorlar?" Mattox elinin altından mırıldandı Nefes al.

John'la bakışlarımızı kilitleyerek arkamı döndüm.

"Bana bakma." Büyük canavar omuz silkti. "Sen burada muhbiri olan tek kişi."

Başka hiç kimsenin gösteri için güvenlik ekibine bir ajan almamış olmasına inanmakta güçlük çekiyordum. Ben de bunu planlamamıştım ama buraya potansiyel bir eşle tanışmak için gelmiyordum. Eğer ben hayatımın geri kalanını birlikte geçirmeyi planladığım kadının

tüm güvenlik kadrosu benim maaşımla çalışacaktı. Belki biraz paranoyakça davrandım.

Onları dinlemeyin. Hepsi aptal.

Kurdumun akıl sağlığını sorgulayabilirdim.

Çakıl parçalarını savuran lastiklerin çıtırtısı daha önemli olmasaydı diye düşündüm. Hırlayarak park halindeki sedana doğru yürüdüm ve sürücü tarafındaki kapıyı açtı.

"Onu nereye götürdüler ve sen neden burada değildin?" Ses tonumdaki havlama giderek güçleniyordu.

Ivan bunun gücü altında irkildi. "Özür dilerim, Alfa."

"Özür istemiyorum. Cevap istiyorum." Öfkeliydim ve mantığımın hareketlerime rehberlik etmesine izin vermeye çalışarak canavarımı zar zor zapt ediyordum.

Bu Ivan'dı. Ona hayatım pahasına güvenmiştim. Anlayamadığım şey, bugün nereye gittiğini söylemeden ortadan kaybolmasıydı. Hiç mantıklı gelmiyordu.

Kimseye güvenme.

Gözlerimi kapattım, görüşümün kenarlarında dolaşan karanlığı uzaklaştırmak için derin bir nefes aldım. Onları açtığımda tekrar Ivan'a dikkatlice baktım ve etrafındaki kızarıklığı fark ettim. gözleri ve yanaklarında sadece gözyaşı çizgileri vardı. Havayı kokladım ama uyuşturucu kokusu bulamadım.

Lanet olsun.

En kötüsünü düşündüğüm için bir pisliktim.

"Ivan, ben..."

"Sorun yok, Alfa." Sertçe yutkundü ve yolcu koltuğundaki dizüstü bilgisayara uzandı. "Onu hayal kırıklığına uğrattım."

"Hayır, onu hayal kırıklığına uğrattım." Bir adım geri çekilerek iri bedenini küçük arabadan çıkarması için ona yer açtım. "Ona gitmemeliydim."

Kavga. Ne oldu? Nereye gittiniz?"

Ivan boğazındaki duyguyu temizlemek için öksürdü. "Ona bir şey olmasına izin vermeyeceğime söz verdim. Yemin ettim."

"Bu kadar yeter." Elimi omzuna koydum ve sadece bir Alfa'nın yapabileceği gibi gücümle onu yatıştırdım. "Boşa harcıyoruz zaman. Onu nereye götürdüler?"

"Daha önce bakmalıydım." Ivan kendini toparlamak için bir elini yüzünde gezdirdi. "Luna'mız eşyalarını toplarken

büyükannesinin sandığından bahsetti. Sandıkları bir depolama tesisine taşıdıklarını düşündüm ve teslim yerini bulmak için nakliye şirketini aramaya başladım. İşte o zaman bu sabah üretim kontrol odasının boşaltılması için verilen iş emirlerini gördüm."

Hırlamam üzerine Ivan başını kaldırdı. "Her şey çok hızlı oldu ve ne gördüğümünden emin değildim. Elimde somut veriler olmadan sizi rahatsız etmek istemedim. Evdekilere canlı yayının bağlantısını gönderdim, böylece ben ne olduğunu anlamaya çalışırken onlar da dövüşleri izleyebileceklerdi.

yapımcılarla devam ediyor. Stilist ekiplerini otobüsle gönderdiler ve helikopterler tepelerinde uçarken ben de onları takip ediyordum."

"Nereye indiklerini gördün mü?"

"Hayır, Alfa." Ivan aceleyle arabanın önüne gitti ve dizüstü bilgisayarını açtı. "Ancak, bu bilgisayarın genel konumunu belirleyebildim.

Yuvalar."

"Eğer aynı bölgedeyseler, kokularını almak çok zor olmasa gerek." Göğsümdeki ağrıyı ovuşturarak umut dalgasını bastırmaya çalıştım.

"Dahası da var." Ivan iç çekti.

Elbette vardı.

Ivan etrafına bakındı. *"Kafeteryadaki görüntüleri kontrol etmeyi bitirdim. O sabah içeri giren ya da çıkan tek kişi Yapım ekibi."* Paket bağlantısından konuşurken ses tonuna komplo karıştı. *"Ve sanırım ses ekibinden biri Aspen'in içkisine ilaç atmış."*

Omzumun üzerinden baktım, kurtlarım hırlayıp zihnimde volta atarken kurtların ve şekil değiştirenlerin etrafımızı saran araba yoluna yaklaştığını gördüm. "Gösteri personelinin hiçbiri burada değil."

Bu da muhtemelen iyi bir şeydi.

Onları avlayacağım. Onlara acı çektireceğim.

"Hayır, ama Chad hâlâ öyle." Ivan gözleriyle arkamızdaki ağaçları işaret etti.

Nerede olduğunu anlamak için duyularımla bastırdım. Tulas, Fraziers ve Scott Killian ile birlikte toplanmıştı.

Hiçbiri konuşmamızı dinlemekten başka bir şey yapmak için harekete geçmiyordu. Mattox yine de arkamı kolluyor, onlara bakarken savunma pozisyonu alıyordu.

"Chad'in Aspen'le ne ilgisi var?" Sanki adamdan nefret etmek için başka bir nedene ihtiyacım varmış gibi. Ama Ivan'ın paranoyası beni geriyordu.

"Öyle olduğunu söylemiyorum," diye açıklamak için acele etti. "Ama Tulia Alfa'nın programda tüm konuşmaları belirten hükümleri var yayınlamadan önce hukuk ekibi tarafından incelenmesi gerekmektedir."

Orospu çocuğu.

Elimi saçlarımın arasında gezdirdim. Ivan'ın hızlı düşünmesi sayesinde dövüş görüntülerinin yedekleri elimizdeydi ama yeterli olur mu?

"Onu öldürmeliydim." Dişlerimi gıcırdatarak kurdumu dizginledim, böylece kontrolü ele alıp pişmanlığı silmeyi başaramayacaktı.

Bir kamera drone'u tepesinde vızıldarken Ivan omzunun üzerinden tekrar baktı. "Filmde değil. Dikkatli olmalısın. Verdiği sözlerle ilgili daha fazla görüntü elde edebilirsen, hepsini halka açıklayabiliriz. Tulas bile bunu örtbas edemez. Ama gösteri onun arka cebinde. Bunu biliyorum. Bu da Luna'mızın güvende olmadığı anlamına geliyor."

Ivan konuşurken onu inceledim. Sert görünüyordu. Gözleri kan çanağına dönmüştü ve ayaklarının üzerinde sallanıyordu. Yine de onu tanıyordum ve daha önceki endişelerime rağmen yine kafası iyi değildi. Kafası iyiydi. çok çalışıyordu. Günlerdir sistemlerini izliyor, hackliyor ve nöbet tutuyordu.

Lanet olsun. Onu hayal kırıklığına uğratiyordum.

"En son ne zaman uyudun?"

"Evde uyuyacağım." Dizüstü bilgisayarını açarken beni başından savdı. "Önce Aspen'i almamız gerek."

Canavarım onun aşırı tanıdık kullanımından dolayı hırılıyordu. ama ona olan bağlılığının bir işten daha fazlası olduğunu görmemek için kör olmak gerekirdi. Onu bu kadar odaklanmış ve yoğun yapan bir şey vardı.

"Ona aşık mısın?" Sormak zorundaydım.

Yüzündeki şaşkınlık hoş bir rahatlamaydı. "Öyle değil, Alfa." Boynunu açtı. "Sadece..."

"Devam et," dedim.

Gözlerini indirdi ama gözlerini dolduran taze yaşları görmeden önce değil. *"Önemsiyor. Kim olduğumu bile bilmeden önce önemsiyordu. Luna'mız bundan daha iyisini hak ediyor."*

Çene kaslarım tekrar gerilirken başımı salladım. "Onu geri getireceğiz. Sandıkları nereye bıraktılar?"

Ivan gözlerini sildi ve dizüstü bilgisayarını açtı. Birkaç sekme açtı.

John neredeyse kışıma girene kadar ne kadar yaklaştığını fark etmemiştim. "Haritan var mı?"

"İnternete nasıl giriyorsun?" Tucker Jones çeşmenin yanında parmak uçlarında durmuş, telefonunu havada tutuyordu.

"Uydu bağlantısı." Etraftaki şekil değiştirenlere homurdandım.

Geri çekil.

John dinlemedi.

Ivan iki dosyayı katmanlayarak orman servisi haritasını yakınlaştırdı

topografik bölgesel olanla kapladı ve imleci ile bir alanı daire içine aldı. "Buradalar."

John'a dirsek attım, böylece ensemde solumuyordu. "Servis yolu yok." Çok renkli çizgilere odaklandım. "Burada bir ulusal orman tomruk yolu burada bitiyor, ama son zamanlarda kullanıldığından emin değilim."

"O zaman patiyle seyahat ederiz." John o kadar yakındaydı ki nefesindeki biranın kokusunu alabiliyordum.

"Ne demek 'biz'?" John'a ters ters baktım. Omuz silkti ve geri çekildi.

Etrafa iyice bir göz attım. Tüm Alfalar ve ormandaki birkaç sürü arkadaşı ön bahçede toplanmış, volta atıyor ve Ivan'ın dizüstü bilgisayarını görmeye çalışıyorlardı. Kürkleri yer yer dökülüyor ve ayak parmaklarına basıldıkça hırıltılar duyuluyordu. Testosteron havadaki küflü ter kokusu kadar yoğundu.

Yuma Sürüsü'nden Andrew insan formundaydı ve kurt kuyruğu baskın bir bayrak gibi arkasında sallanıyordu.

Kendilerini kaybediyorlardı.

"Hayır," diye homurdandım.

"Onlar sadece çocuk," diye mırıldandı John, ama onun da aynı şeyi hissettiğini sezebiliyordum.

"Benim sorunum değil," dedim ve bunda ciddiymdim.

"Hey Ranger," diye homurdanan Alfa itlerinden oluşan kalabalıktan daha yüksek sesle konuştu Trenton. "Plan nedir?"

Yüzündeki kendini beğenmiş sırtışı silmek istedim. O biliyordu

tam olarak ne yaptığını. Beni sürünün önünde çağırmak bir g hamlesiydi ve beni zayıf göstermeyi amaçlıyordu. Yine de şaka ondaydı.

Kanıtlayacak bir şeyim yoktu.

"Evet, Ranger," diye bağırdı Colton Penobscot. "Nerede bu kızlar?"

Bir zamanlar o çocuğu sevdiğimi sanırdım.

"Bana bakma." John kıkırdadı. "Seni dışarı çağırıyorlar ismiyle."

Hayır. Hayır. Hayır.

Tanrıça yardımcım olsun.

"Mattox, Foster ve Jones'u kadınlar için bir torba erzakla buraya getirmeni istiyorum. Bak bakalım Jenna ne toplayabilecek. kalk. Bulabildiğin kadar yiyecek bul." Emir subayımın gözlerinin içine baktım. "O zaman sürünün geri kalanını eve götür. Ekiplere söyle saldırmaya hazır olmalısın. Çiftleşme sezonuna gelince, bu yılı bensiz de idare edebilirsiniz."

Hissettiğini biliyordum ama rahatladığını kabul etmeyi reddetti.

"Alfa-"

"Yeter," diye kestim sözünü, bir sadakat daha duymadan önce.

Konuşma. Alfa olarak felsefemin bir parçası da sürümü bensiz de çalışabilir. Onları test etme zamanı gelmişti. "Son birkaç yıldır benim yanımda koşuyorsun. Sürüye nasıl liderlik edileceğini biliyorsun. Ava dışiler konusunda sana yardımcı olabilir. Geri kalanıyla yaşlılar ilgilenecek."

Onunla birlikte koşmak için zamanında evde olacağını umuyordum ama artık hiçbir şeyi şansa bırakmıyordum. Benim görevim sürüme karşı. Bu Alfalara hiçbir şey borçlu değildim ama beni takip etmek istiyorlarsa da umurumda değildi. Yine de önce, şekil değiştirenlerimin icabına bakıldığından emin olmam gerekiyordu.

"Alfa," diye başladı Ivan. Onu McCaw bölgesine geri göndermek için vermem gereken dersi bekleyerek ona doğru döndüm.

sezon boyunca güvendediydi, ama bana bakmıyordu.

Bakışları Chad'in eğildiği ağaçlara çevrilmişti. bir ağaca yaslanmış, gülümsüyordu. Şişlik neredeyse inmişti. Bunu hep yaparlardı; kayıplarının izleri silindiğinde yeniden sertleşirlerdi.

"Daha fazla görüntü alamıyorsan sorun değil," dedi Ivan.

"Elimizdekilerle başka neler yapabileceğime bakacağım."

"Senden tek istediğim eve gitmen ve sabahtan önce dinlenmen.

sezon başlıyor." Chad'in kışkırtıcı gülümsemesini görmezden gelerek Ivan'ın sırtını sıvazladım. "Başka bir şey için endişelenme. Ben halledeceğim."

Ivan başını sallayarak uzaklaştı, Mattox'la birlikte kurt formlarına bürünerek kampa geri döndüler. Önümüzdeki on dakika içinde gitmeye hazır olmak istiyordum ve bunu onlara Paket bağlantısı. Diğer Alfalar ayaklarını sürüyerek beklediler ve Haritaları ezberleyip Jenna'nın çıktısını alması için ana kamptaki teknik çadıra bir dosya gönderirken bir sonraki adımda ne yapacağımı izliyordum.

John sempati içinde dilini şaklattı. "Tüm bunlarla ilgilenebileceğinden emin misin?"

"En ufak bir fikrim yok," diye dürüstçe cevap verdim.

Hayatımda ilk defa, beni tanıyabilecek birinin yanında duruyordum. ve bunun için beni yargılamayacağını biliyordum. Bu hoşuma gitti. olması gerekenden daha fazla hissediyorum. "Ama sen de bu yüzden geliyorsun."

Dağın zirvelerinden gelen kar erimeleri, küçük şelaleler halinde nehir kayalarının üzerinden akan ve ayak bileği derinliğindeki doğal havuzları dolduran buz gibi soğuk dereyi besliyordu. Giysilerimi su kaynağını çevreleyen alçak ağaç dallarına astım. Tüylerim diken diken oldu.

Ta ki kurdum onun şeklini almak için ileri atılana kadar.

Nihayet. Derin bir iç çekerek paltosunu silkeledi.

Memnuniyetle, uzuvlarını esnetmesi gerekenden daha uzun sürdü.

Hastanede çocukları eğlendirmesi için onu dışarı çıkardığım günden beri vücuduna tam olarak geçememiştik.

Zaman tuhaftı. Sadece birkaç hafta geçmişti ama o zamandan bu yana sanki aylar geçmiş gibiydi. Neredeyse güzel bir yaz göz açıp kapayıncaya kadar biterken, sert bir kış ayının bir ömür boyu sürmesi gibi.

Zaman çok insani bir kavramdır.

Öyle düşünebilirsin. Zihninin sınırlarına geri döndüm ve kontrolü ona bıraktım.

Kurdum karnını doyurmak için küçük dereye doğru ilerlerken sıkıntıyla ofladı.

Bazen eskiden her şey daha mı iyiydi diye düşünüyorum.

günler.

Ben de öyle. Ona bakarken gözlerinin içine baktım.

sudaki yansıması. Çok güzel bir hayvandı.

Burnundan su damlıyordu. Onun güçlü ve zarif olduğunu biliyordum.

İçimdeki güç ondan geliyordu. Bu ilk değildi

her şeyin onun kontrolünde daha iyi olup olmayacağını merak ettim.

Atalarımızın cadı avı zulmünden sonra saklanmaya

başladığı yıllarda, şekil değiştirenler çoğunlukla hayvan formlarında yaşıyorlardı. O zamanlar topraklar daha az gelişmişti ve ailelerimizi insanlardan saklamak için daha fazla şansımız vardı.

Çok uzun zaman önce değil, belki yüz yıl kadar önce, kurt insan hükümetine temel haklar için dilekçe verdiler. Çılgınca bir telaş vardı ve birçok şekil değiştiren

İnsanların ne yapacağını görmek için beklerken korku yaygınlaştıkça daha derinlere saklandılar. Sürülerden seçilmiş birkaçı serpentinin yükünü üstlendi ve kendilerini hükümet testlerine tabi tuttu.

İnsan bilim adamları, insanlığın

Bu yüzden hükümet bizim *doğal* olduğumuz ve devredilemez hakları hak ettiğimiz sonucuna vardı. Sanki doğal olmayan bizlermişiz gibi. ile başla.

Değil mi? Alay etti.

Yıllar geçtikçe, kendi şekil değiştiren bilim adamlarımız bile insanlardan neden bu kadar farklı olduğumuzu açıklayamadı. DNA'mız gizli bir şekilde geliştiği için evrim teorileri biraz umut vaat ediyordu. değişimle birlikte yeniden düzenlenen diziler. Dini fanatikler bizi mutant ve canavar olarak adlandırdı. Psikologlar bile DRM'yi ve çoklu kişilik bozukluğunun fiziksel olarak ortaya çıkmasını gerekçe göstererek Form.

Bazı günler bu teoriye en çok ben katılıyordum çünkü benim kurdum tamamen farklı bir varlık gibi görünüyordu. Benimle tartışır ve diğer kurtlar hakkında okuduğumdan daha fazla kendi fikirleri vardı. Gerçi düşüncelerimizi karşılaştırmak için diğer kurtlarla yeterince yakın olmamıştım.

Durum ne olursa olsun, onun daha iyi bir yarı olduğunu iddia edemezdim. Kurdum suya ihtiyaç duymadan bizi susuz bırakmazdı. Arınma. Bir av ve çiğ etle karnımızı doyurabilirdi. Ve bacağına kaldırıp bir ağaca işeyerek mesanesini boşaltabilir ve ardından damlatarak kurutmak zorunda kalmazdı.

Bu takıma ne kattığını anlamıyorum.

Yeterince makul. Kıkırdadım, yabani olmayı ve yaşamayı düşündüm

Hayatımızın geri kalanını bir mağarada geçirecektik. O kadar da kötü bir fikir değildi. Aya karşı uluyabilir ve ormanda çıplak koşabilirdik. Kimse bize ne yapacağımızı söylemeden kendi şartlarımıza göre yaşamak. Elbette, hiçbir şey olmayacaktı. simit yok, sıcak duş yok, kabarık yatak yok..

Demek istediğini anladım. Tenini bana bırakmadan önce sırtını bir kez daha gevşekçe gerdi. **Elbette, git insani şeyler yap.**

*

İnsani şeyler.

Karyolanın parçalanmış kalıntılarını çıkardıktan sonra ellerimin tozunu aldım. Hızlıca bir araya getirdiğim kaya çukurunun yanında bir yığın halinde duruyordu. Yakarsam kimyasal odun kokacaktı ama sezon sonu kar yağışı olursa ısınmak için işimi görürdü.

Yuvam yine kemiklerine kadar soyulmuştu, şilte yerdeydi ve kürkler yanına itilmişti. Kulübeyi süpürdüm.

Elimden gelenin en iyisini bir çam dalıyla yaptım. Burayı bir kamp olarak inşa etme içgüdümü harekete geçiren şey yaklaşan sıcaklar olmalıydı. Ama beynimin mantıklı kısmı hâlâ burada kalmak isteyip istemediğimden emin değildi.

mevsimi atlatmak için dağlara.

Ranger gelecek.

Ya yapmazsa? Başımı salladım.

Çok fazla değişken vardı. Dizinin ne yapmaya çalıştığına dair hiçbir fikrim yoktu. Ya erkekleri geride tuttularsa? Ya çok geç kaldıysa? Ya karar verdiyse-

Yalan söyledim. İnsani şeyler yapmayı bırak. Sen de düşünüyorsun

Çok fazla.

Onu görmezden geldim çünkü burada birimizin sorumlu olması gerekiyordu. Yuvayı temizleyebildiğim kadar temizledikten sonra

örgülü telle birkaç basit küçük sabit tuzak kurdum, üst üste düğümler ve ilmikler attım. Onları küçük av hayvanlarının kaçacağını düşündüğüm yerlere kurdum, ancak herhangi bir şeyin kokusunu almakta zorlanıyordum

Taze. Daha büyük avlar için 550 kordonun uzunluklarını ölçtüm ve ipleri pençelerimle kestim. Birkaç iyi dengelenmiş kaya ve birkaç kayma düğümü ile şüphelenmeyen avları tutmak ve asmak için tasarlanmış birkaç ağırlıklı yer tuzağı oldu.

Babam böyle bir durumda tuzakların öldürmek için olduğunu, bu yüzden savunmamı artırmam gerektiğini söylerdi ama ben karşı ağırlık tuzaklarını sık sık kontrol etmeyi ve işleri olurlarına bırakmayı planlıyordum.

Bu benim açımdan daha çok bir uyarıydı. Son birkaç sezondur beni güvende hissettiren bir şeydi. Ayrıca herhangi bir şeyin bana sinsice yaklaşmasını da engelledi.

Bir kız ormanda asla çok dikkatli olamazdı. Dışarıda insanlar ve ayılar vardı.

Çevre savunmam tamamlandığında yuvama geri döndüm. Güneş ağaçların altına inerken ay yükselmiş ve ilk yıldızlar tepedeki mor alacakaranlıkta parlamaya çalışıyordu.

Büyükannemin battaniyesini daha fazla yırtmamaya dikkat ederek omuzlarıma sardım. Geç olmuştu ve hâlâ bir karar vermem gerekiyordu.

İçimdeki uğultuyu görmezden gelmek giderek zorlaşıyordu. Sıkıcı bir ağrıydı. Bir rahatsızlık hissi. Hava aynı anda hem çok sıcak hem de çok soğuktu. Tenim çok terliydi. Çok kuru. Sanki Goldilocks, sıcaklık nihayet zirveye çıkıp kontrolü ele alana kadar hiçbir şeyin *tam olarak doğru* olmayacağını biliyordum.

Ay'a baktım. Vakit neredeyse gelmişti.

Bu geceden sonra iki gecemiz daha vardı, ta ki o en dolu haline ulaşana ve çiftleşme mevsiminin çağrısı ciddiyetle başlayana kadar. As

Nuva Pack'ten ne kadar nefret etsem de, orada ne bekleyeceğimi biliyordum. Önümüzdeki hafta boyunca sürece olan koşu ve sığa hazırlanmak için şimdi yaptığım gibi hazırlanacaktım.

Burada oturup beklerken kendimi kaybolmuş hissetmekten nefret ediyordum.

Gelecektir.

Bundan emin olamazsın.

Yukarıdaki iz kamerasının küçük kırmızı ışığı yanıp söndü, Benimle alay ediyor. Büyük ihtimalle kızılötesi görüş. Karanlıkta neredeyse kurtlar kadar iyi görebiliyorlardı. Kameraya arkamı döndüm.

İnsanlar tehlikeli bir oyun oynuyordu ve ben onların piyonu olmaktan gerçekten yorulmuş. Sözleşmelerin ve paranın canı cehenneme. Artık buna değmezdi. Babam güvende olduğu sürece, gösteriye hiçbir şey borçlu değildim.

Gidebilirim. Dağdan aşağı yürüyebilirdim. Bir yol ve telefon bulup yardım çağırabilirim.

Onu beklemeliyiz.

İstiyor muyum?

Boynumun pürüzsüz ve lekesiz derisine dokundum, Göğsümdeki zonklayan ağrının şiddetlendiğini hissediyordum. Her yanım yorgun ve bitkin düşmüştü. Karar vermektan bıkmıştım.

Zaten yatma vakti gelmişti.

Yarın bir yolunu bulurdum.

Gün boyunca ve gece boyunca kurt formunda koştuk. Otoyoldan geçerken yirmi alfabayla birlikte görülmeye değer bir manzaraydı. Kurtlar ve beraberindekilerden birkaçı, dağa tırmanan bir tugay gibi çantalarını takarak asfalttan geçiyorlardı. Korna sesleri ve yanıp sönen telefon kameraları arasında Sıradaki kurtlar.

Ama insanlardan yeterince uzaklaştığımızda Medeniyet, bu canavarların ne yaptığını çok daha az önemsiyordum. Koşu özensiz ve koordinasyonsuzdu. Kurtlar rotadan saptı ve yetişmek için acele etmeden önce geride kaldı. Merkezi bir iletişim olmadan, içgüdülerinin onları yönlendirmesine izin veriyorlardı ve görünüşe göre bu beni koklayıp durdular.

Dronlar doğal olmayan bir şekilde hızlı ve hassastı, at sineği gibi kuyruklarımızı takip ediyor ve onları ne kadar sarsmaya çalışsam da bu kaçamağı kaydediyorlardı. Birbirlerinin kuyusunu kazan çeşitli erkekler arasında tansiyon yükseliyordu. Bu drama muhtemelen harika bir televizyon için yapılmış.

Çoğunun önüne geçtim. Yanımda koşan John gibi. Jones ve Foster, Beau ile birlikte hemen arkamızdaydı. Beau erzak heybelerini taşımaya gönüllü olduğunda Jenna küplere binmişti ama yaşlı adamın Aspen'in durumu hakkında çok kötü hissettiğini biliyordum, bu yüzden ona izin verdim. Utançtan biraz kurtulmak için bizimle koştu. O iyi bir adamdı ve daha da iyi bir kurttu. Sürpriz bir saldırı sırasında insanlar onu alt ettiği için onu suçlamadım.

Jones ve Foster benimle koşmalarını istediğimde tereddüt etmediler. Keşke sürüden daha fazla çiftleşmiş erkek getirmeyi akıl etseydim, ama artık geriye bakmanın bir anlamı yoktu. Gidilecek tek yol ileriye.

*

Büyük bir derenin kenarında arkamda yığılan kurtlarla birlikte çığlık atarak durduk. Gevşek kaya ve toprak

pençelerimle kıyıda beyaz su akıntılarına düşüyordum. Ağaran solucan ay, kara bulutlarla cilveleşirken yukarıdan bizimle alay ediyordu. Hızla akan su, arkamda hırlayan kurtların sesini bastırıyordu.

Burada bir dere olmaması gerekiyordu.

"İyi zaman geçirdik." Beau'nun kurdu nefes nefese kalmıştı.

"Yarına kadar dereye varacağımızı sanmıyordum."

Bu pek çok şeyi açıklıyordu. Uçsuz bucaksız ormanlık arazide koştığımız kilometrelerin sayısını unutmuştum. Eğer büyük dereye çoktan varmışsak, öngördüğümüz zaman çizelgesinin önündeydik ve bu da bana umut veriyordu.

her şey yoluna girecekti. Yine de bu kısmı gün ışığında geçmek isterdim.

Ay tamamen bulutların ardına gömüldü ve bizi karanlıkta bıraktı. Şansımıza lanet ederken homurdandım. Gelişmiş gecede bile görüşe göre, dere net görüş olmadan geçilemeyecek kadar tehlikeliydi.

Foster ve Jones'a *"Nehri geçin ve karşıya geçmek için daha güvenli bir yer bulabilecek misiniz bir bakın"* dedim.

Her iki kurt da tereddüt etmeden başını salladı ve farklı yönlere doğru havalandı.

Canavarım arkasını döndü ve gelen Alfa kurtları onu arkadan iterken hayal kırıklığıyla hırladı. Genç kurtlardan birkaçı geri çekilince kulakları düzleşti.

"Kahretsin, çok soğuk." Elini dereye daldıran John'un çıplak kıcı parlak bir dolunay gibiydi.

Onunla konuşabilmek için yer değiştirmeyi düşünürken sarı kürklü bir bulanıklık yanımdan uçarak geçti. Koku yarı vahşi bir Alfa'ya aitti ve bu sıçrayış aptalcaydı.

"Bu hiç iyi değil." John tam boyuna yükseldi, aleti serbestçe sallanırken sudaki kurt içine çekilerek inledi. akıntıya karşı.

Aptal. Canavarım çenesini kırdı.

Serinleyelim bari.

Evet, diye homurdanarak bir kayanın üzerine atladı ve yüzeyin altında sallanan ıslak sarı kürk parçasını tespit etti.

Şurada.

Kurdum buz gibi suya atladı ve akıntıda kulaç atmaya başladı; boğulmakta olan aptal bir itin yavaşlayan kalp atışlarına odaklanmak için duyularımızı zorlarken akıntının onu yönlendirmesine ve hızını artırmasına izin verdi.

Kurdun boynunun arkasına yapışırken dişleri kürkün ve derinin etrafına dolandı. Akıntıya ayak uydururken sıkıca tutundu, arka ayaklarını kullanarak bizi kıyıya yakın daha yavaş suya yönlendirdi.

İnsan elleri kurdu çenesinden kavradı ve hayvanı sudan çıkardı. Kıyıya geri tırmanırken kurdum pençeleri pürüzsüz taşların üzerinde kayd.

Kürkünü silkeledi ve John'un sikini ellerinin arasına alarak durduğu kumlu kıyıya buz gibi damlacıklar sıçrattı.

Bundan sonrasını ben hallederim.

Bana uyar. Daha çabuk kuruyorsun.

Ben yer değiştirip dik dururken ve boynumdaki kıvrımları esnetirken, canavar formumuz üzerindeki hakimiyetini serbest bıraktı.

"İyi misin?" John'a sordum.

"Dick tekrar karnıma atlamaya çalıştı." John tüm vücudunu titretti. "Alışmam için bana bir dakika ver."

İkimiz de yerde inleyen ve titreyen ıslak kurda döndüğümüzde kahkahalarımı tuttum.

"Bu konuda ne yapacağız?" Evrene sordum, fevri davranışların kızgınlık arttıkça daha da kötüleşeceğini çok iyi biliyordum.

"Hadi bir ateş yakalım," diye önerdi John. "Kamp kurar, yeniden toplanır ve onlarla mantıklı bir şekilde konuşuruz."

Göz ucuyla ona baktım.

söylediği saçmalıklara gerçekten inanıyordu. "Ateş istiyorsun çünkü sakin soğuk."

*

İnsansız hava araçları tepemizde vızıldarken ateşin etrafında toplandık, bizi ışık huzmeleriyle süpürdüler, tıpkı bir uzaylı istilasası gibi Ormanın ortasında. John nehir yatağının yakınında otururken sırtını gruptan uzağa dönmüştü. Ben de onun yerinde olsam muhtemelen aynı şeyi yapardım.

pozisyondaydım. Ama Beau yarı uykulu bir halde ayaklarımın dibinde horluyordu ve bu da bana ateşe yaklaşıp ağızlarını kurutan yalnız kurtların çoğunda olmayan bir tür yoldaşlık sağlıyordu.

Vardığımızda kızların ne durumda olacağını bilmediğim için yiyecek malzemelerine henüz dalmak istemedim. Aspen'in aç olduğu düşüncesi içimi tiksintiyle doldurdu. Seyahat çantalarımızdaki yiyecekler onun içindi, kendi başlarının çaresine bakabilecek bu yetişkin erkekler için değil.

Landon North, kurt formuna bürünüp ağaçların gölgesine çekilmeden önce utangaç bir özür diledi. Canavarının dürtüsüyle acele bir karar vermişti. Bu son olmayacaktı

Acele edip kadınlara ulaşmazsak içlerinden biri aptalca bir şey yapacaktı.

"Ben sizin Alfa'nız değilim," diye konuştum kurt grubuna.

Kulaklar

En yakınları burunlarını pençelerine dayadıkça düzleşti. "Ama benimle koşarsanız, kendinizi kontrol altında tutmanızı beklerim.

Siz serseri yavrular değilsiniz. Bunu kanıtlayın."

Uzaklardan bir hırıltı geliyordu.

Kurtlar ateşten uzaktaki ağaçların arasında toplanmıştı. Zengin çocukların homurdandığını anlamak için dahi olmaya gerek yoktu. Yarı yarıya

Trenton'ın kurdunun sorun çıkarmasını bekliyordu ama canavar insandan daha kararlıydı ve

bir tür yalnız kurt saygısıyla.

Dışarıda tutmaya çalışmama rağmen Alfaların çoğunun duygularını belli belirsiz hissedebiliyordum. Telepatik menzilin dışında olan Foster ve Jones'un nehirde koştuklarını hissedebildiğim kadar güçlü değildi.

bir geçiş arıyordum. Bu ikisini ruhumun derinliklerinde hissettim, tıpkı sürümün geri kalanında hissedebildiğim gibi.

On yedi yaşında aklım başımdan gitti.

McCaw Pack'in kontrolünü üstlenmek ve yaklaşık beş

Binlerce şekil değiştiren neredeyse beni sırt üstü yere sermişti. Hepsinin ruhunun aynı anda benimkiyle birleştiğini hissetmiştim. Yıllar geçtikçe, yoğunluğu engellemeyi öğrendim, neye izin verdiğimi dikkatli bir şekilde kontrol ettim.

kendime odaklanmalıyım.

Ama o ilk birkaç ay asla unutamayacağım taze bir cehennemdi.

Bana yöneltlen öfke duygusu gözlerimi ateşin üzerine kaldırmama neden oldu. Chad insan formundaydı ve Brett Frazier ile konuşuyordu. Chad'in asık suratına bakıp kıkırdadım, içinde olup olmadığını merak ediyordum.

Tulia Sürüsü bizim sayımızın neredeyse iki katıydı. Bu kadar çok ruha sahip olmanın getireceği yükü kaldırabilmek için güçlü bir mide gerekir. Ama o bir Alfa mirasıydı ve belki de dizginleri devretmek için bir numaraları vardı. McCaw'ın yaşlı Alfa'sı son nefesini verirken notu kaçırmış olmalıyım.

"Sence sorun olur mu?" John ateşin karşısındaki okul bahçesine bakarken başparmağının kenarını çiğnedi.

"Ne bekleyeceğimi bilmiyorum." Ivan'ın endişesi filme almak beni rahatsız etti. Ayağımı kaydırınca Beau irkildi ve sert bir horlama sesi çıkarıp bir gözünü açtı. Tekrar uyuyana kadar başını okşadım.

John bir an beni izledi. "Sözünü tutmayacağını mı düşünüyorsun?"

Tulia Sürüsü'nün her şeyi doğru şekilde yapacağını düşünerek aptallık ettiğimi düşünüyordum. Chad bahse girmişti ve ben de bunun son olmasını umuyordum ama şimdi emin değildim. Politik oyunlar hiçbir zaman benim uzmanlık alanım olmamıştı. Ama bunu bilmelerine izin veremezdim.

"Kendisi için neyin iyi olduğunu biliyorsa, yapacaktır," diye Chad'in beni duyduğuna şüphe bırakmayacak kadar yüksek sesle konuştum.

Kameralara verdiği sözü tekrarlamasını nasıl sağlayacağımı bilmiyordum ama bir yolunu bulacaktım. Tulia Pack'in bedel ödemesi gerekiyordu. Bölgede ailelerine karşı kan davası güden tek kişi ben değildim ama bu konuda bir şeyler yapabilecek kadar güçlü olan tek kişi de bendim.

Ve bu fırsat kaçırılmayacak kadar iyiydi. Alfa Oyunları, bölgeler arası sürü bağlarını güçlendirme ve geçmişteki yanlışları yasal olarak düzeltme zamanıydı. Benim için hiç akıllıca değildi. sezona gelip ailem için intikam alacağım.

Hayatımdaki diğerlerinin aksine, annemi uyuşturucu bağımlılığına yöneldiği ve Crowley Tulia'nın elinde sokaklara düştüğü için tüm suçluluk duygusundan arındırmadım. Ama o kadar çok kişi vardı ki aynı tuzağa düşmüş. Bu adamla yaşayamazdım.

en azından hayatımın akışını değiştiren yozlaşmayı durdurmaya alışmasaydım.

Yine de Chad'i öldürmek istemedim.

Kendi adına konuş.

On bin ruhun daha sorumlusu olmak istiyor musun? Chad'in ölümünün resmi bir Alfa meydan okuması olarak algılanacağını bilerek yaratığım la alay ettim, yani Chad'in sürüdeki yerini devraldı.

Kurdum ürperdi. **Sakatlamak daha iyi zaten.**

Göğüs kemiğimdeki ağrıyı ovuşturarak sııttım.

Endişelenmem gereken tek bir kişi daha vardı ve bir an önce ona ulaşmalıydım. Tüm bu politik oyunlar, dönen duygular ve korku Bu sezon sürümün geri kalanı için harcadığım çaba, eşime ulaşmak için duyduğum ilkel ihtiyacın yanında sönük kaldı.

Sanırım her şeyden gözümü kırpmadan vazgeçerdim. Onu dünyanın öbür ucuna kadar kovalardım. Ve yoluma çıkan herkesi öldürürdüm. **şimdi daha net düşünüyorsun.**

John'un hareketi gözüme çarptı.

Bir dalla ateşi körüklüyordu. O da göğsünü ovuşturuyordu ama burun deliklerimin açılmasına neden olan şey bu değildi.

Sağ omzunun arkasında, ısırığın etkisiyle hâlâ pembeliğini koruyan, iyileşmemiş, hilal şeklinde iki taze yara izi vardı.

şaşkınlıkla ona baktım ve karşımda duran şeyin ne olduğunu anlamaya çalıştım. "Eğer zaten bir eviniz varsa neden buradasınız? Çiftleşme işareti?"

Elimi kalbimin üzerinde tutarak irkilerek uyandım. Bu çok garip bir rüyaydı. Ormanda koşuyordum ve buz gibi bir nehre düşmüştüm. Ama tam olarak boğulmuyordum. Daha çok yüzmek gibiydi ve akıntıya kapılıp gitmekten memnundum. Ta ki ben Ay'a baktı ve bir ağız dolusu dişini göstererek esnedi.

Acayip ürkütücü.

Sabahın soğuk havasında titreyerek rüyanın kalıntılarından kurtulmaya çalıştım. Erken gri şafak, açık yuva çatımın dışında belirirken nefesim yüzümü sis bulutlarıyla çevreledi. Endişe beni ele geçirmeye başlamıştı. Geçen sefer kapıları kapatamamıştım. Ben uyurken tekrar zincirleneceklerinden korkuyordum. Düşüncelerim yarışıyordu. Kabuslar görmeme şaşmamalı.

Akıl sağlığı açısından işler iyi gitmiyordu. Dürüst olmak gerekirse, ateşim yakında çıkacaktı.

Ceplerimi yokladıktan sonra fark ettim ki dizi uyuşturucu/çocuk kaçırma olayından sonra telefonumu almama izin verse bile telefonum yine de ölmüş olacaktı. Berbat bir durumdu ama biyoloji şu anda zamana karşı yarıştığı için tam zamanı bilmeme gerek yoktu.

Yarın ay dolunay olacak ve geleneksel koşu başlayacaktı. Benim ateşim de genelde o zaman başlardı.

Bu sadece beşinci yarışımdı, ama diğer dördü benzer bir model. Koşu sabahı uyandığımda, başta alt katlar olmak üzere her yerde aşırı kan pompalandığını hissederdim. Kurdum ekstra sinirli ve kontrolcü olurdu.

Ya da belki sadece zayıfsındır.

İçimden gülümsedim ve ona mecazi bir okşama verdim. Ateşimiz kesinlikle yakında çıkacaktı.

Önceki günlerde artan açlık benim ilk belirtimdi. Bazı dişilerin kızgınlık başlamadan önceki bir hafta boyunca yemek yiyemediğini okuduğumu hatırlıyorum. Bu da o şeylerden biriydi. Diğer kadınlarla konuşmak güzel olurdu. Neyin normal olup olmadığını öğrenmek için. Okulda biraz öğrenmişim.

internetten daha fazla boşluğu doldurdu. Ama babam tarafından büyütüldüğüm için cevaplayamadığı pek çok soru vardı.

Şimdi olduğu gibi. Neden o kadar aç değildim?

Olacağız. Hadi ava gidelim.

Avlananın Ranger olması gerekmez mi? Kollarımı başımın üzerine uzattım, kurdumu kızdırmaktan zevk alıyordum. Hiçbir sorunu yoktu.

bir adamın gelip onu kurtarmasını bekliyordu.

Kalmak isteyip istemediğime hâlâ karar verememiştim...

Burası her neresiyse. Ama sıcağa tek başıma katlanmak zorunda kalmadan önce bunu bir an önce çözmem gerekiyordu.

Ya da Ranger ile.

Ben de bunu istediğimden emin değildim.

Kesin olan bir şey vardı ki, eğer bu sıcakta

En azından bir vibratörüm var. Eğer Ranger'ı beklemiyorsam, o zaman bu dağdan inip yakınlarda bir kasaba bulmalı ve orada bir vibratör olmasını ummalıydım.

ucuz bir otel ve kurt şekil değiştiren oyuncaklarında uzmanlaşmış bir seks mağazası.

Olamaz. Farkına vardığımda gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Ranger'ın eşyalarımızı taşımak için gönderdiği ekip römork yatak odamı toplayabilirdi. Ayağa fırladım ve ellerimi birbirine kenetleyerek Ay Tanrıçası'na ettiğimden daha çok dua ettim. daha önce hiç yapmadım.

Lütfen babamın dildo koleksiyonumu görmesine izin verme.

*

Bu kadar.

Daha fazla bekleyemedim.

Bir sabah oldu. Kurdum inledi.

Evet, zor durumdaki bir genç kız olmak hayatımda yaptığım en sıkıcı şeydi.

Üst çarşafı topladım ve 550 kordonun bir kısmıyla hızlı bir paket yaptım.

Ranger geliyor. Kurdum vardiyayı zorlamaya çalıştı.

çantasına koymak için bir şişe su almaya uzandı. Kendi elime vurarak pençelerini geri çekmesini sağladım.

Sakinleşecek misin? Sadece bölgeyi keşfedip nerede olduğuma dair bir işaret bulabilecek miyim diye bakacaktım. Belki Luna yarışmacılarından daha fazlasına rastlarım.

İz kameraları hala açık ve kayıttaydı, bu da gösteri için hepimizin izole edilip edilmediğini merak etmeme neden oldu. Çok yalnız hissettim.

O dizi, bir ayı değiştiriciyi dahil ettiklerinde pek iyi gitmemişti. Hayvan formuna girdi ve bütün kış kış uykusuna yattı.

Kutup baharı başladıktan sonra onu bulmak için bir ekip gerekti.

İnsanların tartışmalarına rağmen parayı adil bir şekilde kazandığını düşündüm.

İçinde yiyecek ve su bulunan derme çatma çantayı omzuma alarak kampımdan uzaklaşmaya başladım. Öylece oturamazdım. Ayrıca, kontrol etmem gereken tuzaklar vardı. Ve endişeli duygu asla beni huzursuz bırakarak gitti. Ya ben Ranger'ı bekliyorsam ama o yaralı bir yerdeyse?

O değil.

Nereden biliyorsun? Adama olan tam güveninden biraz sıkılmaya başlamıştım.

Hissettim. Bizi ayıran bariyere çarptı ve kalbim yerinden çıkacakmış gibi atarken nefes nefese kaldım.

Göğsümdeki o tuhaf his daha da şiddetlendi. Artık boş bir sızı yerine bir nabız vardı. Davul sesi zayıftı ve çocuksu bir şeydi, ama onu beslersem güçleneceğini *biliyordum*.

Kaderdeki eş bağı bu mu?

Ben de sana bunu anlatmaya çalışıyordum.

Bu gerçek. Yürürken, sert plakayı göğüslerimin arasına sürterek bu hissin içinde rahatladım.

Gerçekten geliyor. Sadece bekle.

Uzakta bir dal kırıldı. O-

"Aspen! Neredesin?" Tiz kadın sesi dağda yankılandı ve ağaçlardaki yalnız bir kargayı uçmaya gönderdi.

Fallon. Sesini duyunca hayal kırıklığına mı uğradım yoksa sevindim mi emin değildim ama yüksek sesle haykırışına karşılık vermeden önce kendimi tuttum. Yaklaşan sığağa çok yaklaşıştık ve içgüdülerim beni

Kendimi korumak için, yakınlarda olabilecek başka kimselere konumumu belli etmek istemediğim için.

Bunu yapamazdık.

Yakında savunmasız kalacağımız zaman değil.

Sıcak beni gerçekten ürkütüyor. Utanç dolu bir kıkırdama çıkardım, açık taraflarımla kendimi yelpazeledim. flanel gömlek ve düşüncelerimin sarmal ve hormonal olduğunu fark ettim.

Sadece devam et. Kurdum beni ileri itti. **Sessizce.**

İnsan formunda olabildiğince hızlı hareket ettim, tuzaklarımı kontrol etmeye ve rahatsız etmemeye dikkat ettim. Yuvamdan uzaklaştığımda ve hayvanları her halükarda oraya çekecek olan küçük dereye yaklaştığımda

Fallon'un ormandan geçerken çıkardığı gürültüye benim sesim de eklendi.

"Ben buradayım!" Ellerimi ağzıma götürdüm ve sesimi aşağıya doğru yansıttım. "Suyu bul ve yukarı doğru takip et."

"Tanrıya şükürler olsun!"

Derme çatma çantamın ipini sırtımda sıktım ve tırmanacak alçak dallar bulmak için etrafıma bakındım. Çam ağacına tırmanmak yeterince kolaydı.

"Suyu buldum," diye bağırdı Fallon, birkaç metre ötedeki derenin kenarında dizlerinin üzerine çökerek. Siyah saçları karmakarışık ve yüzünü kir bürümüştü. Kendini suya bıraktı ve ben de ona seyirci olmadan kendini toparlaması için zaman tanımak isteyerek tekrar aşağı indim.

Karşımdaki ağaçta bir iz kamerası yanıp sönüyordu. Dilimi ona doğru uzattım.

"Akıntıya karşı yürümeye devam et. Seninle orada buluşuruz."

Kıyı boyunca yavaşça ilerledim.

Ağaçların ve çalılıkların birbirinden ayrıldığı açıklığa ulaştığımda Fallon virajı döndü. Saçlarında hâlâ dallar ve yapraklar vardı ama kollarını bana doladığında yüzü rahatlamıştı.

"Seni bulup bulamayacağımı bilmiyordum."

"Beni buldun." Beceriksizce sırtını sıvazladım. Sarılacak birine benzemiyordu ve karşılığında ne kadar sıkmam gerektiğinden emin değildim.

Fallon geri çekildi, hâlâ kocaman gözlerle bana bakıyordu. siyah makyaj ve silemediği eski gözyaşı izleriyle çevriliydi. "Yapmamam gereken bir şey yaptım."

Köprüye doğru ilerlerken John'un sağ omzunun arkasındaki solgun kürke baktım ve onu nasıl kaçırdığımı merak ettim. Çiftleşme izinin hafif kıvrımı. Çiftleşmiş bir kurt gibi kokmuyordu, bu yüzden bağ tamamlanmamış olmalıydı.

Nehir altımızdan akmaya devam ediyordu. Gün ışığında bile geçilemeyecek kadar tehlikeliydi. Jones ve Foster bu sabah erkenden yürüyüş köprüsünü bulmuş olarak geldiler.

"Bana neyi kaçırdığımı tekrar söyle." Aşağıdaki beyaz su akıntılarından üzerinden cılız yapıyı geçerken çantamı zihnime bağladım.

John, adamlarım bizi buraya getirmeden önce yüzüne bir yumruk yemişti ve hâlâ ne olduğunu açıklamamıştı. *"Ben 'Öpüp de söyleyecek biri değil' demişti."*

Aklımı kaçırmadan önce birileri konuşmaya başlasa iyi olur. Koruyucu kaygılar yeterince kötüydü. canavar ve yaklaşan kızgınlıktan kaynaklanan saldırganlık. Zaten olduğumdan daha fazla paranoyak olmak istemedim. Kim olduğumu bilmem gerekiyordu. güvenilebileceğini söyledi.

Beau bu rolü üstlendi. *"Jenna, Fallon'ın bir eş bağının nasıl koparılacağını sormasıyla ilgili bir şeyler söyledi."*

"Bunu neden sorsun ki?" Kurdum köprüyü geçmeyi bitirdi ve durdu, Jones ve Foster'ın güvenli bir şekilde karşıya geçmesini bekledi, ardından devasa Alfa kurtları bir sıra korkutucu yavru ördek gibi geldiler.

Jones ve Foster bakiştılar. Benim bilmediğim kendi zihin bağlantıları olan arkadaşlardı. Normalde bu beni rahatsız etmezdi.

Bugün homurdandım, tükürmelerini istedim.

Foster önce kırıldı, dostça bir mırıltıyla yeri eşeledi.

"Hadi ama Alpha. Fallon'un nasıl biri olduğunu hepimiz biliyoruz."

Hayır. Yapmadık. Tekrar homurdandım. *"Açıkla."*

Jones'un gri kurdu öne doğru ilerledi. İki erkekten daha iriydi ve eşini sırtının arkasına koyup boynunu açarak

Saygı. *"Fallon'un bir eşe bağlı kalmak istemeyeceğini kastetti."*

Hayır, yapmazdı.

Bir öfke dalgası geçerken hayvanımın tüyleri diken diken oldu. içinden geçti. O kadar yoğundu ki, sert bir komutla onu geri çekmek zorunda kaldım.

Kontrolü elden bırakmayın.

Eğer ona zarar verirse.

Bir şeyler söylerdi.

Son kurtlar da köprüyü geçerken John'un kurdu ilerlemeye devam etti. Orman inceldi ve vadi boyunca takip ettiğimiz eski bir insan yürüyüş yolunu çevreledi.

John bile yaklaşan kızgınlıkla daha büyük görünüyordu. Canavar. Kuyruğu bir o yana bir bu yana sallanırken daha da gürleşmişti. Ondandır bir gerilim dalgası yayılıyordu. Sürüm bana yakın durdu ve rahatlık sağladı. Ama John'un kurdu hemen sağımda ve yukarıda kaldı. tek başına, benden başka arkasını kollayan kimse olmadan.

"Fallon onu kovaladı mı?" "Fallon onu kovaladı mı?" diye sordum.
Cevap ver.

Jones dürüstçe, *"Biz orada değildik,"* diye cevap verdi.

"Bu onun ısırtığı. Ama ben daha büyük olacağını düşünmüştüm," diye alay etti Foster,

Kurdumun pençesinden kaçarken o da yarım ağızla devasa kafatasına vurdu.

Jones arkadaşının maskaralıkları karşısında gözlerini devirdi.

"Eşit haklar," dedi Beau gururla, sanki Jenna onu buradan duyabilirmiş gibi. *"Fallon'un seçim yapma hakkı var."*

O mu seçti? Eğer öyleyse, neden programdan ayrılmakta bu kadar kararlıydı?

Herhangi bir işareti kaçırdığımdan ya da bana bir şey anlatmaya çalıştığından emin değildim. Suçluluk duygusu üzerime çöktü. Kendimi Aspen'e o kadar kaptırmıştım ki aileme karşı görevlerimi ihmal etmişim. Sürü bu sezonu bensiz geçirmek zorundaydı.

John'un kurdu hırlayarak beni düşüncelerimden kopardı. Omzunun üzerinden baktı ve benim kurdum da onun hareketini takip etti.

Arkamızdaki Alfalar da giderek büyüyordu. Kasları koşarken kasılıp bükülürken çenelerinden tükürükler fışkırıyordu. Arkamızdaki

Grubun artan saldırganlığı alevler gibi topuklarımızı yalıyordu.

Onları suçlayamam.

Bu, konumumuz ya da rütbemiz ne olursa olsun hepimizi ileriye götüren biyolojiydi. Ve kontrolü elimde tutmak için odaklanmam gerekiyordu.

John'un kurdu gözüme takıldı ve ikimiz de ileriye dönüp tekrar hızlanmadan önce çaresizlikle karışık bir acıma bakışını paylaştık.

En azından endişelenmem gereken iki küçük yeğenim ve Fallon gibi bir kasırgadan yarım kalmış potansiyel bir eş izim yoktu. mücadele etmek.

Bu sezon her ne olduysa, onu kıskanmadığıma eminim.

"Yavaşla ve bana neler olduğunu anlat. Başla Bu sefer başlıyor." Hâlâ Fallon'un söylediklerini anlamaya çalışıyordum. Ben tuzakları kontrol etmeyi bitirirken o da arkamdan gelmişti, Dakikada bir mil konuşuyordu ve bu kafeinsizdi. Clara hızlı değildi ama her yerdeydi.

Tavşanı ateş çukurunun üzerinde çevirirken Fallon derin bir nefes aldı. Cılız bir şeydi ve biraz hırpalanmıştı, bu da bu ormanda hayatın av için zor olduğu anlamına geliyordu. Onu yakaladığım için neredeyse kendimi kötü hissediyordum ama Fallon'un midesinin guruldamasına bakılırsa ona sıcak yemek sağlayabilmek.

Yavaşça nefes verdi, konuşmaya başladığından daha solgun görünüyordu. "Ranger beni öldürecek."

"John'u ısırдың için mi?" Hala kafamı toparlamaya çalışıyordum. Bu kısmı.

"Onu ben ısırmadım. Kurdum ısırды," diye bağırdı Fallon.

Tipik insan tepkisi. İşine gelmeyince bizi suçla. sorumluluk almak istiyorum.

Sus. Tükürüğünü tekrar çevirdim.

"Siz ikiniz ne zaman kurt olarak bir araya geldiniz?" Bizi izleyen ve muhtemelen bunu kaydeden iz kameralarına baktım konuşma. Bir keresinde kuralları çiğnemeyi önemsemiş olabilirim ama bu aptal şov beni uyuşturup kaçırmadan önceydi... yani *bizi*. Beni aramaya gelmişti ve arkadan bayıltılmıştı.

Bu konuda çok kötü hissettim.

"Ranger engelli parkurdan sonra bir sürü toplantısı düzenledi ve ben tesise tek başıma dönüyordum. Kurdum bir ses duydu ve araştırmak istediğine dair bir *his* vardı." Fallon gözlerini kapattı ve hatırladıkları karşısında irkildi. "Bu hissin çok büyük olduğu ortaya çıktı Ay ışığı altında bir kayanın üzerinde duran yeşil gözlü koyu kahverengi kurt. Bir şey diğerine yol açtı."

Tavşan alev aldı ve eti yenemeyecek kadar kömürleştirmemeye odaklanarak aceleyle söndürmeye çalıştım. "Siz ikiniz..."

"Düğüm atmadık!" Açıklamak için acele etti. "Çok fazla mincıklama, koklama ve sürtünme vardı."

Fallon iğrenmiş gibi ürperdi.

Havadaki uyarılma kokusunu alabiliyordum ve bunu belirtmenin kabalık olacağına karar verdim.

"Kurdum beni bırakmıyordu. Kontrol için savaşıyordum ve sanki içine şeytan girmiş gibiydi. Sonra burnu bacaklarının arasına girdi ve o da aşağıya doğru eğildi."

Fallon'un yüzünde ne kadar renk kaldıysa, sesini fısıltıya indirirken süzüldü. "Çok hızlı bir şekilde insana dönüştü, kaçmaya başladı. Kurdum çok sinirlenmişti, bu yüzden onu kovaladı ve ısırdı. Onu sahiplenmek istedi. Ama ya..." Geniş gözlerle etrafına bakındı, "Ya sahiplenilmek istemiyorsa?"

"Bu daha önce hiç oldu mu?" Topuklarımın üzerinde geriye doğru sallanarak Fallon'a pişmiş et şişini uzattım. "Kurtlarımız çiftleşme mevsimi dışında da iddiada bulunuyorlar mı?"

Sana söylemekten nefret ediyorum-

Her şeyi kendinle ilgili yapmayı bırak, diye çıktım. Bu artık Fallon'un hikayesi.

"Muhtemelen strestendir." Fallon dişlerini ete geçirdi ve dudaklarındaki yağı silmeden önce hızlı hızlı çiğnedi. "Ya da vahşileşiyor. Evet, hepsi bu. Sezon boyunca burada kalamam. Çok tehlikeli olur. Adamlar gelmeden gitmeliyim."

Geleceğini söylemiştim. Kurdum dilini çıkardı.

Fallon'a baktım. Korkudan aklını kaçırmış olmasının yanı sıra, yabani bir görünüşü ya da kokusu yoktu. Bir şekil değiştirenle çalışmıştım. ve şekil değiştirenler canavarlarının kontrolünü gerçekten kaybettiklerinde neler olduğunu gördüler.

"Telefonun yanında mı?" Bir plan düşünerek sordum. "Ya da sanırım yer değiştirip dağdan aşağı koşabiliriz. Buralarda bir kasaba olmalı."

Fallon gözlerinden yaşlar süzülürken alt dudağını ısırdı. "Senden gitmeni isteyemem. Ranger'ın kızgınlık döneminde sana ihtiyacı olacak."

Ranger tanıdığım tüm kurtlardan daha fazla kendine hakim olmasaydı bile, kızışma döneminde kendini kontrol edemeyen bir erkekten diğer yöne doğru kaçardım.

Vay be. Dur bakalım. Kendimi idare edebileceğimi kim söyledi?

Bir yolunu bulacaksın.

Ve Ranger zaten bana bir ya da iki sezon vereceğini söyledi. Eğer istersem birlikte koşmadan önce. Bu ayrılmak için mükemmel bir bahaneydi. Kader benim yerime karar verirken benim karar vermeme gerek yoktu.

"Hadi gidelim. Ranger iyi olacak."

"Ama ben olmayacağım." Fallon elindeki et çubuğunu yanındaki kayaya dayayıp yüzünü ellerinin arasına gömdü. İki gün önce sürdürdüğü siyah ojenin çoğu dökülmüştü. "Kurdumun zaten gitmeme izin vereceğini sanmıyorum. Bir yere saklanabilir miyim? Bunu nasıl durdurabilirim?"

"Bunu durdurmak istiyor musun?" Sanki aynaya bakıp bu soruyu kendime soruyormuşum gibi hissettim.

Fallon'un korkusunun nedenlerinden tam olarak emin olmasam da, bu gerçekten büyük bir taahhüttü. Belki beni de rahatsız eden buydu. Henüz gerçekten yaşamamışken sonsuza kadar yaşama hakkımdan vazgeçmek gibi bir şeydi. Ama Ranger daha önce tanıştığım hiçbir Alfa'ya benzemiyordu. Karşılaştığımız her fırsatta bana kontrol ve seçenekler sunuyordu. Onunla çiftleşmek özgürlüğümün sonu mu olacaktı? Yoksa bu sadece hayatımın geri kalanındaki başka bir bölüm mü olacaktı?

Kabul etmek gerekir ki, şu ana kadar iyi bir bölümdü. Ölüm tehditleri hariç.

Fallon parmaklarının arasından, "Emin değilim," diye fısıldadı.

"Onu tanımıyorum bile."

Ranger'ı tanıyoruz. O bizim için mükemmel.

"Bazen kurtlarımıza güvenmemiz gerekir." Fallon'un yanına oturdum ve elimi omzuna koydum.

Nihayet. Biraz mantıklı konuşuyor.

Arkamızdaki yapraklar çıtırdadı. Başımı yana çevirdim, hırlarken dişlerim uzuyordu.

"Yemek kokusu alıyorum," dedi yumuşak bir ses birkaç metre öteden.

"Kim o?" Fallon da benim gibi havayı kokladı. Ben ona baktım. O da bana baktı. "Şaka yapıyor olmalısın."

*

Danielle ve Amber çalılıkların arasından geçerek geldiler. Birbirine uyan sundress elbiseleri yırtılmış ve kirlenmişti. Amber bir sandaletinin kayışları sallanarak topallayarak ilerledi. Yüzleri çamur içindeydi.

ve saçlarında topaklanmıştı. Buraya geleli iki gün bile olmamıştı ama sanki kıyametin içindeymişiz gibi görünüyorlardı.

Neden insan gibi davranıyorlar?

Çok komik.

Amber birkaç adım geride durup gizlice havayı koklarken, Danielle -beş dakika kadar daha yaşlı olmalıydı- öne çıktı.

"Bu çılgınlık, değil mi?" Danielle kocaman gülümsedi ve tehdit olmadığını kanıtlamak için ellerini gösterdi. "Siz ikiniz nasılsınız? Gösterinin bizi buraya getireceğini biliyor muydunuz?"

"Sponsorlarınız size yiyecek bir şeyler de verdi mi?" Amber sanki biz duymuyormuşuz gibi nefesinin altında mırıldandı.

Fallon ve ben bir bakış daha paylaştık.

Tavşanın geri kalanını çubuğun üzerinde tuttu. "İşte."

Ondan yayılan gerilim bir bıçakla kesilebilecek kadar yoğundu ama kızlar bunu fark etmedi.

"Tanrıça'ya şükürler olsun." İkisi de ileri atıldı. Danielle'in Narin dişleri dışarı fırladı, ama çubuğu kaptı ve Fallon'a teşekkür ederek hırlayan kız kardeşine uzattı.

Aşağı.

Bir zamanlar duyduğum bir söz vardı; insanlığın anarşiye sadece dokuz öğün uzaklıkta olduğu.

Hormonlu kadınların vahşileşmeden önce sadece bir öğünü kaçırdıklarını hissediyordum. Ve onları suçlamıyordum.

Gerçi yaklaşan sıcaklar nedeniyle her zamanki kadar aç değildim. Belki de bedava açık büfe kuyruğunda biraz kalori depolamıştım.

Son birkaç haftadır.

Genç kadınlar yemek için ateşin başına oturduklarında Fallon biraz yumuşadı.

"Çok aptal görünüyor olmalıyız." Danielle elbisesinin yıpranan eteklerini karıştırdı. "Yemin ederim evde bu kadar çaresiz ya da acınacak derecede hazırlıksız değiliz."

"Peki ev nasıl bir yer?" Fallon bu soruyu umursamaz bir tavırla sordu.

İlgisiz görünmeye çalışarak üzerimizdeki dalları kontrol etmekle meşguldüm. Bunu gerçekten başarmamın imkânı yoktu.

"Burası çok güzel," diye mırıldandı Amber. "Bölgemiz Superior Gölü'ne sınır. Balıkçı iskelelerimizin yakınında mülklerimiz var, ama biz Yılın çoğunu ormanda bir kulübede geçiriyorum. Kışlar sert geçebilir ama yazlar mükemmeldir. Ve sonbaharın renkleri ölmek üzere. O'Neil klanı çok sıkıdır. Herkes herkesi tanır ama hepimiz yardıma koşarız."

Fallon'un boynundaki ilmeğin sıkılaştığını görebiliyordum ve müdahale etmek için acele ettim. "Amcan sürü alfası olarak nasıl? Ona saygı duyuyorlar mı?"

Danielle Amber'a bilmiş bir bakış attı.

Amber boğazını temizledi. "Liseden hemen sonra Deniz Kuvvetleri'ne katıldı ve şekil değiştiren avcı birliğinde görevlendirildi. Eve gelip kalacağını düşünmemiştik ama izinli olarak büyükannemizi ziyaret ettiğinde, eski sürü Alfa Oscar sarhoş oldu ve ona meydan okudu. John Amca onu ayıltmaya çalıştı, hatta yere yatırdı ama sonunda kurdu onu ele geçirdi. Temiz bir cinayetti."

Fallon nefesini tutarak ellerini ağzına götürdü.

"Eski Alfa zaten bok gibiydi. Oscar'ın her zaman omzunda bir çip vardı ve hiçbirimizin ayrılmasına izin vermekten hoşlanmıyordu. Özellikle de gençlerin," diye açıkladı Danielle. "John Amca onurlu bir şekilde terhis olduktan sonra işleri yoluna koydu. Bizi üniversiteye gitmemiz için teşvik ediyor. İşletme ön lisansımı yeni bitirdim ve sezon için eve geldim. Sanırım kalacağım."

"Ve ikimiz de onu gösteriye gelmeye ikna ettik." Amber kız kardeşini komplocu bir tavırla dürttü. "Altı yıldır Alfa ve hâlâ bir eş bulamadı."

Hikayenin bir yerinde Fallon dehşetten hayalperest gözlere dönüşmüştü.

Kahkahalarımı tuttum ama ona takılmadan edemedim, "Tam bir av gibi görünüyor."

Onun bölgesel hırıltısını duymazdan geldim.

"Peki ya siz ikiniz? Kurtlarınız bu sezon birisini seçti mi?"

Danielle, "Benimki koşu sonrasına kadar beklemek istiyor," dedi. Elini kız kardeşinin elinin yanındaki kütüğün üzerine koydu ve parmaklarını birbirine geçirdiler. O elini uzatırken fark etmemiş gibi yaparak başka tarafa baktım.

Nazikçe sık.

"Sanırım ben de öyle yapacağım." Amber zorla gülümsedi.

"Sorun nedir?" Fallon kaşlarını çatı. "Kimi istiyorsun? Dostum? Senin için onun peşine düşeceğim... Yani... Gidip adamla konuşacağım."

Amber ve Danielle yine eğlenerek birbirlerine baktılar. Bu gömdüğümü sandığım eski bir acıyı canlandırdı. Sessiz konuşmaları ve gizli kıkırdamaları onları çok genç gösteriyordu, ama belki de şakaları paylaşacak birinin olması gençlik pınarıydı.

"Biliyorsun..." Danielle söze başladı, doğrudan Fallon'a bakmıyordu ama niyeti belliydi. "Amcam görüldüğü kadar sinirli biri değildir. Her Perşembe gecesi yerel bir barda gitar çalar. Sesinin ne kadar iyi olduğunu duymalısın."

Fallon'dan resmen tahrik sızıyordu.

Her birimize baktı, gözlerindeki ölümcül bakışla birinin yorum yapmasına cesaret ediyordu.

Tanrıça, gülmemek için kendimi zor tuttum.

"Amcan hakkında konuşmuyoruz," diye homurdandı Fallon. "Çiftleşmek istediğin erkek kim?"

Amber sessizleşti ve Danielle kolunu kız kardeşinin omzuna doladı.

"Colton Penobscot," diye onun yerine cevap verdi.

Amber gözlerini indirdi ve kucağına baktı. "Ama onu alabilirler."

"Onu kim alabilir?" Ben sordum. Konuları o kadar hızlı atlıyorduk ki başım dönmeye başlamıştı.

Danielle, "Edith ve Meghan ve yürüttükleri tüm o zengin orospu operasyonu," dedi.

Amber gözlerini devirdi. "En son yuvalarına rastladık Gece."

Fallon'a baktım ve o da 'bana bakma' dedi. Omuz silk.

"Sizin orada olmamanıza biraz şaşırdık."

Amber devam etti. "Bu sezon hepiniz yakın görünüyordunuz."

Bir kız grubunun parçası olmak böyle bir şey miydi? Suçluluk duygusu mu? Çünkü hayır, teşekkürler.

Fallon açıklama olarak "Politika," dedi. "Ah.

Anlıyoruz." Her iki kız da başlarını salladı.

"Siyasetten bahsetmişken, şu anda ve seçimlerimiz üzerinde anlaşılan kadar kimsenin yoldan sapmayacağını söylüyor."

"Bu saçmalık," diye ağzımdan kaçırıldım. "Kimi seçeceğimize kurtlarımız karar verir, biz değil. Onlara herhangi bir güçleri olduğunu düşündüren nedir?"

Biyoloji söz konusu olduğunda para ve soyadının bir önemi yoktur. Onlara hayır deyin ve kendi işinizi yapın."

Bu doğal değil. Hasta.

Adaletsizlik duygusu canavarımı kızdırıyordu.

Biri ona çiftleşme mevsiminde kimi seçeceğini söylerse lanetlenirdi. Her şeye rağmen şimdiye kadar dört tanesini atlatmıştık. ve şimdi özgürlüğümüzü elimizden almaya çalışan bazı sürükleri dinlemeyecektik.

Eğer denerlerse onları bitiririz.

"Evet." Amber ayağa fırlarken gözlerinde umut parlıyordu. "Hadi gidelim."

"Nereye gideceksin?" Danielle elimi çekiştirirken, benim kadar şaşkın görünen Fallon'a dönüp bakarak sordum.

"Hadi," diye ısrar etti Danielle.

Neden katliama sürükleniyormuşuz gibi hissediyoruz?

Onları 'bitirmeye' ne oldu?

Metaforikti.

"Sen tam da ihtiyacımız olan şeysin." Amber aceleyle Danielle'in yanına giderken gülümsedi.

"Neye ihtiyacım var?" *Lanet olsun. Bu kız çok güçlü.*

Muhtemelen onu beslememeliydik.

Amber, kız kardeşiyle birlikte beni ormanda sürüklerken, "Diğer kızlara yardım etmek için," dedi. "Ve sen zaten bir kez Cindy'ye karşı koydun. Bu kader. Sezonu kurtarmak için mükemmel kadınsın."

Um...

Sezonu kurtarmak mı?

Basılı haritaları insan formunda tekrar kontrol ettikten sonra, White River Ulusal Ormanı'nın derinliklerine doğru yol aldık. kızgın hayvanlar sürüsü. Tüm gün boyunca sadece bir yürüyüşçüyü geçebildik. Kuş değiştirici bize bir kez baktıktan sonra dürbününü bırakıp kaçtı.

Arkada.

Kaslarımız yanıyordu ama saf adrenalinle koşuyorduk. Bu hız uzun süre sürdürülebilir değildi. Alfa i ç g ü d ü l e r i m yavaşlamamı ve sürümüzün arkasındaki kurtları kontrol etmemi istiyordu ama kendimi önümüzde uzanan şeye odaklanmaya zorladım.

Bu kurtlar beni ilgilendirmiyor.

Biliyorum.

Kurdum bir görevdeydi. İlkel bir dürtü kontrolü ele geçirmişti. Bunu bir test olarak görüyordu. Bağlılığını kanıtlamak ve eşini kazanmak için bir yol. Eğer kat ettiğimiz her mil bende bu şovun her bir yapımcısını öldürme isteği uyandırmıyorsa, onun bağlılığına "tatlı" derdim.

Dronlar ölmeyi reddeden bir haşereydi. Sanmıştım ki Pilleri ya da menzilleri bitmişti ama sanki sihirle besleniyorlardı.

Şovun kayıt ekipmanlarını büyülemek için bir cadıya para verdiğini düşünmezdim. Bu da beni düşündürdü. *Ivan...*

Başımı sallayarak bu düşünceden kurtulmaya çalıştım. Onu çoktan fazla zorlamıştım. Alfa olarak sürümden çok şey talep ederdim ama ne zaman geri çekileceğimi de bilirdim. Görüntüleri ya ortaya çıkaracaktı ya da çıkarmayacaktı. Ve eğer Chad'den daha fazlasını elde edemezsem, stres yapmazdım. Tulas gibi pisliklerle başa çıkmanın başka yolları da vardı. Şu anda tek hedefim Aspen'di.

Arkadaşıma ulaşmalıydım.

Foster arkamdan bağırdı.

Acısı kurdumu hazırlıksız yakaladı. Foster kendi üzerine yuvarlanırken, tüm kurtlara durmaları için hırlayarak etrafında döndü,

tepeden aşığı yuvarlanıyordu.

"Ne oldu?" Canavarım Foster'ın yanına doğru koşarken nefes nefese kalmış, çenesinden tükürükler damlıyordu.

Jones'un gri kurdu uzun otların arasında eşinin yanına uzanmış, kulaklarını yalarken sızlanıyordu. "*Görelim bakalım.*"

"*Sorun değil,*" diye sızlandı Foster.

"*İyi değil.*" Jones onun kulağını ısırdı.

İnsan formuna geçtim ve ön patisine uzandım, Alfa'ları olarak onun acısını hissedebiliyorken, ileri geri konuşmalarıyla değerli zamanımı harcamak istemedim.

Foster'ın kurdu dişlerini gösterdi ve yaralı uzvunu saklamak için geriye doğru çekildi.

"Ver onu bana," diye homurdandım.

Jones'un kurdu onu cesaretlendirmek için dürttüğünde pençesini ileri uzattı.

Patisini yakaladım ve ters çevirdim. Aptallara küfrederek, ikinci ve üçüncü patilerin arasına sıkışmış olan kırık bira şişesinin yeşil parçasını çıkardım.

"*Teşekkür ederim Alfa.*" Jones rahatlamış bir şekilde eşinin pençesini yalamaya başlayınca Foster biraz daha rahat nefes aldı.

Başımı salladım; iyileşmeden önce yakaladığımıza sevindim. Deriye gömülü bir cam parçasıyla vardiya yapmak çok acıtıyordu. Vardiya sırasında piercinglerimizi korumak için sihirli bir şekilde değiştirilmiş metal gerekiyordu ve o zaman bile, barlarını seven bazı adamlarım kadar sert değildim. hassas yerler.

Kurtlar yukarıdaki tepede toplanırken, sürümün üç üyesine bakıp iyi olduklarından emin olmak için bir saniyemi ayırdım. Şimdi hepsi geliyordu ve arkadaki daha yavaş hayvanlara yetişme şansı veriyordu.

Beau'nun kürkünün her yerinde çapaklar vardı. Vites değiştirmek çoğunu yok edecekti ama yine de derisinde bazı kıymıklar ve sakalına dolanmış parçalar olacaktı. Jenna çok kızacaktı.

Endişe yılan gibi içime işledi.

Aspen bununla nasıl başa çıkıyor?

Çok yumuşak ve narindi. Gözlerinde masum bir merak vardı. Ve dinlenmeye ihtiyacı vardı. Orman

İlkbaharın başları olduğu için sertti. Geceler hâlâ soğuktu. Yeterince uyuyor muydu? Yiyecek bir şeyi var mıydı?

Zaman kaybediyoruz. Göğsümdeki kurdumun gürültüsü daha yüksek, daha çılgınca bir hal aldı.

Foster ve Jones'un yanından uzaklaştım, ayrılmaya hazır olduklarından emin oldum ve vardiyaya geçmeye hazırlandım.

"Neyi bekliyorsun?" John, aleti tepeden aşağı sallanırken çırılçıplak geldi.

"Hiçbir şey," diye homurdandım, hâlâ ona nasıl hitap edeceğimi bilemiyordum.

Bunu kız kardeşimle konuştuktan sonra anlayacaktım.

"Korucu, bekle," diye nefes nefese bir erkek sesi patikanın yukarısından geldi.

Ormandan ve tepeden aşağıya daha fazla insan yüzü bakarken vardiyanın ortasında donup kaldım. Tabii onlara insan diyebilirsiniz. Kaşlar daha uzun ve kürklü, elmacık kemikleri ise insan/kurt kemiklerinin korkunç bir karışımı altında daha kalındı. Benimkiler bile Canavar formumuzu kontrol altına almak için savaşıırken derim dalgalanıyordu.

Bu hiç iyi değildi.

"Ne?" Beni çağıran sesi ararken ısırdım.

Ama her tonu ezberleyecek kadar uzun süre onlarla birlikte olmamıştım.

Tucker Jones, Colton Penobscot ve Landon ile birlikte tepeden aşağı kayarken, "Bunun nasıl çalışacağını bilmemiz gerekiyor," dedi. Kuzey çok geride değil.

"Ne işe yarayacak?" John'a baktım

Açıklama. Bok listemde olabilirdi ama yine de buradaki diğer tek gerçek Alfa oydu. John bakışıma omuz silkerek karşılık verdi.

Siktir et onu.

"Koşuya liderlik etmeye devam edip etmeyeceğini bilmek istiyorlar." Trenton gizlice yanıma yaklaştı, sahanın içinden sanki saklanıyormuş.

Dişlerimi gösterdim ve onu bir adım geriye ittim.

Serseriye haklı çıkardı. "Burası kaçış yeri değil."

"Hayır, henüz değil." Colton Penobscot gözlerini saygıyla indirmek için çok uğraştı ama sonunda gözlerinin arasından geçen herkese ölüm vaat eden bin metrelik bir bakışa sahip oldu. "Törene sadık kalacaksak hayvanlarımızın bunu bilmesi gerek."

Gökyüzüne ve tepedeki parlak güneşe baktım. "Bunu çözmek için yarına kadar vaktin var." Bunu söylerken bile doğru olup olmadığını merak ettim. Bu sefer her şey çok farklıydı.

kovalamam gereken bir eşim vardı.

"Sanırım bu bir hayır demek," diye sırtı Trenton, tepeye doğru çıkmaya başlarken bana sırtını döndü.

"Çok haklısın, hayır." Bu bücürün taşaklarına gülmeye başladım. "Arkadaşımı alıp bu şovdan çıkıyorum. Güzel. Siz aptallara bol şans."

Chad ve ekibi ormana girerken ormanda bir uğultu vardı. yaklaştı. Hâlâ kurt formundaydı ama gözlerindeki insan ışıltısını görebiliyordum.

Trenton diğer erkeklerin arasına karışıp kendini daha zor bir hedef haline getirirken omzunun üzerinden, "Burada *Alfa*'nın *sen* olduğunu sanıyordum," dedi.

O kadar sert bükecek ki kendi boynunu kıracak. Kurdum hırıliyordu.

Onu geri çektim, daha küçük bir kurttan alaycı bir meydan okuma duyduğumda anladım. Ama neden bana yem attığını anlayamıyordum.

"Ben sizin Alfa'nız değilim." Bir kamera drone'u yüzüme yaklaşıırken sesimde bana en yakın adamların mızımızlanmasına yetecek kadar havlama vardı. Öfkemi cihaza yönelttim. "Sana borçluyum hiçbir şey."

İstedikleri kadar birbirlerini parçalasınlar. Bu dizi benden daha fazlasını alamazdı.

Yanından geçerken John, "Onlar da en az bizim kadar kaybolmuş durumda," dedi. Ses tonundaki yenilgiye bakılırsa o da bu konuda ne yapacağını bilmiyor gibiydi.

"Bu benim sorunum değil."

"Benimki de öyle." John tepeye doğru geri yürürken içini çekti. "Umarım kızlarımın gitmesini sağlayabilirim."

Kızları... Kız kardeşim de bu ifadeye dahil miydi şimdi?

Göz ucuyla ona baktım. "Peki ya gitmek istemezlerse?"

"Sanırım o köprüye geldiğimizde geçeceğiz." Durduğu yerde kaydı ve kocaman kahverengi paltosunu silkeledi.

Arkamda, diğer Alfalar yaklaşıyor ve her sözümü bekliyorlardı. Homurdanarak onları birkaç adım geriye gönderdim ve canavarıma kontrolü ele alması için yer açtım. Bu kokuşmuş erkeklerin canı cehenneme. Onlar kendi başlarının çaresine bakabilirlerdi.

John haklıydı.

Endişelenmemiz gereken bir kız vardı.

Casus olmak için yaratılmamıştım.

Fallon da pek iyi değildi. Küçük gölete ve her iki taraftaki yuvalara bakan çalıların arkasına çömelmiştik. Aşağıdaki manzarayı aval aval izlerken sessizdik.

Tulia kardeşlerin şovla bir ilgileri olmamasına imkân yoktu. Her iki yuva da su kenarındaydı ve göletin kumlu kıyısına birinci sınıf emlak yerleri gibi yerleştirilmişti. Yuvalarının ötesindeki tepede birkaç sandık daha vardı.

Odunlar.

Burası bir yuva mahallesiydi.

Görünüşe göre davet edilmemiştim.

Minnettar mı olmalıyım yoksa biraz kıskanmalı mıyım emin olamadım.

Yuvamın dağın bu kadar uzağına yerleştirilmiş olması. Çoğu dişi sezon boyunca biraz boşluktan hoşlanırdı, değil mi? Yoksa sadece ben mi öyleydim?

Kurt formunda kalan Amber ve Danielle'e rağmen

Meghan ve Edith'in bir araya gelmesini

bazı *Açlık Oyunları* tipi kaos, bu daha çok, kadınların yiyecek ve havuzdan su içme şansı karşılığında hediyeler getirmesiyle yanlış giden bir kız öğrenci birliği partisi gibi hissettirdi.

Biraz korkutucuydu ama hayal ettiğim kadar kötü değildi.

Kamera dronları buna bayılıyordu. Bir küme martı gibi havada süzülerek Edith, Lilith ve Meghan'ı

Kadınların oluşturduğu sıra onlara ikramlar getirirken bir çeşit kütük sandalye düzeni.

İnsansız hava araçlarının vızıltısı umarım casusluk sesimizi örterdi çünkü tam olarak gizli değildik. Rüzgârdaki bir değişiklik yerimizi belli ederdi ve eğer içlerinden biri kurt duyularına sahip olsaydı, birkaç metre önce dağdan aşağı yuvarlandığımızda bizi fark ederdi.

Yuvarlanmadım. Kurdum ofladı. Bir hanımefendi gibi kığımın üstünde kaydım.

Fallon tırnaklarındaki son siyah boya tanelerini deşiyor, sanki kişisel bir hakaretmiş gibi hırlıyordu. Tanrıça bilir kaç vardiyadan sonra hala o cila parçasına dayanabildiği için hakkını vermeliydim.

"Ne?" Fallon beni yakaladığında dişlerini gösterdi.
Bakıyorum.

"Bir şey yok." Çalıların üzerinden tekrar baktım. Küçük bir ama bazı kızlar gülüyordu. Aralarında Cindy'yi göremedim ve Amber ile Danielle'in benden ne yapmamı istediklerinden emin değildim. Fallon bu kızları benden daha iyi tanıyordu.

Cindy'den korkuyorlar. Kurdumun sesi biraz fazla kibirliydi, sanki geçen gün onunla dövüşen oymuş gibi.
Ben değil.

Ben de oradaydım. Sana güç verdim.

Sen yapmadın.

"Ah." Fallon'un kemikli dirseğinin çarptığı tarafımı ovuşturdum.
"Bu ne içindi?"

"İşte Cindy," diye fısıldadı Fallon.

Amber ve Danielle, kurtları ağaçların derinliklerine doğru süzülürken inlediler.

Hayatta olmaz.

Ateş kırmızısı devasa bir kurt göletin kenarından sinsice yaklaştı. O kadar büyüktü ki gerçek gibi görünmüyordu. Steroid almış korkunç bir kurt gibi ya da Viking atalarımızın şekil değiştirenlerinin nasıl olabileceğini hayal ediyorum. Pençeleri yere gümbür gümbür vuruyordu ve en az iki kat daha büyüktü.

insan kafamın büyüklüğündeydi. Hâlâ şok içinde bakıyor, Cindy'nin kurdunun devasa burnunu kaldırıp bana doğru koklamasını ağır çekimde izliyordum.

Yere yat. Kurdum beni çekti ve o paniklemeye başlarken ben yere düştüm. **Güneyde onları neyle besliyorlar?**

Korkmadığını sanıyordum. Yana doğru yuvarlanırken, içimden çıkan havayı yeniden doldurmaya çalıştım.

Bizi yiyebilir! diye bağırdı kurdum.

Artık o kadar sert değilsin, değil mi?

Düşünmem için bana bir saniye ver.

İstediğin kadar zaman ayır. Dizlerimin üzerine çöktüm. "Yeni plan. Buradan çıkalım ve rahatlamak için jakuzisi olan güzel bir otel bulalım."

"Kurtların bu kadar büyüyebildiğini fark etmemiştim." Fallon hala Bakıyor um. Onu kendi hizama çektim, devin dikkatini çekmemeye çalıştım.

Kurtlar bizim yolumuza dikkat eder, özellikle de geçmişimizden sonra. "Boku yedik."

Amber ve Danielle sızlandılar, kurtları karınları üzerinde sürünerek ilerlerken yeri eşelediler.

"Berbat, berbat gibi değil," diye onları rahatlatmaya çalıştım. "Ama belki de onun yolundan uzak durmak en iyisidir. Sürüleri ayırabilirsiniz. Tamamen farklı yönlerde koşun...."

Arkamızdaki yamaçtan gelen bir ses dişlerimi göstermeme neden oldu.

Ağaçların arasından burnunu uzatan kısa tüylü küçük kahverengi bir kurt ve ardından kabarık kuyruğunda açık kırmızı çizgiler olan daha uzun boylu altın rengi bir kurt vardı. Havayı kokladım, onları tanıdım

Amber ve Danielle'in kurtları ileri atılırken. Kız kardeşler Ismelda ve Kimberly'nin kurtlarına çarptı ve sürtündü.

"Harika. Artık bir kreş işletiyoruz." Fallon genç dişileri kışkırtarak onları dağa geri götürdü ve göletin aşağısında olup bitenlerden uzaklaştırdı.

"Bizden o kadar da genç değiller," dedim. Ama kurtlarının birbirine takla attırması söylediklerimi desteklemiyordu.

Kestane renkli bir kurt, kavak ağaçlarından oluşan çalılığın ötesindeki tepelikte duruyordu. Onu görünce tereddüt ettim, diğer dişileri köpekler gibi geri çağırma dürtüsüne direndim.

Fallon havayı kokladı. "Nereye gittiğini merak ediyordum."

"Kim?" Yeni gelenin kokusunu tanıyamadım ama Kimberly ve Ismelda koşarak onun yanına geldiler.

Fallon daha açıklama yapamadan kahverengi kurt yer değiştirdi. Çillerle bezeli soluk insan teni kürkünün yerini aldı ve uzun kahverengi saçları omuzlarına döküldü.

Genel bir kural olarak, şekil değiştirenler çıplaklığı umursamazdı ama onun kum saati şekline aval aval bakmaktan kendimi alamadım. Sanki kadınsı bir vücudum olduğunu biliyordum ama... kahretsin.

Fallon alçak sesle ısıklık çaldı, böylece kendimi daha az yalnız bir sürüngen gibi hissetmemi sağladı ve kadına başını salladı. "Sarah."

Nashville'den Sarah Chism kayadan aşağı atladı ve ben onun zıplayan göğüslerine bakmamaya çalıştım.

"Tam da karşılaşmayı umduğum kadın," dedi.

Fallon cevap vermeyince başımı kaldırdım. "Ben mi?"

"Bu çiftleşmede kendi işini yapabileceğini söylediler. sezon. Ben de istiyorum." Sarah önümde durdu. Aksanındaki hafif taşralı tonu çok sevimişti.

Deli olması çok kötü.

Etrafıma, ormana stratejik olarak yerleştirilmiş iz kameralarına ve tepemde tembelce vızıldayan drone'a baktım ve bunun yapımcıların hazırladığı bir tür şaşırtmaca olup olmadığını merak ettim.

"Kim ne dedi?"

Sarah kolunu omzuma attı ve bizi döndürerek aşağıdaki vadiye ve gölete bakmamızı sağladı. "Onlara katılmayacağını söylediler ve eğer gelersen onlara haber verecektik. Bu yüzden doğal olarak, onun yerine ne yapacağını bilmek istiyorum. Gördüğüm kadarıyla sezonu Ranger yönetecek. Edith ne düşünürse düşünsün, bahse girerim seni seçecektir."

Yapmazsa bir orospu keseceğim.

Sarah sanki kafamın içindeki kurdu duyabiliyormuş gibi mükemmel dişleriyle gülümsedi. "Peki, plan tam olarak nedir?"

*

Akşam, kış yeni bir sahneye çıkıyormuş gibi bir serinlik getirdi. Kurutulmuş et torbam ateşin etrafında dolaşırken açgözlü ellerde kayboldu. Gitmelerini istiyorsam sokak hayvanlarını beslemem gerektiğini biliyordum ama açlardı ve hayır diyecek gücüm yoktu.

"Tam olarak ne söylüyorlar?" Bana geri verilen boş çantaya baktım. Karnım guruladı. Ben

Yine de bununla başa çıkmak. Babam beni hiç aç bırakmadı ama etin az olduğu zamanlar da oldu.

"Edith ve Meghan, Ranger'ın bu sezon onlardan birini seçeceğini söylüyorlar." Kimberly kurutulmuş etini çiğnedi.

Kurdum hırladı ve göğsümü titretti.

Fallon elini omzuma koydu. "Bu hüsnükuruntu.

Kurtları muhtemelen gruptaki en güçlü erkeği seçmek için onları zorluyor çünkü onu avlamak için yetiştirildiler ama Ranger'ın kurdu seçimini çoktan yaptı."

Aynen öyle.

Canavarımın kendine olan güvenine usulca güldüm. Bu kader eşi olayından çok emindi, ama kurtlar için duyulmamış bir şey değildi. sezon boyunca fikirlerini değiştirirlerdi. Dişilerin ve erkeklerin hayvanlarının ilkel çiftleşme ve üreme dürtülerine boyun eğdiğine dair pek çok hikaye vardı. İşler her zaman insanların planladığı gibi gitmiyordu.

Ranger'ın çok fazla kontrolü vardı ama günün sonunda o hâlâ bir canavardı. Yavrularına sahip olmak ve sürüsüne liderlik etmek isteyen güçlü bir eşi hak eden güçlü bir eş...

"Hey." Fallon omzumu salladı. "Dur."

"Neyi durdurayım?" Muhtemelen sahte görünen bir gülümsemeyi zorladım.

Hissettiğ

im gibi. Gözlerini kısmıştı. "Bunu yapmaya hakkın yok."

"Ne yapmak?" Diğer kızlara baktım, bir şey söyleyip söylemediğimi merak ediyordum.

kaçırdığım bir şeyi yüksek sesle söyledi.

"Yenilmiş küçük bir köpek yavrusu gibi davran," diye homurdandı Fallon. "Karşına çıkan her şeyin üstesinden geldin. Şimdi de acınası bir güvensizlikle başlama. Onlar sana ve savunduğun şeye inanıyor. Ben de inanıyorum. O yüzden ayağa kalk."

Alnıma masaj yaptım. Bu dünya tarihindeki en kötü motivasyon konuşmasıydı ama yine de ateşin etrafında oturan kadınlar başlarını sallayarak onaylıyorlardı.

Tanrıça.

Buraya nasıl geldim?

"Aşk hayatımı içsel olarak değerlendirirken yüzümden geçen duygular için özür dilerim, ama lütfen bana ne olduğumu söyleyin beklentilerinizi karşılayabilmem için ne yapmam gerekiyor?" Fallon gözlerini kırptırdı. "Bu kolay oldu."

Kimberly, "Konu aşk olduğunda soyun ve kan bağının önemli olmadığı kanıtı olduğunuzu kastediyor," dedi.

Tamamen bir hakaret gibi geldi.

"Ve bu sezon hepimizin bir seçeneği varmış gibi hissettiriyorsunuz.

Ne kadar fakir ya da düşük rütbeli olduğunuzun bir önemi yok, farklı bir hayat seçme özgürlüğüne sahipsiniz." Ismelda başını salladı.

Bu kesinlikle bir hakaretti.

"Ben tam anlamıyla özgür seçimin zıttı değil miyim?" Güldüm.

"Zıt anlamlısı nedir?" Amber sordu.

Danielle, "Bu garip bir edebiyat meraklısı olayı," diye açıkladı.

"Bu..." Kendimi bir derse dalmaktan alıkoydum. "Boş ver.

Söylemeye çalıştığım şey, Ranger'ın benim onun kaderi olduğumu düşündüğü.

dostum. Bu da demek oluyor ki, bu konuda bir seçeneğimiz yoktu. Kader karar verdi."

Kadınlardan birkaçı birbirleriyle kısık sesle konuşurken soluk soluğa kaldılar. Bana baktıklarında gözleri yıldızlarla doldu.

"Davamı geri çekiyorum," dedi

Fallon. "Ne?"

"Şimdi herkes seni takip edecek." Kendini beğenmiş bir gülümsemeyle arkasına yaslandı.

"Beni nereye kadar takip edeceksin?" İnledim.

"Bu sezon bizi nereye götürmeye karar verirsen."

Sarah ve diğer kadınlar hevesle başlarını salladılar.

Delirmişlerdi. Belki de bu, onları bu işten kurtarmam gerektiğinin bir işaretiydi.

sezon başlamadan önce dağ. Beni bir terapist kadar takip edebilirler.

Zaten bu gösteriden sonra hepimizin bir terapist ihtiyacı olacaktı.

Gözlerimi kapattım, kurduma doğru eğildim ve onun tavsiyesini almaya çalıştım.

Ama garip bir şekilde sessiz ve memnundu, dinliyor, bekliyor ve konuşmaya neredeyse hiç dikkat etmiyordu.

Neyin var senin?

Dağ eteklerinde bir hışırtı vardı. Pençe sesleri toprağa çarpıyordu. Kalbim daha hızlı atarken göğsümdeki boşluk daha dolgun hissediyordu. Dünyadaki diğer her şey

Batan güneşin altın saatleri ormanı donuk bir ışıltıya bürüyordu.

O burada.

Kamp ateşinin kokusu dağdan aşağı süzülüyordu ve Duman ağaçların dallarında kıvrılıyordu. Hava karardığında bile sert kokusuna rağmen, hayvanım hâlâ izlerinin ormandan geçtiği yerlerde gelincik ve adaçayı notalarını seçebiliyordu.

Diğer Alfalar etrafımızdan dağıldı ve seyahat grubumuz ben ve Beau'nun seyahat çantalarıyla birlikte küçüldü, John ve bizi uzaktan takip eden Trenton. Kızların nerede olduğunu öğrendiğimize göre Jones ve Foster'ı dağın tepesine gönderdim ve buradan uzaklaşmalarını emrettim.

Bazı erkekler bunun geleneksel bir koşunun başlangıcı olduğunu düşünse de bu geleneksel bir koşu değildi. Kadınlar bu işe dahil olmamış ya da farkında değillerdi. Gösterinin amaçladığının aksine, biz tamamen erken bir kızgınlık tarafından yönlendirildi. Ayrıldığımız zaman planlarını bozdu ve bunun için minnettardım. Bunun sabah oturup seçeneklerimizi tartışmak için yeterli zamanımız olduğu anlamına geldiğini umuyordum rasyonel varlıklar gibi.

Tek istediğim ne yapacağımıza karar vermeden önce Aspen'le sakın bir gece geçirmektir. Zor günlerden sonra Bu canavarlarla koşarken, kaderin beni buraya bir sebepten ötürü koyduğunu fark ettim. Buradaki tüm dişileri tanımadan gidemezdim. Kız kardeşimi. halledilecekti.

Kurdum Fallon'un kalıcı kokusunu fark etti ve bir rahatlama olsa da bizi daha ileri götüren şey bu değildi.

Kokusunun güçlendiği bir alana gelene kadar burnu yerde kaldı ve gelincikleri takip etti.

Sonra dondu kaldı.

Pençesini havaya kaldırmış, metalin hafif tonundan birkaç santim uzaktayken, insan yapımı cihazın kokusunu almadan önce hissetti. Batan güneşin hafif parıltısı bir tel parçasının üzerine yansımıştı.

Tuzak mı?

İkimiz de hırlamaya başladık. Daha önce hiç bilmediğim bir öfke ruhumu doldurdu. Bu bardağı taşıran son damla oldu. Bu ne cüret

Yapımcılar dişileri, av hayvanlarının az olduğu ve tuzaklarla dolu bir dağa tek başlarına bıraktılar. Ellerimi yapımcıların boynuna dolamak istedim. Piyano teli kullanarak gözleri şişerken onlara tuzağın nasıl bir his olduğunu göstermek istedim.

Vites değiştir, diye emrettim, kabloyu çekmeye niyetliydim.

Toprak.

John'un kurdu durduğum yere burnunu soktu ve geri çekildi, uzun yoldan koşuyor.

"Ne oldu?" Beau'nun kurdu vücudunu insan bacaklarımın yanına bastırdı.

Aşağı uzandım, yaprakları fırçaladım ve tuzak telini bulmaya çalıştım. "Aptalın biri koy-"

"Sakin tuzaklarıma dokunayım deme."

Döndüm, içimdeki öfkeyi dindiren, daha önce hiç bilmediğim bir endorfin dalgası hissettim. Aspen kollarını göğsünde kavuşturmuş bir ağaca yaslanmıştı.

"Tuzaklarınız mı?" Kaşlarımı kaldırdım.

Tek omzuyla omuz silkti. Sanki önemli bir şey değilmiş gibi. ayağımın dibindeki tuzakları tatlı küçük dostumun kurduğunu fark ettim. "Buraya gelmeniz epey uzun sürdü." O soğuk ve Sesinin alaycı tonu nabzının hızlanmasıyla ortaya çıktı. Korku muydu bu? Arzu mu?

Benimkini. Aramızdaki mesafeyi kapatıp onun sarhoş edici kokusunu daha fazla içime çekerken hayvanım bana sertçe bindi.

"Yaralandın mı?" Vücudunu taradım, kıvrımlı kalçalarını ve kavgada giydiği kot pantolonun içinde sivrilen poposunu ve kalçasındaki yeni yırtığı fark ettim. Saçlarını arkadan örmüştü ve elimi saçlarının uzunluğuna dolamak istedim. Üzerindeki flanel gömlek ve altındaki beyaz atlet tozluydu ama kan lekesi yoktu. O fiziksel olarak zarar görmemiş görünüyordu, bu da rahatlatıcıydı.

Aspen bir şekilde daha sağlıklı görünüyordu. Her fırsatta arkasını kolladığı tatil köyündeki gibi değildi. Aksine, burada daha korumasızdı, sanki burası onun elementiymiş gibiydi.

Alt dudağını ısırırken gözlerinde sağlıklı, aç bir parıltı vardı. "Yaralanmadım, ama eminim ki

İçkime ilaç koyan yapımcılar. Bana vurdukları iğnenin içinde ne varsa aynı hissi veriyordu."

Parmakları boynunun üzerinde geziniyordu ve koruyucu öfke zihnimi pençeleyip intikam ve kan ihtiyacını ortaya çıkarırken ağzımdan kaçan vahşi hırıltıyı tutamadım.

"Ivan cupcake senaryosunu hazırlayanın da gösteri olduğunu keşfetti." İçimde hissettiklerime rağmen sakin bir kontrol maskesi taktım ve ciddi olduğumu anlamasını sağlayacak kadar gücün etrafımızdaki havada titreşmesine izin verdim. "Onlara yaptıklarının bedelini ödeteceğim."

Aspen, canavarımın intikam vaat eden baskın titreşimlerinde dimdik durdu, sinmedi ya da boynunu bükmedi. Parmak uçlarında dengede durdu ve sanki bir çocukmuşum gibi burnuma vurdu.

"Benim için tüm dünyayı yakıp yıkacak mısın?" diye alay etti. Küçük velet.

"Eğer nazikçe sorarsan." Onu kollarımın arasına alırken inledim, küçük şok çığlığından zevk aldım ve ona yakın olmak istedim. Ona ulaşmak için günlerce süren yolculuktan sonra canavarımı yatıştırdım. "Aç mısın? Hiç su içtin mi?" I Beau'nun çantalarla birlikte öne çıkmasını istedi.

Aspen ellerini göğsüme koydu ve çenesini bana doğru eğecek kadar geriye itti. "Yemek yediğinden emin olmalıyım. Yiyecek ve içecek kadar. Neredeyse pençesini tuzağıma sokacak olan sendin."

Hangi noktada ona şaplak atacağız?

Yakında, söz verdim. Her şeyin yolunda olduğundan emin olduktan sonra.

Bir şişe su çıkardım ve ellerine tutuşturmadan önce kapağını açtım. "Fallon nerede? Gitmemiz gerek. Foster Jones'la birlikte bir erişim yolu bulacağız ve buraya bir araç göndereceğiz."

"Bu konuda..." Aspen şişeyi dudaklarına götürdü ve içti. O büyük, kahverengi gözleriyle beni izlerken yavaşça. Şişeyi indirip ağzını silerken aletim çoktan yarı sertleşmişti. Elinin tersiyle. "Burada küçük bir sorunumuz var."

*

Aspen'in eli benim elimde yumuşacıktı, bir açıklıkta bulunan depoya doğru yürürken. Başparmağımı parmak eklemlerinde gezdirdim, bu kadar evcil ve küçük bir eylemin yeniliğine hayret ettim.

Scott'ın tam da bu barakaya bakmaya çalışırken burnunu kırdığı an gözümün önüne geldi ve Aspen'i kendime doğru çektim, bilinçaltımda yanağımı boynuna dayayarak kokumu ona bulaştırdım.

Küçük bir kamp ateşinin etrafında gergin bir çekişme vardı. Kız kardeşim taş halkanın bir tarafında durmuş, gözlerini John'a dikmişti. John diğer tarafta durmuş, eğlenerek onu izliyordu. Yeğenleri uzaklaşırken beceriksizce birbirlerine sokulmuşlardı.

"Şimdi neler olduğunu açıklamak isteyen var mı?" Bu dramadan bıkmış bir şekilde sordum. Görünüşe bakılırsa, bir Tüm hikaye burada ve ben ikisi arasında ne olduğunu bilmeden kilometrelerce John'un tozunu yiyordum.

"Ona sor," dedi John. Fallon homurdandı.

"Endişelendiğin sorun bu mu?" Aspen'in kulağına fısıldadım. Kardeşimi tanıyordum, bu sorunun çözülmesi biraz zaman alacaktı.

"Tam olarak değil." Aspen işaret etmek için döndüğünde kollarımda kıpırdandı. "İşte bu."

Diğer üç kadından oluşan grup uzaklaştı.

Sarah bana kısa bir el salladı. Aynı çevrelerde bulunmuştuk ama adını ve sürüsünü bilmenin dışında onun hakkında başka bir şey söyleyemezdim.

"Diğer tüm Alfalar burada mı?" diye sordu.

"Mmmm." Aspen tekrar kıpırdanıp kışını sikime sürttüğünde başımı salladım. Bunun kasıtlı olup olmadığından emin değildim ama onun kokusu tüm hayvanlarımla dikkatini çeken güçlü bir yumruktu.

Sarah diğer iki kıza seslenerek, "Sanırım bu bizim ayrılma işaretimiz," dedi ve onları tepeden aşağıya doğru yönlendirdi. "Bize ne yapacağınızı karar ver, Aspen."

"Neden bahsediyor bu?" Burnumu Aspen'in boynunun kenarında gezdirdim ve kokusunu daha fazla içime çektim.

Kollarımda dondu kaldı. Kokusu acılaştı ve sinirli bir hal aldı. "Burada ne yapıyorsun, Trenton?"

Kahretsin. Onu neredeyse unutmuştum.

Serseri yolculuğun büyük bölümünde başımın belasıydı ve elimi kolumu bağlayan tek şey Aspen'in onu daha önce boğduğumda verdiği tepkiydi. "Bir kelime söyle ve ondan kurtulayım."

Trenton insan formunda ormandan çıkarken Aspen iç geçirdi ve göğsüme yaslanarak rahatladı.

"Diğer tüm Alfalar Luna'larını kontrol ediyor. yarışmacılar," diye huysuzca konuştu, kızın gözlerine bakmadan. "Sadece yarınki koşudan önce iyi olduğundan emin olmak için geldim."

Bakışlarını bana doğru kaldırdı, hançer gibi bakıyordu.

Çocuk ölmek istiyor.

Biliyorum.

Aspen sinirli bir nefes verdi. "Benden nefret etmeye ne oldu?"

"Senden nefret etmiyorum," diye homurdandı Trenton. "Bir sürtük gibi davranmandan bıktım ama bunu neden yaptığını anlıyorum."

Burada oturup bunu mu dinlemem gerekiyordu?

"Kaybetmek istemiyorsan diline dikkat et."

Adamın korkusunun kokusu burnuna dolunca Aspen sırtışını bastırdı.

Havaya. "Ben iyiyim. Beni kontrol ettiğin için teşekkürler. Ama artık babanın ne yaptığını bildiğine göre senin sempatine ihtiyacım yok."

Sürü bağlantıları aracılığıyla iletişim kurmuş olmalılar. Onunla sarhoş olurken konuşmanın yarısını kaçırdım.

Koku. Onu benim yapmak ve Nuva Pack ile tüm bağlarımı koparmak için sabırsızlanıyordum.

"Özür dilerim," dedi. Tekrar sessizce iletişim kurarlarken aralarında uzun bir bakış vardı. Bakmamaya çalıştım çünkü kıskanç bir canavar değildim.

Öyleyim. Kurdum hırladı.

"Sorun yok, Trenton. Seni affediyorum." Bir kraliçenin zarafetine sahipti çünkü ben onun yaptığı gibi hakaretin geçirilmesine izin vermezdim ya da

taşaklarına dokunulmadan gitmesine izin verir. Önemli değil. O hâlâ dostumu küçümseyen insanların giderek büyüyen listesindeydi.

Aspen elini koluma koyarak canavarımı susturdu. "Bu sezon hakkında..."

John'un yeğenlerinden daha genç olanı, "Bizi buradan gönderemezsin," diye bağırdı. İki kadın birlikte ayakta dururken John Fallon ile aralarında. Gerginlik kamp ateşinden yükselen duman gibi yükseldi.

"Siktir et." Fallon arkasını döndü ve kaçtı.

Kız kardeşimin en sevdiği cümle.

Yeğenlerinin ayaklarının dibine bir çanta fırlatarak hayal kırıklığı içinde homurdanan John'u kıskanmadım. "Yuvalarınıza geri dönün. Ben

Seni orada bulduktan sonra bu gösteriden çıkacağız."

"Ama John Amca," diye dudak büktü Amber.

Danielle öne çıkarak ikisiyle de konuştu: "Biz yetişkin kadınlarız. Bizi zorla götüremezsiniz."

John yüzünü gökyüzüne çevirdiğinde hâlâ homurdanıyordu. "Siz ikiniz neden yuvalarınıza geri dönmüyorsunuz?" Aspen

dikkatini John'a çevirmeden önce yumuşak bir sesle onları şımarttı. "Git Fallon'la konuş. Bu gece hepimiz iyi olacağız ve işleri yoluna koyabiliriz. Sabah herkes sakinleştikten sonra açıklayacağız."

Zeki, kibar, dostum.

Kurdumun ağzının suyu akıyordu. Özellikle de herkes farklı yönlerde gittiğinde ve Aspen kocaman gözlerini bana çevirdiğinde.

"Hiç yalnız kalamayacağız diye endişeleniyordum." Canavarım uludu.

"Alfa, çevreyi kontrol edeyim mi?" Beau hâlâ kurt formundaydı ve ağaçların etrafını kokluyordu.

"Sen başla. Birazdan yardıma geleceğim." Aspen'in gözleri etrafta dolaşırken elimi arkamdan sallayarak onu uzaklaştırdım. vücudumun uzunluğu, horozuma bakmak için durdu. Onun sıcak bakışları altında zonkluyordu, tamamen dikkat kesilmişti.

"Aman Tanrım." Gözbebekleri arzudan kocaman açılmıştı. "Bunun icabına bakmalıyız."

Sadece rahatla.

Ellerim kelimenin tam anlamıyla titriyordu. Ranger, ormanı gri bir sise bürüyen günün solmakta olan ışığında çırılçıplak dururken onları arkama sakladım. Alacakaranlık yaklaşıyordu ve ay üstümüzdeki gökyüzü.

Yarın.

Yarın, yaklaşan sıcaklarla ilgili sonuçlar, sorunlar ve kararlar hakkında endişelenmeme izin verecektim.

Bu gece istediğimi yapmak için benimdi.

Trenton'ın bu akşam benden özür dilediğine hâlâ inanamıyordum. Üzerimden bir yük kalkmış gibi hissettim, yeni hayatıma daha az yüklerle başlamamı sağladı. Geleceğe odaklanabilirdim. Geçmişimde olan saçmalıkları unutabilirdim.

Yine de önümüzdeki günlerin düşüncesi beni yeniden endişelendirdi. Nuva Sürüsü'nde -ve eminim diğer tüm sürülerde- yarın geceki dolunay çiftleşmeyi tetikleyecekti.

Koş. Dişiler dağılırken Alfa Derek erkekleri geride tutardı.

Ve sonra kovalamaca başladı.

Eğer bir fikrim olmasına izin verilseydi, erkek kurtların gece boyunca bir grup dişiyi kovalamasının büyük ürkütücü hisler verdiğini söyleyebilirdim. Ama içimde bunun başka hiçbir şeye benzemeyen bir heyecan olduğunu inkâr edemeyen ilkel bir yanımdı. Onları zekamla alt etmeli, sürümdeki tüm bekar erkekleri geride bırakmalıydım.

Ertesi sabah sıcaklığın pençesinde olacaktım, bu yüzden mağaralarımın ulaşmak ve önümüzdeki birkaç gün için hazırlanmak için bir başlangıç yapmak bir nimetti. Şimdi ne bekleyeceğimden emin değildim. Kızlar benden bir cevap bekliyorlardı. Sanırım onlar Ne yapacağımı ya da sezon boyunca kalıp kalmayacağımı görmek istediler. Kararım onları bu kadar etkileyecek miydi? Hareketlerim söz konusu olduğunda bu kadar çok kişiyi düşünmeye alışık değildim.

Ama Ranger'la birlikte olmak istiyorsam, buna alışmam gerektiğini biliyordum.

Bu sezon Ranger'la birlikte olmak istedim mi?

Çeneni kapatıp onu yuvamıza alır mısın?

Tamam. Yarın. Bunu daha sonra düşüneceğim.

Sabit bir elle parmaklarımı Ranger'ın nasırlı parmaklarının arasından geçirdim ve onu kulübeye doğru çektim.

"Konuşmalıyız." Sesinde libidomu dizginleyen hırıltılı bir gümbürtü vardı.

Ne dediğini anlamadan önce kalçalarımı sıktım ve başımı salladım.

"Ne hakkında konuşacağız?" Acaba çekip gittiği ve bana her şeyin bir şaka olduğunu söylediği an bu muydu diye düşünürken ağızımdan kaçan nefessiz endişeye engel olamadım.

"Öyle değil." Çenemi yakaladı ve dudaklarını dudaklarıma değdirerek şüpheye yer bırakmayan kısa, morartıcı bir öpücük verdi.

Ve o çekilirken suratımı asmıştım.

"Bu sezon koşmak istemiyorsun." Her kelime, sanki onları söylemeye zorluyormuş gibi acı verici geliyordu. Elleri kalçalarıma geldi ve beni sabit tuttu. "Ulaşım aracı geliyor. Jones ve Foster bir erişim yolu için keşif yapıyorlar ve buraya bir araç getirmek için uydu telefonunu kullanacaklar. Ne olursa olsun, seni güvenli bir şekilde buradan götüreceğiz."

Dudaklarının tadı hâlâ damağımdayken sözlerine odaklanmak zordu. "Bunu sabah konuşabilir miyiz?"

Sırıltısı günahkârcaydı. "Kulağa iyi bir fikir gibi geliyor. Güvenli kelime?"

Yutkundum. Sadece bir soruydu, ama o iki kelime Birlikte aklımdan her türlü senaryo geçti. Ne olursa olsun kontrolün hâlâ bende olduğunu bilerek sorması hoşuma gitmişti. İki kelimeyle her şeyin bitmesini sağlayabilirdim.

Tek söylemem gereken, "Fransız tostı," diye fısıldamaktı.

"Güzel." Ranger gözleriyle arkamdaki yuvamı işaret etti. "İçeri girebilir miyim?"

Paniği başlat.

"Bir saniye bekle." İçeri girdim ve kapıyı yüzüne kapattım. Kalbim göğsümde çok sert çarpıyordu. Burası tam bir felaketti.

Yeterince süpürmemiştim. Yerdeki şilte ile çok boş görünüyordu. Çatı katı süitlerine ve İran halılarına alışkındı. Benim ev yapımı kürklerim ve kontrplak bir kutum vardı.

Battaniyeleri kabart, diye homurdandı kurdum. Tabii ki buna odaklanacaktı.

Yine de onları kabarttım ve kırıksıklıkları düzelttim.

Kapının menteşeleri gıcırdayarak biraz açıldı ve Ranger, hala tüm çıplak ihtişamıyla dışarıda duruyordu. çerçeveye yaslanmış.

"Üzgünüm, bu..." Etrafıma bakındım, ne özür dileyeyeğimden emin değildim.

için.

"Bu mükemmel." Ranger'ın saygılı ifadesi beni rahatlattı.

Endişeler. "Tıpkı senin gibi."

Aklımı başıma toplayarak derin bir nefes aldım ve elimi uzattım. "İçeri girebilirsiniz."

Gülümsemesi başımdan ayak parmaklarıma kadar içimi ısıttı, bedenimi övgüyle sardı. Yuvama hücum etmesini bekliyordum ama o çıplak ayaklarının tabanındaki kiri fırçalamakla vakit geçirdi.

Akıllı dostum, kurdum onayladı.

Ranger yavaşça yuvama girdi.

Bu alan için fazla büyük, fazla erkeksiydi. Onun varlığı yuvamı doldurdu ve kokusu her yerdeydi. Nabzım atmaya başladı. kulaklarımda hızla çınlıyordu. Her şey çok açıktaydı.

Çadırların arkasındaki
uçurumda... Ormanda...

Tatil köyündeki odam...

O yerlerin hiçbiri bu kadar çiğ ve samimi hissettirmemişti. Benim yuvamda, aynı havayı paylaşıyorduk. Eşyalarımı -ya da eşyalarımın eksikliğini- çıplak ve yargılaması için ortaya serilmiş bir şekilde görebiliyordu.

"Titriyorsun," diye yorum yaptı.

Sertçe yutkundum ve başımı salladım. "Elbette."

Ranger'ın dudakları kıpırdadı ve yemin ederim neredeyse gülümseyecekti ama sonra kaşlarını çattı. Etrafımda sanki bir

Avının etrafında dönen yırtıcı bir hayvan gibi. Kulübenin dar alanı vücut ısını hapsederek sıcaklığın yükselmesine neden oluyordu ama bu, onun bakışları altında tenimde oluşan tüylerin diken diken olmasını açıklamıyordu.

"Neden gerginsin?"

"Dev sikin dışında mı?" Şakama gülmeyince yanaklarım kızardı ve gözlerimi yere çevirdim. "Belli değil mi?"

"Ne kadar açık değil mi?" Durma noktasına geldi.

Ayaklarına baktım. "Sen sensin ve ben... ben." "Bu da ne demek oluyor?"

Bana bunu hecelelediğini fark ettiğimde öfke egomu okşadı. Çenemi meydan okurcasına kaldırdım ve bakışlarına karşılık verdim.

"Sen

Neyi biliyor musun? Boş ver. Büyük, kötü bir Alfa olman seni benden daha iyi yapmaz."

Yüzündeki bilmiş sırıtış gözlerimi kısmıştı. Gururumu bana karşı kullandığı için kendinden memnundu. Ve işe yaramadıysa lanet olsun.

Yine de...

"Yapma bunu," dedim.

"Ne yapmak?" Mükemmel masumiyetin resmiydi. Kilisedeki bir iblis kadar inandırıcıydı.

"Benimle oyna," diye homurdandım.

Kaşını kaldırdığında bunun yanlış bir kelime seçimi olduğunu biliyordum.

fırladı.

Ranger daha yakına eğildi. Dişleriyle hafifçe kabuğunu sıyırdı. Kulağıma. "Seninle oynamamı istemiyor musun?"

"Öyle demek istememiştım," diye inledim. Vücudum Gözlerimi kapatırken istemsizce onunkilere doğru eğildim. Neden kelimeleri kullanmakta ısrar ediyordu? Ona bu kadar yakinken düşünmek çok zordu.

"O zaman oynamak istiyorsun." Koyu kahkahası bir Boynumu nefes nefese okşadı ve ardından omzuma doğru ısırıklar atarken dişlerinin yumuşak ısırıklarını takip etti. "Asıl soru şu, bu oyuna bana meydan okuyarak mı başlamak istiyorsun yoksa iyi bir kız olup dizlerinin üzerine mi oturacaksın?"

Örgümün ucundan nazikçe çekerek boynuma daha iyi erişebilmesi için başımı geriye yatırdı. Gözlerimi

kapattı, dikkati dağılmadan duyumların tadını çıkardı.

Sorusu aramızdaki havada asılı kaldı.

Ödevlerimden A almayı gerçekten seviyordum ama onda içimdeki asiye harekete geçiren bir şey vardı. Gerçekte kim olduğumu güvenli bir şekilde ortaya çıkarmamı sağladı. Beni test etmek istememi sağladı.

sınırlar.

Sadece görmek için.

"Beni yapacak mısın?" Fısıldadım, zaten biraz

Islak

. Avucunun genişliği boğazımı sarıyordu ve Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Çok mu ileri gittim diye düşünerek kıpırdamaya cesaret edemedim, çünkü o baskıyı hafifçe artırmıştı.

Karanlık yüz ifadesinde eğlence dans ediyordu.

"Cezalandırılmak mı istiyorsun?"

Öyle mi yaptım?

Benim var.

Neye bulaştığımdan gerçekten emin değildim.

Ranger tüm bu düşüncelerin yüzümde oynadığını okuyor gibiydi.

"İstediğin özel bir şey var mı?"

Bu sorunun doğrudanlığı karşısında tılandım ve daha güvenli bir yere kaçmaya çalıştım.

"Masada ne var bilmiyorum. Bu iş nereye kadar gidecek?

Top şakaları falan yapar mısın? Bunların hepsini bir sözleşmeye yazmamız gerekmiyor mu? Bunu bir keresinde bir aşk romanında okumuştum. Listeleyebiliriz.

ve denemek istediğimiz her şey." Evet, saçmaladığımı biliyordum.

Ranger'ın dudakları tekrar kıvrıldı ve gülümsememek için kendini zor tuttuğu hissine kapıldım. "Derinlere atlamak için her zaman çok heveslisin."

"Pek sayılmaz." Omuz silktim. Tamam, belki.

Ama kendimi savunmam gerekirse, bir dondurma salonuna girip bütün bir porsiyondan ne istediğime karar vermeden önce her bir lezzetin tadına bakmak gibi bir şeydi.

Anladığını umarak mahcup bir sırıtış attım.

"Henüz gerçek bir cezaya hazır olduğundan emin değilim ama bunu hafifletebiliriz." Karanlık vaatleri içimde zonklayan bir sızı oluşturdu. "Şaplağı ne kadar iyi kaldırabileceğini görmek istiyorum. İster misin?"

Kesinlikle olmaz.

Evet de.

Başımı salladım.

"Kelimeler, Aspen," diye alay etti, çünkü bana işkence etmekten zevk alıyordu.

Yanaklarım daha da kızararak, "Evet, lütfen" diye fısıldadım.

"Lütfen ne?"

Cehenneme kadar yolu var. "Bana şaplak atmanı istiyorum."

"Tek yapman gereken sormaktı." Boynumu ve saç örgümü bıraktı, geriye doğru yürüyüp yatağın kenarına otururken acele etmedi. Ranger kollarını kalın kalçalarına dayadı.

"Pantolonunu çıkar."

Kot pantolonumun düğmesine belli belirsiz dokundum. Her zaman böyle otoriter miydi?

"Şimdi."

"Peki." Oflayıp pufladım, karnımı emerken pantolonumdan sıyrıldım. Gün batımı nedeniyle loş bir ışık vardı. Ranger parmağını kıvrarak bana ilerlememi işaret etti. Tatil köyünün lobisinde geçen günü düşündüm ve itaatsizlik etmek istedim.

Göğsünden gelen derin hırıltı beni kısa bir adım atmaya teşvik etti.

Yüzündeki coşkuyla omuzlarımdaki gerginlik biraz azaldı. Kalçalarımı biraz sallayarak bir adım daha attım ve gözlerindeki kurdun halkalı ışıltısı altında göz bebeklerinin genişlemesini izledi.

Bir adım daha attığımda kendimi bir tanrıça gibi hissediyordum. Tıraş olmadığım için tüylü bir tanrıça.

Kapa çeneni. Kürk sıcak. Ona odaklan.

Kurdumu dinledim ve Ranger'ın önünde durdum. Nefesim daralmıştı. Biraz başım dönüyordu. Ama buradaydım, buna hazırdım.

Bana bakarken solmakta olan ışık yüzüne gölgeler düşürüyordu. "Yanında bir refakatçi olmadan acele ederek kendini tehlikeye attın."

"Ben... Um..." Buna itiraz edemem.

"Ve sana uslu durmanı söylediğime inanıyorum." Ses tonundaki azarlama bacaklarımı titretti.

Kendimi dik durmaya zorladım. "Teknik olarak, çenemi kapalı tutmamdan bahsediyordun ve-"

"Dizlerinin üzerine çök, Aspen." Hırıltılı sesi, ben karşı koyamadan bedenimin itaat etmesini sağladı. Bu bir zorlama değildi. Başka bir şeydi. Büyük ihtimalle seksi baskınlık büyüü.

Külotum çoktan ıslanmıştı ve önünde dizlerimin üzerine çöktüğümde kalbim daha hızlı çarpıyordu.

"O kadar da zor değilmiş, değil mi?" Ranger alnıma şefkatli bir öpücük kondurdu.

Ben cevap veremeden beni bacaklarının arasına çekti. Elini omurgamdan aşağı indirip başımı yatağa bastırarak sırtımın çıplak tenini ortaya çıkarırken nefes nefese kaldım.

Diğer eliyle dizlerimi kalçasının dış tarafına doğru itti. Sırtımı kucağının üzerinde havaya kaldırdı.

Mükemmel, hayvanım mırıldandı. **Onun için bir hediye.**

Onun güvenine sahip değildim.

Külotumu yavaşça bacaklarımdan aşağı indirip her şeyimi ortaya çıkarırken alçakgönüllülük tenimi kıpkırmızı yaptı.

En azından ben göremedim.

Sert avuç içi sağ elime masaj yaparken gözlerimi sıkıca kapattım.

Yanak.

"Şu güzel kığa bak. Çok yumuşak ve benim için hazır."

Ranger avucunu daireler çizerek her iki yanağın üzerinde gezdirdi ve parmakları aralarına girene kadar sıcak hissetmelerini sağladı.

Parmaklarını aşağı indirip sırlıklam olmuş seksime masaj yaparken daha ağır nefes aldım.

"Güvenli sözünü unutma," diye emretti.

"Mmm, hmm," diye inledim, kendimi onun büyük bedenine bastırarak

el.

Bana dokunmayı bıraktı.

İşim bitmiş gibi elini çektim.

Onu ararken boğazımdan muhtaç bir inilti çıktı.
Sıcaklık. Soğuk hava açıkta kalan tenimde dans ediyordu. Omurgamı biraz eğdim, bir şey arıyordum... bir şey.

Avucunun popomda yarattığı keskin çatırtı beni sarsıp haykırmama neden oldu.

Bu acıttı.

"Çok duyarlı." Ranger yanan noktaya masaj yaptı.

Titrek bir nefes aldım, acıya rağmen nefes alıyordum. O kadar da kötü değildi.

Şaplak. Kığım onun açık eline çarptı. Dişlerimi sıkarken gözlerimden yaşlar fışkırdı.

"Benim için kızaran şu güzel yanaklara bak," diye övdü Ranger tenime masaj yaparken. "Eşim benimle olmaktan hoşlanıyor mu? şaplak mı?"

Bacaklarımı daha da araladı ve önümden aşağı kaygan bir sıvı damladı. Utancımdan başımı battaniyeye daha da gömdüm ve benden bir şey istememesi için dua ettim.

Onay hırıltısını iki küçük şaplak izledi. "Şu şaplağı benim için ne kadar iyi karşıladığına bak."

Klitorisim soğuk havada acı verici bir şekilde zonklarken boş çekirdeğimin sıkıldığını hissederek fışkırdım. Bir sonraki tokat için hazırlanarak omurgamı daha yukarı kaldırdım. Bir noktada, bunun ne kadar ateşli olduğunu ve benim hakkımda ne söylediğini işlemem gerekecekti.

Ama şimdilik bekledim. Elini tutmaya hazırlanıyor. Geri çekildim ve hazırdım, heyecanla...

Ranger beni kucağından

kaldırdı. "Hey!" diye bağırdım.

"Seni tatmam gerek." Hırıltısı tartışmaya yer bırakmıyordu ve ben de şikâyet edecek değildim.

Dilini yarığımda gezdirirken yüzümü aşağı bastırdı ve kığımı havaya kaldırdı.

Olamaz. Bir fışkıрма daha hissettim ve kalçalarımı birbirine sıkıştırmaya çalışarak bir uyarı hırıltısı kazandım. Vücudum ilkel bir seviyede onun sesine itaat etti ve hareketsiz kaldım.

Ranger sularımı yaladı ve yemeye devam etti. I

Kıvrandım. Beni yerimde tuttu. Basınç arttı. Mırıldandı.

klitorisime karşı onay.

Titremeye başladım.

Dilini içeri sokmaya zorlayarak tekrar yaladı. Bu inanılmaz derecede uzun ve kalındı, yapabileceğini düşünmediğim yerlere dokunuyordu. Dilini çekip tekrar önden arkaya doğru sürüklerken çılgınca inledim.

Saf yetenek. Kurdum bile nefes nefese kalmıştı.

Tutuşunu ayarlarken kalçalarım titredi. Ranger klitorisimi emdi, bir parmağını seksime soktu. Ve sonra bir tane daha. Çok ıslanmıştım. Parmaklarını daha hızlı pompaladı, ben daha fazlası için haykırırken beni muhtaç bir karmaşaya dönüştürdü.

Üçüncü parmağını da içime soktuğunda sırılısıklam olmuş, kemiksiz ve tamamen onun tarafından tutulmuştum. Parmaklarıyla beni unutulacak şekilde becerdi, beni inanılmaz derecede genişletirken klitorisime karşı uğuldamaya devam etti. Yıldızlar inşa edildi, bir Onun adını haykırırken ruhumdan kopup gelen renk ve his kaleydoskopu.

Hayatımın en büyük ereksiyonunu yaşadım.

Ve yanımda yatan uyuyan bir kadın.

Dişlerimi gıcırdatarak

doyurulmamış bir ihtiyaçla kendimi yataktan çıkardım. Aspen aşağı inerken sert bir şekilde yere yığıldı. Ay ışığı yuvasının arkasındaki küçük perdesiz pencereden süzülürken hâlâ uyanmasını bekliyordum.

Bir sorun vardı.

Korkularımı doğrulayan sadece dışarıdaki ulumalar değildi.

Canavarım bir çizgiyi aştı, kendi yoğun talebiyle araya girdi arzusunun kokusu odayı doldurduğunda Aspen'in tadına baktım. Sahneyi bir süre daha oynamayı ve onun sınırlarını test etmeyi planlamıştım, ama o

kendini zorladı ve en ufak bir özür dilemedi.

Tekrar yapmayı planlıyorum.

Bu şekilde kontrolümü kaybetmeyi reddettim, özellikle de niyetli dostum. Bu yeterince masumdu ama daha kötüsü de olabilirdi.

Bağı mühürlememiz gerek.

Onun rızası olmadan ona sahip çıkmayacağım.

Kurdu hazır.

İnsan değil.

Dışarı çıktım, gecenin serin havasında ay tepemde parlıyordu. Bulutlar içeri girdi, ancak neredeyse dolunay halindeki ayın parlak ışıltısını gizlemek için pek bir şey yapmadılar. ilkel bir doğası vardır.

Önce bölgeyi işaretleyeceğim, diye homurdandı kurdum vardiyayı devralırken. İsteddiği son şey olsa bile ne yapmamız gerektiğini biliyordu.

"Her şey yolunda mı Alfa?" Kurdum Aspen'in yuvasını çevreleyen bulabildiği her ağaca bacağını kaldırırken Beau arkadan tırısla geldi.

*"Burada kal ve onu koru. Uyanırsa bana haber ver," dedim
Beau'ya, kurdumun aralıksız hırlaması karşısında tereddüt ederek, "ve
eğer bir şey olursa*

olur, onu Foster ve Jones'a götürün."

Beau'nun kurdu boynunu açarken inledi. *"Seni hayal kırıklığına
uğratmayacağım
tekrar."*

Yapmayacağını biliyordum ve bunu ona söyledim.
Aspen'in yuvasında nöbet tutması için onu tepeye geri gönderdi.

İşaretimizi taşımak istiyor. Benim kurdum devam etti
Ormanda koştururken benimle tartışıyordu. Her ne kadar anlamasını
dilesem de, bu canavar için çok karmaşıktı.

Yine de denedim. *Daha fazla zamana ihtiyacı var.*

Ve biz de tükeniyorduk.

O hazır değil. Kederli bir uluma çıkardı, ölü çalılarının üzerinden
atladı ve biz kız kardeşimizin izini sürerken kayalara tırmandı.
Koku.

Uzaktaki ulumalar bizimkileri yankılıyor gibiydi, ama başka bir
nedenden ötürü öfkeliydiler.

Güvenli değil.

Biliyorum.

Fallon'un yuvasının bulunduğu bir açıklığa geldik. Tam onu
çağıracaktım ki kapılar gıcırdayarak açıldı ve Fallon dışarı çıktı.
Bir battaniyeye sarılmıştı ve rimeli gözlerine bulaşmış kömür gibi
duruyordu. John'un kokusu soluk ve soğuktu.

"Sana zarar verdi mi?" İnsan formuma geçerek homurdandım.
Pençelerim ve dişlerim yavaşça geri çekiliyordu.

Fallon gözlerine taze yaşlar dolarken sııttı. "Keşke. Bu işimizi
kolaylaştırırdı."

"Sonra ne olacak?" Canavarımın bile kafası karışmıştı.

"Bana onları duymadığını söyle." Çenesiyle aşağıda beliren
vadiyi işaret etti.

Yaptım ve keşke yapmasaydım dedim.

Gecenin renklerini keskinleştiren bir aciliyet duygusuyla birlikte
hayal kırıklığı ve arzu feryatları da giderek yükseliyordu. Hatta
Ay tamamen dolmamış olmasına rağmen daha parlaktı.

"John nerede?" Omzumun üzerinden geride bıraktığım yuvaya baktım. Uzakta göremiyordum ama gerçek kuzey gibi hissedebiliyordum.

"Yeğenlerini almaya ve birileri bu sezon ne yapacağını bulana kadar onları buraya getirmeye gitti." Fallon beni izledi, yanıtımı arıyordu.

"Buradayım, değil mi?" Alfa olmak her zaman eğlence ve oyun değildi. Çoğunlukla buydu, ne zaman ayağa kalkıp kontrolü ele alacağını bilmek. "Sanırım bunu benim halletmemi istiyorsun."

"Benden ne yapmamı beklediğinizi bilmiyorum," diye hırladı. "Kurdumu bile kontrol edemiyorum."

Canavarım onun hırlamasına karşılık olarak hırlamaya başladı ve ben dişlerimi sıkarken gözyaşları yüzünden aşağı aktı. Savaşmak istiyordu ama bir hedefimiz yoktu. "Onunla konuşmamı ister misin? John?"

"Peki ne yapsın? Koşuyu bensiz yönetmesini mi?" Parçalanarak ölmeyi vaat eden bir bakış attı.

"Bu sadece bir öneriydi," diye mırıldandım.

"Canavarımı kontrol edemememin hangi kısmını anlayamıyorsun?" Fallon ağladı. "Kendini kaybetti. Onu istiyor. Onu hedefte tutabileceğimi sanmıyorum."

Bir alternatif önermek üzereydim ama kız kardeşimin iyi günlerini bile bildiğimden, bu pek iyi gitmezdi.

"Ben kalıp koşuya liderlik edeceğim," dedim onun yerine. Kader.

"Sana borçluyum." Fallon battaniyenin üzerinde gözlerini kuruladı.

"Umarım kaçarken bunu çözebilirim."

"Bana hiçbir zaman borçlu olmadın." Kolumu omuzlarına dolayarak ona yarı sarılırken iç çektim. Biz bir Alınan bir aileydik ve birbirimize kaç kez sarıldığımızı bir elin parmaklarını geçmezdi ama Aspen beni yumuşatıyordu.

Bu bir kabustu.

Ulumalar daha da arttı ve dağda yankılandı. Aspen kendini kaybetmeden önce onu buradan çıkarmalıydim.

Sıcak. Ve bu şimdiye kadar yaptığım en kötü şey gibi geliyordu.

Anlaştık. Ay, çevredeki erkekleri kızdırırken, hayvanım ona geri dönmek için sabırsızlanıyordu.

Jones ve Foster'la şovdan uzakta güvende olacaktı. Kendimi bu gerçeğe ikna etmek zorundaydım.

Kurdum hırladı.

Onu ikna etmek daha zor olurdu.

Sezondan sonra doğrudan ona gideceğiz. Gelecek yılı ona düzgünce kur yaparak geçireceğiz.

Kurdum volta atmaya devam etti, insan gibi konuşamayacak kadar kendi ıstırabına gömülmüştü.

Bu yapımcılar tam olarak istediklerini elde etmişlerdi.

Beni zorladılar. Lester gibi olsaydım, televizyonda boğazlarını keser ve bir şekil değiştiren/insan savaşı başlatırdım. Siktir et Politik olarak doğru.

Başımı salladım.

Orası benim için bile karanlık bir yerdi.

Kız kardeşim gözlerini kurulamayı bitirdi ve titreyerek nefes aldı. "Bu bir karmaşa."

Başımı salladım. "Yani... John, eh..."

Fallon bana dirsek attı. "Tek kelime etme. Hâlâ kafamı toparlamaya çalışıyorum."

"Koşu sırasında onu yakınımnda tutacağım ve o zaman bunun için çalışmasını sağlayacağım." Onu hafifçe ittim ve kaderimi başka bir sözle mühürledim.

Büyük planın içinde bir tane daha neydi ki? Tek umudum

Aspen anlayacaktır. "Benim için dişilere liderlik edemeyeceğini mi düşünüyorsun?"

Başını iki yana salladı. "Kurduma güvenmiyorum. John'a değil etrafta."

Elimi saçlarımın arasında gezdirdim. Bu duyulmamış bir şey değildi.

Bir kadının liderliğe yardım etmemesi doğru olmazdı ama işleri bu şekilde yapmak doğru gelmiyordu.

Kız kardeşim yüzümdeki endişeyi okudu. "Aspen bunu yapabilecek kadar güçlü."

"O hazır değil." Ay'a baktım, içimdeki canavarın adım atmaya devam ettiğini hissediyordum. "Ve ne zaman hazır olacağından da emin değilim."

Bunu yüksek sesle itiraf etmek beni çok üzdü ama endişelerimi birilerine anlatmam gerekiyordu. Ve yavaş yavaş aileme daha fazla güvenmeyi öğreniyordum.

"Neden böyle düşündüğünü anlamıyorum ama madem öyle diyorsun, ben de inanıyorum." Fallon battaniyeyi omuzlarına doladı.

"Yardım etmesi için başka birini bulabilir misin?"

Ulumaların geldiği yöne baktım, bu gece kontrolden çıkmadan önce oraya gidip işleri yoluna koymam gerektiğini biliyordum. "Belki diğer dişilerden birinden benimle koşmasını isterim."

Aptal. Yavaşça omzumun üzerinden bakarken hayvanım hırladı. Ormanda bir hareket vardı, iki kurt ağaçların arasında yürüyordu ve kız kardeşimin evinin hemen diğer tarafında durdular. yuva.

Ay ışığı Aspen'in kurdunun üzerinde parlıyor, bakışlarını bana dikerken gözlerini ve içindeki ateşi aydınlatıyordu.

Hayır yapmadı, kurdum hırladı.

Öyle olduğuna eminim.

İlk içgüdüm kaçmak ve rüzgârın duyduğum kelimeleri alıp götürmesine izin vermektir. Belki güvensizliğim düzeliyordu ya da Az önce yaşadığım akıllara durgunluk veren orgazm da olabilirdi ama ben bunun bir yanlış anlaşılma olduğuna inanmayı seçtim. Çünkü eğer müstakbel eşim

onunla koşacak bir kadın istiyorsa, bu kesinlikle ben olacaktım.

Yakala onları kızım. Kurdum geri çekildi.

"Bir şeyi mi bölüyorum?" Tam insan boyuma yükselirken tatlı tatlı sordum. Beau'nun kurdu yanımda kişnedi ve ben de kulağının arkasını kaşıdım. Ranger'ın gözleri kısıldı.

"Sakin ona ters ters bakmaya kalkma," diye tersledim. "Başka bir kadınla kaçmaktan bahsedene o değil."

Beau'nun kurdu homurdandı.

Fallon kahkahasını bastırmak için öksürdü.

Ranger ensesini ovuşturdu. "Ben öyle düşünmüyorum. anlamına geliyordu."

"Hayır mı?" Ben de sordum. "O zaman beni aydınlat, çünkü kulağa çok

Sanki başka bir kadından seninle koşmasını isteyecekmişsin gibi."

"Aynen böyle söyledi." Fallon sıırıttı. Birilerinin eğleniyor olmasına sevinmiştim.

Ranger hüsrana dolu erkeksi bir hırıltı çıkarırken ilerledim. Her adımı kalbimin atışıyla uyum içindeydi. Durdu, karanlık formu üzerimde yükselirken ay ışığını engelledi.

"Yanlış anlıyorsun." Doğrudan ses tonu kurdumu bayılttı.

Ayak parmaklarımın üzerinde durdum, böylece daha az boy avantajına sahip oldu ve parmağımı göğsüne bastırdım. "Güzel, çünkü başka

Bu sezon ben hariç kadınlar seninle koşacak." Bunu söylerken ciddi miydim?

Belirlenecek.

Ama hayvanım bana sertçe biniyor ve hak iddia etmemi istiyordu.

"Tabii senin Luna'n olmak için uygun olmadığımı düşünmüyorsan." Evet, daha önce söylediği sözleri duymuştum ama ona açıklaması için bir şans veriyordum. Eğer sonsuza dek birlikte olacaksak, iletişim tarzlarımızı şimdi çözebilirdik.

Bileğimi yakalayıp avucumu kalbine bastırırken göğsündeki gümbürtü ilkel bir uyarıydı. "Kıçında el izlerim ve bacaklarının arasında tükürüğümle orada durup bana meydan mı okuyacaksın?"

Hatırlıyor, kurdum tüylendi.

Bir saat önceydi. Gözlerimi devirmiştım.

"İğrenç." Fallon parmaklarını kulaklarına götürdü. "Seni hâlâ duyabildiğimizi biliyorsun."

Beau bir hışımla ağzını salladı ve koşar adımlarla onun yanına gitti.

Ağaçlara bakarken gözlerim büyüdü.

Fallon gerginliğimi hissederek, "İlk uyandığımda kameraları söktüm," diye açıkladı.

Bir adım geri atıp durumun kontrolünü yeniden ele almaya çalıştım ama Ranger elimi bırakmadı.

Derin kahkahası gölgeler gibi sardı beni

Ormanı gizliyor, sadece ona odaklanana kadar manzarayı kapatıyordu.

"Bekle, Luna. Bu sezon benimle koşacağını söylediğin kısma geri dönelim."

"Oh." Ürperdim. Bunu gerçekten söylemiştim.

Ranger'ın gözlerinde acı parladı ama bir anda kayboldu.

göz kırptı ve ben de yüzünün taşla dönüşmesini izledim. "Temel kuralları belirleyeceğiz. Şu sözleşmeyi hazırla."

Benim alaycı sözlerime karşılık veriyordu ama artık onlarda mizah yoktu.

"Kastettiğim bu değildi." Arkasını dönmeden önce kolunu tuttum. "Ben sadece..."

Gözlerini benimkilerle buluşturmak için kaldırmadan önce koluna yapışmış olan elime baktı.

Kelimeler, Aspen.

"Seninle olmak istiyorum."

"Ama," diye sordu.

Onun tüm dikkati altında kıpırdandım. "Aması yok. Luna olayını çözmek için zamana ihtiyacım var."

"Sana zaman vereceğimi söylemiştim," dedi. "Bu yüzden koşuya liderlik etmesi için başka bir *törensel* kadın bulacağım."

Tören mi? Bu ne anlama geliyor?

Arkadaşı değil.

Gergin bir nefes verdim. "Bunu benim için yapar mısınız?"

"Sana bir söz verdim, ne istersen vereceğim. istiyorum." Ranger neden hatırlamadığımı anlayamamış gibi yüzümü inceledi. "Eğer zamana ihtiyacın varsa, dünyadaki bütün saatleri parçalayabilirim."

"Bu kadar tehdit yeter." Hıçkırıklarımı bastırdım. Tam bir canavardı. Bu yönünü seviyordum. Ama duygular konusunda berbatım. I

tüm bunların çok fazla ve çok hızlı olduğunu nasıl söyleyeceğimi bilemedim. Ve kendimizi içinde bulduğumuz bu kasırgayı gerçekten sindirmek için yeterli zamanımız olup olmayacağını da bilmiyordum.

Ranger hırlayarak döndü ve beni arkasına koydu.

John ormanın içinden hızla geldi. Yeğenleri kurt kılığına girip arkasından koşarken o nefes nefese kalmış ve insan formuna bürünmüştü.

"Ne yapacağına karar verdin mi?" John Ranger'a sordu. "Çünkü yarın geceye yetişemeyeceğiz."

Elimi Ranger'ın elinin içine kaydırđım ve içindeki gerginliğin arttığını hissettiğimde sıkıca tuttum. Onu yatıştırmak için can atıyordum. Ve ben de öyle yaptım. "Ben de seninle geliyorum."

Acı dolu yüz ifadesini bana doğru çevirdi. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

"İstiyorum." Tanrı'ya şükürler olsun ki rüzgârın altında duruyordum da hafif yalanımı yüzüne vurmadı. "Tam olarak neyim ben?

ne yapmam gerekiyor?"

*

Bu ciddi bir saçmalıktı.

Tüm yetişkin hayatım boyunca kandırılmışım ve kurdum Ranger'ın kurdunun yanında tırıs tırıs ilerlerken hala buna kızgındım.

Dağ. Fallon, Beau, John ve yeğenleri bizimle birlikte koştular.

Trenton'ın ormanda bizi uzaktan takip ettiğini hissedebiliyordum. Hâlâ sürü bağlantımızla bağlıydık.

başka bir Alfa'yı resmen kendi Alfa'm olarak kabul ettim ya da hükümet Şekil değiştiren ilişkileri ajansı beni başka bir sürüye atadı. Ama Trenton'ın daha önceki özrüne rağmen onu tanımayı reddettim. İstedim ki

Nuva Pack ile kesinlikle bir ilgisi *yok*.

Lunalar ya da onların vekilleri genellikle kaçan dişilere liderlik ederdi. Bugünden önce bunu bilmediğime eminim. Linda, Derek'in karısı ve sürümüzün Luna'sı, çiftleşme sırasında koşuya bile gelmezdi. sezon. Bunu sorgulamayı bilmiyordum çünkü başka bir yol bilmiyordum. Diğer sürülerde dişiler -sadece tören için bile olsa- bir arada kalır ve iyi olduklarından emin olur, gruplarını başıboş erkeklerden korur ve birbirlerini cesaretlendirirlerdi. bir eş seçti.

Sırf boktan bir sürünün içinde doğduğum için aldatıldım ve kulağa güzel gelen bir deneyimden mahrum bırakıldım. Bu daha kötüydü. Hayatımda bana bunun ne kadar berbat bir şey olduğunu söyleyecek bir anne ya da kadın figürü yoktu.

Eski çantamdan *nefret ederdim*.

Ranger'ın kurdu aniden durdu. Burnunu benim kurduma çevirdiğinde burun delikleri alevlendi ve duygularımı algıladığında doğrudan iletişim kuramamaktan duyduğu hayal kırıklığını hissedebiliyordum.

Ona kendim için üzölmeyi bıraktığımı söyle.

Üzerinde. Kurdum kuyruğunu havaya kaldırdı, öne doğru sıçradı ve ona doğru eğilirken vücudunu ona sürttü.

Benim alingan kızım adamın burnuna doğru bir hamle yaptı ve ardından adamın devasa pençelerinin erişemeyeceği bir yere doğru koşmaya başladı.

Metaforik gözlerimi kuruturken ona zihinsel bir yumruk attım. Artık benim için 'vah vah' yok.

Harika bir Luna olmak için gerekli mentorluğa sahip olmayabilirim ama yine de hızlı bir öğrenciydim ve çoğunlukla kendi kendime öğrendim. Nuva Sürüsü'nün ve onların taşra yöntemlerinin canı cehenneme.

Ranger'ın kurdu, sanki az önce canavarına meydan okumamış gibi onun önünde tırıs giden kurdumu izledi. Yemin ederim onun sesini duyabiliyordum.

insan tarafı gülüyor.

Bu beni gülümsetti.

O artık benim Alfa'mdı ve eğer bir Luna'ya ihtiyacı varsa,
dünyanın gördüğü en iyi Luna ben olacaktım.

Bundan hoşlanmadım.

Ben de pek hayranı değilim.

Biz dağdan aşağıya doğru koşarken kurtların hırıltıları ve hırlaşmaları daha da arttı. Onları yalnız bırakmamalıydım ama Dürtülerini bir gece daha kontrol altında tutabileceklerini düşünmüştüm. Bizi buraya bu kadar hızlı getirdiğim için her şeyin kendi doğal düzeninde gerçekleşeceğini varsaymak benim hatamdı. Gösteri istedikleri zararı verdi. Kendi biyolojimizi bize karşı kullandılar. Hepsi bizi daha erken bir rutine zorlayarak dramayı arttırmak içindi.

Bunu onlara ödetmek için sabırsızlanıyordum.

Aspen'in güzel kahverengi kurdu canavarımın yanına geldi ve omzunu onunkine bastırdı. Neredeyse anında, göğsündeki tıkırtı hafifledi ve ikimizi de bir huzur duygusu kapladı.

Aşağıdaki vadiye ve gölete bakan tepecikte durduk. En azından dizi yapımcıları Aspen'in yuvasını diğer hayvanlardan ayıracak kadar sağduyulu davranmışlardı. Bu ona bir koruma ve ayrıcalık düzeyi sağladı. Ama yapımcılar muhtemelen bunu bana bir mesaj olarak onu diğer kadınlardan ayırmak için.

Onlara acı çektireceğiz.

Aspen'in kurdu havlayarak dikkatimizi, bizi bu duruma soktukları için insanlara ne yapmak istediğimize dair karanlık düşüncelerden uzaklaştırdı.

Canavar gözlerimin içinden Aspen'in içindeki insanı yansıtan bal kahverengisi gözlerine baktım. Bu gece ilk kez değildi keşke telepatik bağlantıyı paylaşıydık da doğrudan iletişim kurmak. Kurdum aldırmadı. O daha rahattı Kurt formuyla, onun ince duygularını anlıyor ve onunla birlikte olma hevesinin tadını çıkarıyordu.

"Beklemek" ve "sözleşmeler" gibi kelimeleri kullanan insandı. Onun böyle şeylere hiç ihtiyacı yoktu.

Al onu. Eşleştir. Ona sahip çık.

Basit bir canavar için basit düşünceler.

Daha fazla zamana ihtiyacı olduğu için Aspen'i suçlamadım. Ona zaman verirdim ama o benimle kaçmaya karar vermişti. Onun yanımda olması ne kadar doğru gelse de, bu gecede bir *yanlışı*lık vardı. İnsanlar doğayla oynamayı bırakmalıydı. Kötü bir şeyler olması kaçınılmazdı.

Sonunda her zaman doğa kazanır.

Ben de öyle düşünmüştüm. Ama etrafına bir bak.

Bir iz kamerası kırmızı renkte yanıp sönererek kurdumun ulumasını ve dağdan aşağı canavarlara doğru koşmaya devam etmesini kaydetti
erken bir rutine giriyor.

*

Burada kal aşkım. Kurdum burnuyla Aspen'in yan tarafını dürttü ve onu ormanın çok gerisindeki bir alana götürdü.
güvenliği sağlayacaktır.

Aspen'in kurdu onun uyarısını dikkate almadı ve tırıs gitmeye devam etti

İleri.

İçindeki baskın güç bu meydan okuma karşısında sarsıldı ve Önünde itişip kakışarak, görmezden gelemeyeceği bir uyarı hırıltısı çıkardı.

Bir kurdun gözlerini devirebileceğini bilmiyordum.

Benimle alay mı ediyor? Başını yana eğdi, kızın onun gücüne boyun eğmemesi ilgisini çekmişti.

Aspen'in kurdu omzunun üzerinden baktı ve sanki ona yetişmesini söylemiş gibi bakışlarıyla işaret etti.

Bir kurdun şımarık olabileceğini de bilmiyordum. Ama bu dişi beni şaşırtmaya devam etti.

Onunla konuşmama izin ver, diye ısrar ettim, oyun oynayacak zamanımız olmadığını biliyordum.

Eğer dinleyeceğini düşünüyorsan, diye homurdandı ama bana derimizi vermekte tereddüt etmedi.

"Buraya gel, güzelim." Onun göz hizasında çömeldim ve kendimi olabildiğince rahatlattım. Bana bıkkın bir ifadeyle Kuyruğunu havada sallamadan ve hafif patileri üzerinde zıplamadan önce bir süre izledi.

Parmaklarımı yumuşak kürkünde gezdirdim. "Sen şimdiye kadar gördüğüm en güzel kurtsun." Bu bana kaşlarımı çatmama rağmen hoşuma giden bir yalama ve sokulma kazandırdı. "Bana bir iyilik yapıp burada benim için kalabilir misin?"

Burnunu ellerimden çekerek bir uyarı verdi
Hırıltı.

"Biliyorum," diye mırıldandım. "Ama John'a göz kulak olacak birine ihtiyacım var.

"Ben dönene kadar kadınlara göz kulak ol."

Kız kardeşim ve yanındaki iri kurt kızgınlıkla ofladılar. Aspen'in bal rengi gözlerinde mizah dans ediyordu. Kabarık kuyruğu yeri süpürürken sırtını toprağa dayayarak onayladı.

"Teşekkür ederim." Başının tepesini öptüm ve kendimi tekrar canavara teslim etmeden önce birkaç adım uzaklaştım. Devasa pençeleri koşarak yere vurdu ve Beau yanımdan ayrılmadı. kaosun beklediği yere yöneldi.

*

Son altı yıldır yılda bir kez çiftleşme sezonunu yönetiyordum, On sekiz yaşımda ilk üreme dönemimi yaşarken ve kendi kızgınlığıma girerken bile havada bu kadar saldırganlık ve korku tatmamıştım. Kumlu bir sahile doğru uzanan ormanlık alana geldiğimizde kurdum dişlerini gösterdi.

Toprak, iki yuva için güvenli bir alan oluşturacak kadar çok kokuyla - hem erkek hem de dişi - karışmış ve ezilmişti gölün iki tarafında oturuyorlardı. Chad'in biraz akli olsaydı, bu toplantıyı kuzenlerinin yuvalarından uzakta, daha tarafsız bir yere taşırdı. Ama ben bu gösteriye gelirken ondan beyin konusunda pek bir şey beklemiyordum.

Yaklaştıkça kimyon ve biber kokusu kurdumun burun deliklerini sızlattı. Düzinelerce açık biber konservesi yere serilmişti. Gösteriye sponsor olduğunu düşündüğüm bir firmanın logosunu taşıyordu. En iyi prodüksiyon yerleştirmesi, ayaklarımızın altındaki dünyayı kirletiyor.

Sahili çevreleyen ormanda, şekil değiştiren kümeleri küçük gruplar halinde toplanmıştı. Biz yanlarından geçerken iki erkek arasında bir kavga çıktı. Alfalardan biri patilerimin yanındaki toprağa çarptı ve kim olduğunu görünce geriye doğru kaçmaya başladı.

"Özür dilerim, Ranger."

Kurdum, diğer Alfa'yı yere fırlatan Alfa'ya bakarken hırladı. Ellerini havaya kaldırdı, sakın olduğunu gösteriyordu. Çıplak bir kadın arkasından koşarak ayakta duran Alfa'nın gömleğini tuttu ve kokusunu aldı ayaklarına doğru sürünen birinin işaretleri. Arzusu arkasında bir iz gibi kaldı ve her iki Alfanın da peşinden koşmasına neden oldu.

Kumlu sahilde yatan kütüğün arkasından iniltieler geliyordu. Kurdum, erkeğin başını kalçalarının arasında kaybeden dişiye görmezden gelerek geçmeye devam etti. Ormanın gölgeleri daha fazla çifti gizliyordu ama kurdumun tüylerini diken diken eden şey bu değildi.

Yanan odun yığınının doğru devam ettik.

Kumun yumuşadığı ve Tulia dışısının yuvalarından birine sırtını verdiği girişin yakınında cıfcaflı bir şekilde yüksekteydi. Chad, küçük arkadaş grubuyla çevrili kütüklerden yapılmış bir tahtta oturuyordu. Karanlıkta yakınlarda gezinen fazladan kafalar saydım, bunlar onun ve Brett'in güvenlik görevlileri olmalıydı. Sahile ayak bastığımdan beri hareket etmemişlerdi.

Ya geleceğimi biliyorlardı ya da kamera önünde saldırmamaları için emir almışlardı.

Dronlar tepemizde uçuyordu ve bunun Ivan'ın umduğu fırsat olup olmayacağını merak ediyordum. Bir kez daha Tulia servetinin varisiyle konuştum, ama burada işler böyle yürürken başka seçeneğim olduğunu sanmıyordum. Eğer ben bir Bahse giren kurt, sahildeki diğer şekil değiştirenlere kendisine yakın durmaları için rüşvet veriyordu diyebilirim. Kızgınlık tam olarak başladığında.

Kendi dürtülerini kontrol altında tutabildiğini varsayarak erkeklere liderlik edecek bir konum.

Buna pek inancım yoktu.

Kumsalın ateşten uzak tarafında, toplanmış bir başka şekil değiştiren kümesi vardı. Bunlar oyun oynamak için burada değillerdi. Hem erkeklerin hem de dişilerin aç karınları gurulduyordu.

Görünüşe göre, tam anlamıyla bir ayırım çizgisi çizilmişti.

Kum.

Bu beni kızdırdı.

"Arka taraftaki ormana koşun ve kim olursa olsun besleyin

"Beau'ya henüz yemek yemediğini söyledim.

İnsan formuna geçmek için seyahat çantalarını silkti, bana birkaç şort attıktan ve kendisi giyindikten sonra çantaları omzuna aldı.

Korların patlaması ve kütük yığınının tepesinin aşağı düşmesiyle ateşten yüksek bir çatırtı geldi. Kumsalın karşısından gelen gürültülü erkek kahkahalarına bir ara verildi. Uzaktan bana bakan gözleri hissederek şortumu çekmekte acele etmedim ve ormana doğru döndüm.

Beau çoktan granola barları dağıtmaya başlamıştı. Fazla bir şey değildi ama Jones ve Foster bir araç ve eski tomruk yolunu bulduklarında burada daha fazla yiyecek bulacaktım. Bu ormanda av hayvanları da azdı.

Muhtemelen dizinin onları seçmesinin nedeni de buydu.

Sahilin kalabalık tarafında bırakılmış boş bir biber konservesini aldım ve logosunu inceledim. Daha önce gördüğüm bir logoydu. Şirket Tulia İmparatorluğu'na aitti.

Pisliklerin her şeyde elleri var.

Evet ve bahse girerim Tulia Baba prensinin şovda daha iyi görünmesini istiyordur.

Eğer Chad kamerada kaçıışı yönetirse, bayılttığım bir serseri Alfa olarak değil, bir lider olarak gösterilecekti. Böyle bir imaj onu hayatının sonuna kadar takip ederdi.

Bir drone vızıldayarak yaklaştı ve doğal olmayan parlak ışığı karanlıkta parlarken beni filme aldı. Beau yemek dağıtırken başka dronlar da onu kaydetti. Onu takip ettim ve durumu değerlendirdim.

Adaylar sert görünüyordu. Kurt şekil değiştirenler olarak durumun böyle olmayacağını düşünürsünüz, ancak bu Alfa'nın çocuklarının çoğu Doğal benliklerinden o kadar uzaklaşmışlardı ki, yer değiştirebilmeleri bile bir mucizeydi.

Bunların akli başında.

Colton, Tucker ve Landon yanlarında Luna adaylarıyla birlikte alanda duran şekil değiştirenlere katılırken kurdum canlandı.

Odunlar.

"Neredeydin?" Colton biraz yiyecek kabul ederek sordu Beau'dan alıp kız kardeşi Hillary'ye uzattı. "Bütün gece uluduk ve gelmen için seni çağırdık."

Çok erken konuştum.

"Artık buradayım," diye homurdandım ve onlara baktım. Diğerleri kadar kötü durumda görünmüyorlardı. "Ne istiyorsunuz?"

"Kaçma vakti geldi." Tucker diğer erkeklere baktı ve onlar da başlarıyla onayladılar. "Ateşin yanında kavgaya başlıyorlar. Kurtlarımız bu işi çözmezse birileri ölecek."

Chad, Brett ve Scott'ın oturup izledikleri iktidar koltuğuna dönüp baktım. Ayağa kalkmak için hiçbir hamle yapmadılar çünkü eninde sonunda oraya geleceğimi biliyorlardı. Durum Beni hiç olmadığı kadar sinirlendirdi ama havadaki meydan okumayı tatmak için bilim adamı olmaya gerek yoktu. Kızgınlık arttıkça daha da agresifleşecekti. devraldı.

Bu işi bitiremezsek yarın lanet bir gün olacak.

Bu gece.

"Git diğerlerine hazırlanmalarını söyle," diye konuştum, yalnız bir kurt gördüm.

ağaçların arasından adım attım. Lanet Trenton artık her yerdeydi.

Kuyruğunu kıstırıp kaçana kadar ona ters ters baktım.

"Aspen nerede?" Hillary sordu. "Kadınlarla birlikte mi koşuyor?"

"Tepede, gitme vaktinin geldiğini söylememi bekliyor." Acele etmemiz gerektiğini biliyordum. Sıkılıp itaatsizlik edene kadar ne kadar zamanım olduğundan emin değildim. Bir veletle birlikte olmak ekstra bir dikkat gerektiriyordu.

Beau'yu yemeği dağıtmayı bitirmesi için bırakıp yavaşça ateşe doğru yürüdüm. Chad'in korumaları beni izlediklerini belli edecek kadar kıpırdandılar ama kimse yoluma çıkmadı. Brett'in iki koruması

daha da geriye. Dikkatleri Tulia şekil değiştirenlere odaklanmıştı. Ve onların ötesinde Scott Killian'ın muhafızları vardı.

Onu vurduğumda Alfa'sının oğlunu tehdit etmiş olmama rağmen. Dikkati diğer güvenlik ekiplerinin üzerindeydi. Bazıları

Bir tür açmazın içine girmiştim ama siyaset böyle oynanırdı.

İktidardakiler birbirlerine gülümserken, tacın arkasındakiler birbirlerinin ölümünü planlıyordu. Bu çok şey aldı kullanılır.

Hala alışamamıştım.

Tüm o erkek testosteronunun arasında, ateşin etrafında yürürken kadın kokularının daha güçlü olduğunu görmek beni şaşırttı. Panik göğsümde çırpındı. Aspen'in kızgınlık döneminde olup olmadığını kontrol etmemiştim.

Sola. Henüz zamanı gelmemişti ama kızgınlığın erkekleri bu kadar erken zorlamasını da beklemiyordum.

Çembere yaklaşırken aya baktım.

güçlü Alfa'nın yavruları, Tanrıça'dan sabır için sessiz bir istek gönderiyor.

Edith ve Meghan geldiğimde neşelendiler. İkincisi

Her iki kız da ayağa kalkıp gülümserken Brett'in kucağından kaydı. Her ikisi de sanki bu bir plaj partisiymiş gibi mayo giymişlerdi ve terle kaplanmış tenlerine yapışan şeffaf örtüleri vardı. Cindy de oradaydı, Uzun bacaklarını çaprazlayarak Chad'in yanına otururken onun kolunu koruyucu bir şekilde tutuyordu. Zavallı Lilith köşeye çekilmiş, havada titreşen feromonlardan rahatsız görünüyordu.

Chad'e baktım.

Sırıttı. "Koşmak için güzel bir gece."

"Diğerleri de bunu istiyor." Bir kamera drone'u bu etkileşimi kaydetmek için yaklaşırken söyleyecek doğru kelimeleri bulmaya çalışarak enseme ovuşturdum. "Ama ne olduğunu tartışmalıyız önce ringde oldu."

Bu bir hataydı. Ona yumruk da atabilirdim.

tekrar. Çok doğrudan ve doğrudan filmdeydi. Ona ihtiyacım olduğunda Fallon neredeydi?

Fırtına çıkmış gibi Chad'in kaşları çatıldı ve dudakları büzüldü.

Kurdum da karşılık olarak hırlamaya başladı.

"Oh Ranger," diye mırıldandı Edith, kuzeninin görüşünü engellemek için öne doğru adım atarken. Vücudunun üst kısmı bana sürtünürken eli kolumun kıvrımına kaydı. "Özledik

Sen. Şimdi bizi işle sıkma. Gel otur ve eğlenceli bir şeyler konuşalım."

"Bu çok sıkıcı." Karanlığa bir taş attım.

"Anlaştık." Fallon ayak bileklerini toprakta çaprazlayıp sırtını bir ağaca dayayarak oturdu ve önümüzde nöbet tutan Alfa John O'Neil adlı iri kahverengi canavara dikkatle baktı.

Aşk hikayelerinin nasıl ilerlediğini öğrenmek için sabırsızlanıyordum ama Fallon bunu yapmaya karar verdiğimizden beri ekstra soğuk davranıyordu şey. Amber ve Danielle ağacın arkasında birbirlerinin saçlarını örüyor ve dinlemiyormuş gibi davranıyorlardı. Aşıkların dramının sonraya saklanacak bir konuşma olduğunu düşündüm. Ama ne zaman olacağından emin değildim.

Göğsüm ağrıyordu ve onu ovuşturarak çekimi yatıştırmaya çalıştım. "Ranger'ın bizi neden geride tuttuğunu hâlâ anlamış değilim." Benim

Kurt ve ben aptal değildik. Ama kurdum bizden yardım istemesinin çok şirin olduğunu düşündü. Onun duygularını incitmek istemedi. Öte yandan ben, egosunun biraz zedelenmesini umursamazdım.

"Anladığım kadarıyla pek fazla Alfayla takılmamışsın." Fallon dedi.

İkimiz de üst dudağını kıvıran John'un kurduna baktık ve adım atmaya devam etmeden önce bir saniyeliğine dişlerini gösterirken hırladı.

"Bir de şövalyelik öldü derler." Fallon gözlerini devirdi. "Alfalar nasıldır bilirsin. Önce sahilin temiz olduğundan emin ol. savaşmak, senin için kurşun yemek. Bu tür şeyler."

Yüzümdeki boş ifade üzerine yumruğunu kaldırdı ve göğsüne vurdu.

"Alfa. Erkek. Mağara kurdu. Dişi evde kalıp yavrularını doğururken sen savaşmaya git."

Amber ve Danielle ağacın arkasında kahkahalara boğuldular. John'un kurdu, kuyruğunu havaya kaldırmış ve saldırgan bir şekilde havada sallayarak bize sırtını döndü.

Kıkırdama krizine girmemek için yanağımın iç kısmını ısırdım. "Her şeyin güvende olduğundan emin olmak istemesini anlıyorum,

Ama eğer onun yanında koşarsam, benim de orada olmam gerekmez mi?"

"O kadar da büyük bir mesele değil." Fallon bacaklarını göğsüne doğru çekti ve çenesini dizlerine dayadı. "Alfa ve Luna Kurtlara liderlik etmek sadece bir törendir. Kaçışı içgüdüleri yönlendirir ve hayvanlar bile işlerin doğal düzenini nasıl takip edeceklerini bilirler."

"Sorun da bu zaten." Ayağa kalktım. "Bunların hiçbiri tam olarak doğal değil. Kendi sürülerimizle birlikte değiliz. Yapımcılar mevsimle oynuyorlar. Bu doğru gelmiyor."

Ne demek istediğimi kanıtlamak istercesine, bir kameralı drone bizi fark etti ve üzerimizden uçtu. Spot ışığı kör ediciydi. Hepimiz dişlerimizi gösterdik. O şey uçup gitti ve görüşüm tekrar netleşene kadar gözlerimi kırıştırmak zorunda kaldım.

"Evet. Bu kadar zaman yeterdi." Flanel gömleğimin arkasını fırçaladım. Bütün kıyafetlerimi getirmemiştim. Uzun süre insan formunda kaldı ama tişörtü çekim yapan kameralar için yeterince iyi durdu.

"Bekle. Nereye gidiyorsun?" Fallon ayağa fırladı.

Yürümeye başlarken omuz silktim, göğsümdeki çekimin beni çektiği sahilde uzakta yanan ateşe doğru ilerliyordum. "Eğer Ranger beni dinlememi isteseydi, bana çok eğlenceli bir şekilde cezalandırdı."

*

Fallon yer değiştirdi ve John'un kurdunun yanında yürüdü. Canavarlarının birbirleriyle çok daha rahat göründüklerini fark ettim ama bunu belirtmenin bana düşmeyeceğini düşündüm. Amber ve Danielle kurt formunda arkamızda. Kimse benimle yürürken görülmek istemiyormuş gibi hissediyordum. Ki bu iyiydi. İş oraya varırsa Ranger'ın gazabını alırdım.

Koca adam *o kadar* da korkutucu değildi.

Sahil boyunca ilerlerken Ranger'ın kokusunu takip ettim ve girişteki büyük şenlik ateşinden hemen önce Beau'ya ulaştım. Ranger'ın yanında getirdiği fazladan yiyecek torbalarından birini boşaltıyordu.

Sağlayıcı. Kurdum onaylarcasına mırıldandı.

Ranger'ın hazırlıklı olması hoşuna gitmişti.

Ben yaklaştığımda Trenton bir ağaca yaslanmış, Colton ve Tucker ile sohbet ediyordu. Yukarı baktı ve başını salladı. Programda olmak onu bir şekilde yaşlandırmıştı. Gözlerinin altındaki halkalar daha da derinleşmişti ve alnında daha önce olmayan çizgiler vardı.

"Ranger koşuya liderlik edecek mi?" diye sordu bana.

Bağlantı.

Başımı salladım, birkaç dişi gelince etrafıma bakındım. uzakta ormandan sinsice geliyordu. Sarah, Kimberly ve Ismelda burada değildi ama Hillary gözüme takıldı ve gülümsedi.

"Pekâlâ. Başladığında eve gidiyorum." Özür dilerim... "Ne?"

Trenton bana hüzünlü bir gülümseme verdi. *"Sürüye bir Luna getirmeden önce sürüyle ilgili bazı şeyleri çözmem gerekiyor. Kendine iyi bak, tamam mı?"*

Neler oluyor?

Emin değilim. Ve cevap verecek kelimeleri bulamadım.

Trenton'ın bir erkek olarak ortaya çıktığı paralel bir evrene düşmüştüm. iyi bir adam.

Belki de hala uyuşturucu kullanıyordum.

Ya da havada sürüklenen feromonlar olabilir.

kafamı karıştırıyordu. Tüm şekil değiştirenlerin bir araya gelmesiyle sahilde hava bir şekilde daha sıcaktı. Ormanın gölgelerindeki nefes nefese kalmalara dikkat etmedim ama saldırganlık ve bazı müstehcen erkek bakışlarını görmezden gelmek daha zordu. Sanırım hala korkutucu bir Alfa'm vardı.

ayrıcalıkları vardı çünkü ben onlara doğru baktığımda çoğu gözlerini kaçırıyordu. Ama bu yanlış geliyordu. Doğal değildi. Bu gerilim bana hapisane parmaklıklarının ardında dolaşan ve serbest bırakılmayı bekleyen kafesteki şekil değiştirenleri hatırlattı.

"Söylentiler doğru mu?" Fallon kurt gibi vücudunu bacaklarıma bastırırken Hillary yanıma geldi.

"Ne söylentisi?" Ben sordum. Keshia ve Lana bana doğru yaklaştı.

Hillary.

"Sarah seninle konuştuğunu söyledi," diye fısıldadı Hillary, Gözleriyle ateşi işaret etti.

"Evet. Ranger'ın koşuyu yönetmesine yardım ediyorum." Ağır bir nefes aldım, omuzlarımı dikleştirdim ve en azından kendinden emin bir kaltak gibi görüldüğümü umdum. "Ranger'dan bahsetmişken, sanırım bana ihtiyacı var."

*

"Kimse senin kirli kanının bu mevsimde bizimkini kirletmesini istemiyor," diyen Chad'in sesi gecenin içinde çınlarken öfke saçıyordu. Şekil değiştiren kulağım olmasa bile içindeki korkuyu kaçırmazdım.

"Peki onlara kim liderlik edecek? Sen mi?" Ranger'ın sesi buz gibi sakın ve ölümcüldü.

Tüylerim diken diken oldu.

"Bu kurtlara liderlik etmek senin içinde olsaydı, çoktan koşmaya başlamış olurdun," diye devam etti Ranger ben sahilde ilerlerken. "Şu anda yarısının çiftleşmesine saniyeler kaldı ve diğer yarısı da savaşmaya hazır. Yarın gece canavarları acımasız olacak."

"Bu sezon küçük bir rekabetten korkuyor musun?" Sanırım mırıldanan Meghan'ın sesiydi.

Ateşin etrafından dolanırken canavarımı kontrol altında tutmak için derin nefes alarak burnumun köprüsünü sıkıştırdım. Hem Edith hem de Meghan Ranger'ın yanlarına bastırmışlardı.

Benim olana dokunmak.

"Hayvanlarımız tam kontrol altında olsaydı ne kadar eğleneceğimizi hayal edebiliyor musun?" Dudaklarını Ranger'ın kulağına yaklaştırmış ve göğüslerini Ranger'ın koluna sıkıştırmış olan kesinlikle Edith'ti.

Elbette yapabilirsin. Beni dışarı çıkar da ona göstereyim.

Ranger'ın omuzları sertleşti.

Arkasından gelen bölgesel hırıltımı duyduğundan mı yoksa itaatsizlik ettiğim için sinirlendiğinden mi emin değildim. Öyle olmadı. Her iki şekilde de önemli. Artık buradaydım ve konuşmaların ortasına girip en kötüsünü düşünmekten biraz yorulmuştum.

"Sana bir adım geri atmanı öneririm." Bu bir öneri değildi ama kulağa hoş gelmeye çalışıyordum.

Edith ve Meghan beni görmezden gelerek sanki onu evcilleştirebileceklermiş gibi Ranger'ın kollarını okşadılar.

Koyu kahkahası tenimde dans etti. "Müstakbel eşimin boğazlarınızı parçalamasını istemiyorsanız onun dediğini yaparım."

Bizi çok iyi tanıyor, hayvanım onaylayarak homurdandı.

Onun yanına doğru yürürken adımlarımda biraz daha coşku vardı. Edith ve Meghan, diğer Alfaların ve Cindy'nin oturduğu kütüklere geri döndüler ve sanki az önce birbirlerine sürtünmemişler gibi bana kısa gülümsemeler verdiler.

kendilerini benim bölgeme atıyorlar.

Çim mi?

Eğer ayakkabı uyarsa.

Ranger beni sahiplenerek kolunun altına aldı, kurdumun tüylerini diken diken etti ve onun sarhoş edici nefesini içime çekerken başım döndü

erkeksi bir koku. Ateşin sıcaklığından dolayı teninde ter parlıyordu. Bir noktayı kanıtlamak için göğsünü yalamaktan ve benim olduğunu iddia etmekten kaçınmak itiraf etmek istediğimden daha fazla çaba gerektirdi.

Lanet hormonlar.

"Biz de nerede saklandığınızı merak ediyorduk," dedi Cindy, güneyli çay gibi tatlı bir sesle. Ama öne doğru eğilip elini Chad'in koluna koyarak sahiplendiğini göstermesi gözümünden kaçmadı.

"Senden aktif olarak kaçıyordum," sözcükler ben düşünmeden ağzımdan dökülüyordu.

Cindy kızdırmak istediğim kurt değildi.

Gözleri kısıldı ve kendimi gülümsemeye zorladım. "Burada benim için çok fazla östrojen var."

Meghan'a bakarak başını salladı. "Anlıyorum."

Az önce bir an yaşadık mı?

Onun iyi tarafında kalmak için ne gerekiyorsa.

"Aspen, tatlım." Chad öne doğru eğildi. "Kaçmak istediğin kurtlar biz değiliz."

Ona bir daha bakmayı reddettim, özellikle de Cindy koluna yapışmışken. Ne isterse okuyabilirdi. ve umarım bunu bir hakaret olarak algılar. Cindy ile o kadar iyi anlaşılamamış olabilirim, ama onun boyutlarında bir kurt çok şey yapabilirdi. ondan daha iyi.

"Gece yarısı ayrılıyoruz." Ranger yan tarafımdaki tutuşunu sıkılaştırdı. "Önümüzdeki bir saat içinde benimle birlikte olup olmayacağına karar vermeni öneririm."

"Bu kadar erken söyleyemezsin." Brett başını salladı. "Bölgeyi keşfetmek ve kaçabileceğimiz en iyi rotaları bulmak için zamana ihtiyacımız olacak."

Ranger'ın ne kadar süredir orada dikilip tartıştığından emin değildim ama yorgunluğunu kendi yorgunluğum gibi hissedebiliyordum. Ve her ne kadar bunu gerçekten yapıyor olmamız beni korkutsa da - her şeye rağmen bir saat içinde- yardım edeceğimi söylemiştim ve şimdi geri çekilmeyecektim.

"Kekeleyemedi." Parmaklarımı Ranger'ın parmaklarının arasından geçirdim. "Gece yarısı koşuyoruz."

"Ve seni takip etmemiz gerektiğini mi düşünüyorsun?" Meghan ağzından kaçırıldı. Yüzündeki öfke beni güldürdü.

"Ne halt istiyorsan yapabilirsin." Ranger'ın elini çektim. "Ama bu sezon birlikte koşacağı tek kadın benim."

"Bunu göreceğiz," diye fısıldadı Edith nefesinin altından, yakınlarda gezinen drone'a doğru dönerken. "Zaten sezonu kimin yönettiğinin bir önemi yok." Kameraya göz kırptı. "Bu sezon resmi koşu, alt sınıflara rehberlik etmeye yardımcı olmayı amaçlayan modası geçmiş bir gelenektir.

kurtları sıralıyor, ama çoğumuz burada kendi başımıza hakimiz."

Ahh. Daha da acıttı çünkü koşunun aptallığı konusunda hemfikirdim ama Edith kimin daha düşük rütbeli kurt olduğunu açıkça ortaya koydu

Bu çemberin içindeyken bana sempatik bir şekilde gülümsedi.

Bırak kiskansın.

Çenemi dik tuttum ve gitmek için döndüm, ancak Duruyordu çünkü Ranger istediği zaman yerinden kımıldamayan bir kütük oluyordu ve hâlâ elimi tutuyordu.

"Luna'ma saygı göstermeyeceksen, bizimle koşmana izin vermeyiz." Ses tonunda daha önce hiç duymadığım bir Alfa havlaması vardı ve onu kullanmadığını söylerken blöf yapmadığını anladım.

Bunu şimdi duymak benim kurdumun bile karnını şişirmek istemesine neden oldu, bu yüzden hepsi başlarını yana eğip başlarını salladıklarında kadınları suçlamadım.

Ranger elimi bırakmadan beni kumsaldan aşağı çekti. Kısa boylu değildim ama onun uzun bacaklarına yetişmek için acele etmem gerekiyordu. Ateşin yanındaki karşılaşma yüzünden başım dönüyordu. Benim için ayağa kalkmıştı.

Bir *Alfa benim* için ayağa kalktı.

O bizim dostumuz. Yani...

Beni ormanın diğer tarafındaki göletten uzakta, şekil değiştirenlerin hâlâ onun dönmesini beklemek için toplandığı bir oyuğa sürükleyene kadar düşünceli yürüyüşünü durdurmadı.

Muhtemelen olabildiğince yalnızdık. Yaprak dökmeyen dallar dronelerin geçemeyeceği kadar sıkı ve o da açık alanı görüntülemek için ayarlanmış patika kameralarının yanından geçmeye devam etti.

Ranger aniden durup tüm dikkatini bana verdiğinde hâlâ sersemlemiştim ve kendimi her zamankinden daha güvensiz hissediyordum.

"Sana beklemeni söylediğimi sanıyordum."

"Bana yine şaplak mı atacaksın?" Alaycı olmak istememiştim ama savunmam yükselmışti ve nasıl tepki vereceğimi bilemiyordum. Beni korumuştı. Ve bu bana acımak gibi gelmedi.

Gözleri kısıldı ve azarlandığını hissettim.

Bu yüzden panikledim ve aklıma gelen tek şeyi yaptım. Kendimi yukarı çekerken ellerim boynunun arkasına dolandı, Sessiz bir özürle dudaklarını benimkilerle birleştirdim.

Beni kendine çekerken inledi ve öpüşmeyi buyurgan bir güçle derinleştirdi. Ona karşı rahatladım, dilimin her vuruşunda ve nefes molasında tadına baktım ve alay ettim ve yaptığı şey için takdirimi hissetmesini umdum.

Elleri yanlarımdan aşağı kayarak, altında hiçbir şey olmayan flanel gömleğimi yumrukladı.

Gömleğimi bıraktı ve dudaklarıyla popomu kavradı. benimkine daha sert çarptı, egemenliğini ilan etti. Ranger beni ayaklarımdan kaldırırken bacaklarım onun beline dolandı.

Kalçaları öne doğru itildi, ayak bileklerimi arkasına kilitlediğimde bacaklarımı daha geniş açtı. Canavarım yüzeye daha da yaklaştı. Kurdu onun meydan okumasına göğsünde derin bir gümbürtüyle cevap verdi.

Saatler önce yuvama girmiştik ama sanki bir ömür gibi gelmişti. Bunun için acı çekiyordum. Daha fazlasına ihtiyacım vardı. Onun dokunuşuna. Tadına.

Bizi döndürürken alt dudağını ağızıma aldım ve ısırdım.

Kıçımın hassas derisi, o beni kıcıma çarparken bir ağacın kabuğunu ısırdı. Ağzına ulaştığında inledim Göğsümü onunkinden ayıran flanel gömleğin düğmelerini kopararak aramıza girdi. Göğüslerim onun fısıltılarına maruz kalmıştı. Ay ışığı ağaçların arasından süzülüyordu.

Sert eli bir tanesini tamamen kavradığında Ranger onaylayarak homurdandı. Meme ucumu parmaklarının arasında yuvarlarken avucunun nasırları yumuşak ete sürtündü.

Ona doğru eğilirken öpücüğünden ve dokunuşundan daha fazlasını isteyerek haykırdım. İçime daha sert girdi. Göbeğim sertleşmiş kaslara sürtünürken ıslaklık adonis kemerini kapladı.

Ona içimde ihtiyacım vardı. Şimdi.

Ranger öpüşmemizi kesti ve bana aç gözlerle bakarken bu acıyla nefes nefese bıraktı. Bakışlarında gecenin gölgeleriyle daha da belirginleşen bir karanlık vardı. Üşüme İşkence gibi bir santim geri çekilirken açıkta kalan ıslak tenime biber sürdü.

"Konuşmamız gerek," diye

homurdandı. "Şimdi mi?"

Neredeyse çığlık atacaktım.

Kan hala klitorisime hücum ediyordu ve ona sürtünerek serbest kalmak istediğimi söylemekten utanmıyorum.

Eli cinsel organıma kenetlendi ve onu sabit tuttu. Bu hiç de adil değildi.

"Bekle." Ondan yayılan alfa gücü, kurdumun bunca zamandır soluduğundan daha sert solumasına neden oldu.

"Sizin kurallarınız. İstedğin sözleşme." Hırladı,

Ağzını boynuma indirdi ve dişleri tenime sürtünürken konuştu. "Ne istediğini bilmem gerek."

Konuşmayı bırakıp onu becermen için mi?

Dur. Sesi ciddi geliyor. Sanki bu yavaşlamama ve düşünmeme yardımcı olabilirmiş gibi burnumu kırıştırdım. "Bu yüzden güvenli bir kelimemiz olduğunu sanıyordum. Yani, her şeyi bir kere denerim."

"Bu değil..." Aleti basketbol şortunun içinde titreşirken Ranger homurdandı. Bir uzantının canavarı özgür olmak istedi. O alnını omzuma bastırarak beni sertçe ağaca sabitledi. "Bu mevsimde ne istediğini bilmem gerek."

Ha?

Aptal olma.

Oh!

"Um." Dudağımı ısırđım, aniden bu kadar savunmasız bir pozisyonda olmamayı diledim. Omurgamın ağaç kabuğuna batmasından şikâyet etmek için muhtemelen yanlış zamandı.

"Sen benimsin." Bana bakmak için geri çekildi. Kurdun ışıltısı gözlerini çevreliyordu.

"Kurdun beni işaretlemek istiyor," diye fısıldadım. Ranger başını salladı. "Kurdun bunu istiyor mu?" İstiyor. Canavarım bir pençe kaldırdı.

Bu bana çok fazla evlilik teklifi gibi geldi.

Aptal değildim. Çiftleşme sezonunun genellikle bir iddia ve olası bir hamile karınla sona erdiğini biliyordum. Ama emin değildim.

Ranger'ın yüzünün bu gece olduğu gibi tekrar düştüğünü görmek istemediğim için gülümsemeye zorladım. Bu kaçınılmazdı. Bunu iliklerime kadar hissettim.

Neden hala uzatıyordum?

Onu tekrar öpmek için öne eğilirken sahte bir güvenle, "Kulaktan kulağına oynayacağız," dedim.

Beni çenemden yakaladı, sözlerimi anlamaya çalışıyormuş gibi kaşlarını çatarak gözlerimin içine baktı. "Kulaktan dolma mı?"

"Ah, bilirsin işte." Kalbimin hızlı atışını duymamasını ya da damarlarımda dolaşan korku nabzını hissetmemesini umarak omuz silktim. "Eğer beni ve tüm o törensel şeyleri yakalayabilirsen."

Gölüşü gecenin içinde yankılanırken daha da yaklaştı ve dudaklarını benimkilerin üzerinde bir öpücük hayaleti gibi gezdirerek "Beni peşinden koşturacak mısın?" diye fısıldadı.

O böyle söyleyince.

Evet, lütfen.

O kadar acı verici bir şekilde sertleşmiştim ki kemiklerim ağrıyor ve belimdeki kaslar titriyordu. Aspen'i becerirdim Ağaca yaslanmış, kendimi onun sıkı ve istekli amına bastırıyordum, eğer sikimi engelleyen kız kardeşim arkamızdan boğazını temizlemeseydi.

"Seyircimiz var," dedim sıkılmış dişlerimin arasından, yarı umutla Aspen'in umursamayacağını düşünerek.

Beklendiği gibi, vücudu sarmal bir yay gibi gerildi, nefesi kesildi ve beni itmeye çalıştı.

"Vakit geldi mi?" Aspen elbisesinin kenarlarını topladı flanel gömleğini giydi ve sanki her zaman düğmesizmiş gibi kumaşını düzelterek önünde kapattı. Çok şirindi, bu alçakgönüllülük yanılsaması. Sanki onun arzusuyla kaplanmamıştım ve ona kaçmasını söylediğimde benim için fışkırmamıştı.

Beni geçerken inledim. Gömleğinin etekleri yuvarlak poposunu zar zor örtüyordu. Şaplak atmak yeterli olmamıştı. Dişlerimi geçirmek istiyordum.

"*Bir sorun mu var Alfa?*" Beau, bu sezon bizimle koşması gereken herkesi topladıktan sonra daha hafif heybelerle kurt formunda koşarak geldi.

"Hayır." Şortumdaki bariz çadırı ve Aspen'in kız kardeşim ve John'un etrafında toplanan şekil değiştiren gruba doğru zıplamasını saymazsak, hayır. Kendimi tuttum Hırlayan canavar, kimsenin sabrımı sınamak için bu anı seçmeyeceğini ve eşime çok uzun süre bakmayacağını umuyordu.

Ona çok yakın nefes alıyorlar.

Başımı salladım, keşke yüzümü soğuk suya batırabilseydim ve beynimi bulandıran şehvetten ayılabilseydim.

"*Bana bir iyilik yap ve göletin girişini kontrol et. Bakalım dereyi takip edebilecek miyiz?*" dedim Beau'ya, Aspen'i burada yalnız bırakıp kendim keşif yapamayacak kadar endişeliydim. Beau'nun kurdu emirlerimi yerine getirmek için acele etti.

"Susamış görünüyorsun." Aspen gülümsedi ve Beau'nun bıraktığı heybeden bana bir şişe su uzatırken uzun kirpiklerini kırıştırdı arkasında. "Susuz kalmanı istemiyorum."

Bu kadın benim ölümüm olacaktı.

Dudaklarımı ihtiyatla yaladım, onun seks hormonlarının da benimkiler kadar güçlü olup olmadığını görmek için havayı test ettim. **Çok yaklaştık.** Biz

Dilimin ucunda tadını alabiliyordum. Kızgınlığın bu kadar erken başlamasının dişileri daha erken kızıştırıp kızıştırmayacağından emin değildim ama bunu öğrenmek için daha fazla zaman kaybetmeye niyetim yoktu.

Artık Aspen koşmak için kaldığına göre, benim işim bu itleri mümkün olduğunca çabuk yönlendirmektir, böylece onun ihtiyaçlarıyla ilgilenebilirdim.

sezon.

Ben hazırım. Hadi başlayalım.

Hızlı bir sayım yaparken suyu kana kana içtim. Ben dahil on altı erkek buradaydı. Chad, Brett ya da Scott'ın son dakikaya kadar gelmelerini beklemiyordum, tabii geleceklerse. Trenton'ın yakınlarda bir yerde pusuya yatmamış olması beni şaşırtmıştı ama bunun bir sorun olmayacağını sezmiştim.

Diğer üçü de öyle olacaktı. Ne zaman olacağını bilmiyordum ama geliyordu. Köprüye geldiğimde geçmem gerekecekti. Şu anda daha acil endişelerim vardı.

John'un kurdu dikkatimi çekti ve kaşlarımı çatarak onun yanında duran ve Aspen'le konuşan kız kardeşimi izledim. Normalde boyalı olan tırnakları çıplaktı ve eli onun kürküne gömülmüştü. Onun ne yaptığını fark edip etmediğinden emin değildim ama John fark etmişti ve çok uzun süre baktığım için bana hırladı.

Kendi kendime gülümsedim ve dikkatimi, çoğu zaten kurt formunda olan endişeli şekil değiştirenlerden oluşan gruba geri çektim. Birbirlerine sürtünürken havanın tadını çıkarıyorlardı.

Beau aceleyle yanıma dönerken, *"Dere genişliyor ve güneye bakan dağdan aşağı doğru akıyor," diye nefes nefese söylendi. "Tüm yuvaların tersi yönde akıyor."*

Anlattığı şeyi gözümde canlandırmak zorundaydım, kurdumun hislerine yaslanırken etrafımda daha büyük bir ekip olmasını ve tanıdık bir arazide bulunmayı diliyordum. Gecenin çağrısını dinlemek için kendini Aspen'in kokusundan uzaklaştırdı.

Başka apeks yırtıcıları algılamıyorum. Şaşkınlığını hırıldayarak ifade etti.

Muhtemelen dizinin doğru yaptığı tek şey dişilerin yuvalarını daha güvenli bir yere bırakmaktı. Ve eğer tüm barakalar kuzey yamacında, erişilebilir yollardan yokuş yukarı olsaydı...

Ben olsam daha fazla kamera yerleştirileceğine bahse girerdim. Bu gece gideceğimiz yol boyunca. Yapımcılar aptal değildi. *Çiftleşme Sezonu* için altı kez yeni bir zemin yaratmışlardı. Bildiğim kadarıyla ilk defa kamera ekiplerinin ormanda sahnelendi. Bunun benimle bir ilgisi olup olmadığını merak ettim.

Molly, Aspen'e ne yaptıklarını öğrendikten sonra onun ve yapım ekibinin geri kalanı için geleceğimi biliyordu. Dizinin yeterince uygun izlenme oranlarına sahip olduğundan emin değildim. dostum.

Yine de işlerin gidişatına bakılırsa, herhangi bir insanın bu canavarların etrafında bulunmasının güvenli olduğundan emin değildim. Erkek bir kurt grubun kenarına doğru yaklaştı ve havayı yumruklamaya başladı.

Taşınmamız gerekiyordu.

"Geleceğini söyleyen herkes geldi." Colton ve Tucker ikiz ereksiyonlarıyla yanımıza geldiler. Nedenini anlayabiliyordum. Dişi hayal kırıklığının yumuşak iniltileri ve hepsinin bir yerde toplanmış olmasının yükselen kokusu genç bir kurdu yalvartmaya yeterdi.

Dudaklarımı tekrar yaladım ve Aspen'in diğer dişilerden bazılarını yatıştırmak için yumuşak bir sesle konuşmasını izledim. "Arkadaşlarınızdan ya da mürettebatınızdan hiçbiri bizimle kaçmıyor."

"Bundan emin olduk." Colton başını salladı.

"Trenton sana veda etmemi ve Aspen'e iyi bakmanı söyledi." Tucker saygılı olmaya çalışarak ellerini kasıklarının üzerinde kavuşturdu.

Serseri gitti ve ayrılırken söylediklerini yüzüme söyleyemedi. Tekrar burnumu çektim, Beau bastırırken söylediklerini doğruladım. kendini yanıma yasladı.

Ayı gökyüzünde takip ederken Beau'ya "Bak bakalım diğer çiftleşmiş erkeklerle bir araya gelip biraz av toplayabilecek misin?" dedim.

Vakit yaklaşıyor. "Jones ve Foster buraya geldiklerinde, soğutucuları doldurmak ve malzemeleri geri getirmek için gereken kadar adam alsınlar."

Kaçırdığım daha çok şey olduğunu biliyordum. Düşünmediğim olasılıklar. Ama bunun yeterli olacağını umuyordum. Sezona liderlik etmeyi planlamış olsaydım, daha fazla yardım alırdım. Yapımcıların gelmeme ihtimaline karşı herkesin icabına bakılmıştı. Ve sezon başladıktan sonra dizinin bizim için ne hazırladığını bilmemize imkân yoktu.

Kurdum bana **Chad'in olabileceğini**

hatırlattı. Ellerimi iki yanımda birleştirdim.

Her seferinde bir şey.

"Merak etme, Alfa." Bana bakarken Beau'nun dili ağzından dışarı sarktı. *"Bu benim ilk sezonum değil. Siz çocuklar iyi."*

"Çocuklar mı?" Kaşlarımı kaldırdım.

Ön patisiyle toprağı eşeledi. *"Saygısızlık etmek istemem, Alfa. Sadece bu mevsimin tadını çıkarmanı istiyorum. Sen eşinle ilgilenirken bir değişiklik olsun diye biz de seninle ilgilenelim."*

Aspen'le göz göze geldim ve gülümsemesinin yüzünü aydınlatmasını izledim.

Neredeyse dolunay olan Solucan Ay'ın gümüş ışığı altında güzel bir yüz. Ellerini sıkıyordu ama sırtı dimdikti. Dişiler doğal olarak onun sakinleştirici varlığının etrafında kümелendi.

Gece yarısı oldu.

Şortu kalçalarımın altına ittim ve Aspen'in pazen gömleğini omuzlarından düşürmesini ağır çekimde izledim. Ay onun ipeksi teninde ve yumuşak kıvrımlarında parlıyor, onu gecenin içinde yıkanan bir şekil değiştiren tanrıça gibi aydınlatıyordu. Ruhum onunkini çağırırken fiziksel olarak acı çekiyordu.

"Erkekler, arkama geçin," diye havladım ve patileri itaat etmek için çabalarken birkaçının sızlanmasına yetecek kadar Alfa gücü gönderdim.

Aspen bana doğru belli belirsiz bir adım attı. Kalbi çok hızlı çarpıyordu. Onu yakınıma çekme ve her şeyin yoluna gireceğine dair sevgili sözleri verme dürtüsüne direndim. Kurtlar etrafımızı sarmıştı ve ben onlara zayıflık veremezdim, özellikle de bu durumdayken. ve kime güvenebileceğimizi bilmiyorduk.

"Göletten dereye doğru koşacaksın ve dereyi yukarı doğru takip edeceksin." Başımla o yönü işaret ettim. "Bir şeye ihtiyacın olursa Fallon'a söyle beni ya da Beau'yu çağırsın."

"Tamam." Önümde dikilirken tüyleri diken diken olmuştu. Göğsü panikle aldığı nefeslerle kabardı. "Yani ben sadece-"

Titreyen çenesini yakaladım ve bir Alfa'nın doğrudan bakışlarıyla karşılaşmak için kendini dengelerken meydan okumayla parıldayan gözlerine baktım. "Şimdi kaçman gereken kısım geldi."

Geriye dönüp baktığımda, bu muhtemelen yaptığım en akıllıca şey değildi. Babam kısmen haklıydı. Son birkaç haftadır tembellik yaparak bir "şehir kurduna" dönüşmüştüm ve kendimi biraz formsuz hissediyordum. Canavarımın durumu da pek iyi değildi.

Neredeyse bir yıldır beni dışarı çıkarmadığın için senin hatan.

Ay.

Ama özümde bir koşucuydum ve daha zorlu arazilere alışkındım.

bundan daha iyi. Sürüyü geride bırakmak hayatımın büyük bölümünde yaptığım bir şeydi. Sanırım koşuya liderlik etme fikrini fazla ciddiye aldım.

Önden herkesi hizada tutmaya çalışmak zordu, bu yüzden arkaya doğru yarışmaya devam ettim ve girişe ulaşana kadar dişilerin bir arada kalmasını sağladım.

Yavaş dişilerden bazılarını yakalamak için iki kat geri dönerken kurdum tekrar hırladı. Etrafında dönerken pençelerinden kumlar uçuştı. Gütmek. Liderlik değil. Yaptığımız şey buydu. Ama dere hemen ilerideydi ve bir planım vardı.

Kurdum, ormanda kimseyi geride bırakmadığımızdan emin olmak ve hiçbir şeyin saldırmayacağını kontrol etmek için omzunun üzerinden baktı.

sahilin açık alanında. Cindy, Meghan, Lilith ve Edith bizimle değildi, bu yüzden geriye benimle birlikte kaçan on beş dişi kalmıştı. Kokularını alamadım ama bir yerlerde olmalıydı. Ranger onları azarladıktan sonra yaralarını sardıklarına şüphe yoktu.

Dişilerden ilki dereye ulaştığında kameralı dronlar bizi takip etmeye devam etti. Önden koşup onlara ne yaptığımı gösterdim. sığ suya atlamayı planlıyordum. Ayak bileği derinliğindeydi ve buz gibi soğuktı. Kurdumun uzuvları daha düşük kan sıcaklığına sahipti ve pençelerindeki soğuğa rağmen bizi sıcak tutuyordu.

Yavaşça birkaç adım ilerledik ve diğer dişilerin bize yetişmesini bekledik.

Akıllı kızlar. Sonuncusu da bizi dereye kadar takip ederken kurdum başıyla onayladı.

Ve sonra tekrar koşmaya başladı.

Bu benim ilk ateşim değildi. Kurt şekil değiştiren kültüründe,
ben

Aslında yaşlı bir kız kurusu. Yine de bu sezonun heyecanı yeniydi.  evre ya da diğer dişileri kontrol etmek için yavaşlamak ya da bir Luna gibi davranıyordu. Damarlarımızda dolaşan korku ve heyecandı.

Varlığımızın ilkel bir parçası bu mevsimde yakalanacağımızı fark etti. Ayın parlaklığında yansıyor, rüzgar yapraklar ve kurdumun kürkü, etrafımızı saran zengin toprak kokusu ve patilerimizin tekmelediği buz gibi berrak su. Daha tatlı bir şey vardı Ciğerlerimizi dolduran temiz havanın tadı. Hayatın canlı keskinliği. Her dişi kurdun şımartıldığı eski bir  ağrı. Özgürlüğün Koş. Kovalamacanın heyecanı. Yakalanmanın heyecanı.

Her şeyi hissettim.

Yetişkin hayatımda ilk kez, çiftleşme mevsimi ka ılacak bir şey değildi. Doğru koşmam gereken bir şeydi.

Ama ben olsam bunu kolaylaştırmazdım.

Arkamdan güçlü bir uluma sesi daha geldi. Ranger'ın kurdu onu ormanda bıraktığımızdan beri bağırıyordu. Kurdun sesinin g    çevredeki ağaçları sarsıyor, gece gökyüzünde toplanan bulutların dağılmasına ve ayın yolumuzda ışıl ışıl parlamasına neden oluyor gibiydi.

Genç dişilerin peşine takılıp onları derenin kıvrımına doğru sürüklerken kurdumun kalbi daha hızlı atıyordu.

Ulumasının yankısı hâlâ gece havasını dolduruyordu. Ormana musallat olan bir söz.

Bize Alfa Derek'in verdiğinden daha fazla zaman veriyordu.

Bu kalbimin daha hızlı atmasına ve  fkemle daha çok
yanmama neden oldu.

*Yardıma ihtiya ımız olduğunu düşünen ukala, kendine güvenen
bir erkek.*

Ona göstereceğiz. Canavarım buna bayılıyordu, insan tenimden kurtulmanın özgürlüğü ve kovalamacanın adrenalini. Onu hiç bu kadar kendi halinde görmemiştim.

Ben bunun için doğmuşum.

Kimberly ve Ismelda'nın kurtlarının hemen arkasında kalarak virajı dönerken patileri derede sıçramaya devam etti.

Sonunda ormanda gözden kaybolmuştuk. Benim kurdum dişilere haber vermek için uludu. Artık dağılabilirdik. Su, izlerimizin kokularını temizleyerek erkeklere daha fazla zorluk çıkaracaktı. Kurdum mümkün olan son dakikaya kadar bu dereden ayrılmayı planlamıyordu.

Sezonu başlatmaya hevesli olan dişileri anlayabiliyordum. Kurtları kıyıya tırmanırken zar zor ıslanıyor, koşuyu terk ediyor ve arkalarında bıraktıkları izlerin yalnız kokusuyla kendi yollarına gidiyorlardı.

Suyun derinliklerine doğru gidenlere para ödedim. dikkat etmeliyiz. Kurtlarımızın hırlamaları ve hareketleri dışında onlarla doğrudan iletişim kurmanın bir yolu olmaması berbattı. Biz sürü değildik. Birbirimizin tavırlarını öğrenmemiştik.

Gösteriye daha fazla dikkat etmeliydim.

Ancak küçük derme çatma sürümüz azaldıkça suda ilerlemeye devam eden dişiler ya daha baskın bir erkek için dayanmayı umuyorlardı ya da derenin güvenliğini terk etmekten korkuyorlardı.

Onlara yakın durdum, korkunun kokusunu almaya çalıştım. Sanırım Nuva Sürüsü'nden edindiğim bir beceri de buydu. Kalabalıktan ince ipuçlarını yakalamakta iyiydim.

Fallon önde kaldı. Kendi kovalamacasında ve zihninde kaybolmuştu. Keshia'nın şık siyah kurdu kıyıdaki çalılıkların altından kayarak sert bir iz bırakıp

Takip et. Diğer dişilere dikkat etmiyorlardı çünkü doğa onları ileriye doğru sürüklüyordu. Çekimi hissettim ama herkesin iyi olduğundan emin olmak için şimdilik bunu görmezden gelebildim.

Belki de bu iş için biçilmiş kaftandım.

Küçük sürümüz ilerledikçe küçüldü ve orman her iki tarafta da sıklaştıkça dere genişledi. Fallon ve Danielle'in kurtları önümüzdeydi, onları Amber ve Ismelda takip ediyordu.

Kimberly ve Sarah son sıradaydı. Ya da teknik olarak öyleydim, ama karar verdiğim gibi arkadan liderlik ediyordum. Çoban köpeği olmak ses soğutucusu.

Sarah'nın kestane rengi kurdu hızını yavaşlatırken sıırıslıkladı. Kimberly önden Ismelda'ya doğru koştu. İkisi birbirlerini dürttükten sonra kıyıya doğru zıt yönlerde ilerlemeye başladılar.

Sarah'ya baktım, adımlarını ona uydurmak için yavaşlıyordum. Diğer kadınların genç cesaretinden eser yoktu onda. Dereden çıkmak için iyi bir yer arıyorlardı. Orada bir Su boyunca ilerlerken omuzlarında istifa etmiş bir kambur vardı. Kurdu karar vermek istemiyor gibiydi.

Bu berbat olacak, dedim kurduma, keşke şimdi diğer dişilerle bir sürü bağlantımız olsaydı. Bana bir dakika ver.

Senin kafan benim vücudumdayken nasıl yer değiştireceğimizi bulamamış olmamız çok kötü.

Eyvah. Kulağa kabus gibi geliyor.

Ses tellerimi kullanabilmek için insan derimi ele geçirdim. Kutsal buz memeler, çok soğuktu. Titriyordum, çıplaktım ve ıslanmıştım. Sarah'nın kurdu bana deliymişim gibi baktı. Sanırım haklıydı.

"Sorun nedir?" Konuşurken dişlerim takırdıyordu. İnsan ayaklarım ıslak nehir taşları üzerinde kayarken kollarımı vücuduma doladım.

Sarah'nın kurdu başını salladı.

Sanırım sohbet etmek için yer değiştirmeyi planlamıyordu.

Uzaktan gelen daha yüksek sesli bir uluma sesi, tamamen farklı bir nedenden ötürü ürpermeme neden oldu. Bu bir duyuruydu. İliklerime kadar hissettim. Teslim süremiz dolmuştu.

Geliyor.

Sarah'nın kurdu kulaklarını kafasına bastırıp derenin ortasına doğru ilerlerken uludu.

Çok soğuk.

"Erkeklerden biri mi seni böyle davranmaya zorluyor?" Onunla birlikte yürürken titriyor ve ürperiyordum. Başını salladı ve daha hızlı gitmeye çalışıp ayağı kayarak göğsünü ıslattığında bıkkın bir sızlanma daha duydu.

"Bir tane bile erkek yok," diye yüksek sesle düşündüm. Bir sürü bağlantısını paylaşabilseydik bu iş çok daha kolay olurdu.

Kürk mantosunu silkelerken ofladı pufladı.

"Hepsi mi?" Omzunun üzerinden bir bakış atarak sordum, gözlerinde parlayan insanı görebildiğime yemin edebilirdim.

"Bu sezon koşmak istemiyorsan bana söylemeliydin." Onu ensesinden yakaladım. İçinden haklı bir öfke akıyordu.

Bu kadar uzağa tek başıma koştuğum her mevsimi hatırladıkça tenimi ısıtıyor, kurdumun veremeyeceğim bir karar vereceğinden endişeleniyordum.

Değişim.

Bu bir daha olmayacaktı. Benim gözetimimde olmaz.

Sarah'nın kurdu kendini tuttuğum yerden kurtarmaya çalışırken hırladı. Onu sabit tuttum.

"Yuvana geri dönüyorsun. Bu gece mecbur kalırsanız kapıları kilitleyin. Beau adında çiftleşmiş bir erkek sabah yiyecek bırakmak için gelecek."

Başımızın üzerinde bir insansız hava aracı vızıldadı ve ben dizlerimin üzerine çöktüm, içime işleyen buz gibi suya lanet okurken gözlerim büyüdü.

Yüzümü onun tüylü kulağına yaklaştırdım. "Beau Ranger'a seni dağdan indirip güvenli bir yere götürmesini söyle."

Rahatlama havlaması ve uzun dilinin yüzümü yalaması, meme uçlarımın kopacak kadar sert olmasına rağmen beni güldürdü.

"Bana henüz teşekkür etme." Kurdumdan biraz ödünç aldım. Sarah'nın arka ve ön ayaklarından tutarak onu sudan çıkardım. "Bunun için üzgünüm ama izlerini örtmek istiyorum."

Hız kazanmak için döndüm, kaygan kayaların üzerinde ikimizi de zar zor dik tuttum ve onu ağaçlara doğru fırlattım. Yine de dört ayak üzerine düştü. Benim için on puan. Neredeyse onun için kötü hissediyordum.

Ama çırılçıplaktım ve son dişilerin çok gerisindeydim.

Ve uzun ipucunu kaybetmişim.

Bunu hissedebiliyordum. Ilık çöl rüzgârlarının yaklaşan bir fırtınadan önce esmesi gibi, havadaki elektrik akımı da tüylerimi diken diken ediyordu.

Av başlamıştı.

*

Diğerlerine yetiştiğimde sadece Fallon hâlâ deredeydi. Amber ve Danielle'in kokusunu çoktan geçmişim.

Kıydan birlikte ayrıldıkları yerde izler vardı. Kurdum nefes nefese kalmıştı ve iliklerine kadar ıslanmıştı ama hâlâ erkeklerin önündeydik.

O zaman sadece biz varız. Canavarım Fallon'un siyah kurdunu dürttü.

Fallon'un kurdu ürpertici bir iç çekti ve devam etti ilerledi. Yorulmuştu. Bunu hissedebiliyordum. Ama durmak istemiyordu. Bu avı zorlaştırmamanın bir gururu vardı. Ve henüz karşılaşmaya hazır olmadığı bir tür yenilgi.

Bu anı paylaşmak için kelimelere ihtiyacımız yoktu. I ruhumun derinliklerinde konuşulmayan dili anladım. Ona bu konuda yardım edebilmeyi ne kadar istesem de, ancak bu kadarını omuzlayabilirdim. Günün sonunda, yalnız yürümeniz gereken bazı yollar vardı.

Ama o hala sürü. Benim kurdum vücudunu Fallon'un kurduna yasladı, birbirimizi tanımasak da rahatlık ve sıcaklık sunuyordu. geleneksel bir bağı paylaşmak. İhtiyacı olduğu sürece onunla birlikte koşacağıma söz verdim.

Fallon'un kurdu alay etti ama o benim kurduma yaslandı ve ayrılmak için hiçbir hareket yapmadı. Derenin yukarisına doğru devam ettiler.

Sessizlik. Kalplerimiz yavaşlayıp nefeslerimiz senkronize olurken nefeslerimiz etrafımızda buğulandı.

Arkamızdaki ulumalar daha da arttı ve uzaktan ilk su sıçramalarını seçebiliyorduk. Yine de adımlarımızı bozmadık.

Dere tekrar genişleyene ve bulutlar aydan uzaklaşıp gümüş ışınlarının patilerimizin altında şırıldayan derede parlamasına izin verene kadar Fallon nihayet durdu.

Gözlerindeki insan kararlıydı. Kurt bana gülümsüyor gibiydi. Burnunu aya doğru kaldırdı ve bir Kumlu kıydan yukarı fırlamak için dönmeden önce "Siktir et" der gibi kadınsı bir hırıltı çıkardı.

Memnuniyet hem beni hem de canavarımı doldurdu.

Başardık. Luna rolündeki görevimiz tamamlanmıştı ve gözetimimiz altındaki dişileri kendi kaderlerine başarıyla yönlendirmiştik.

Ormanda kovalamacanın sesleri yükselirken derin, ilkel uluma bizi sersemliğimizden kurtardı. Bunu daha sonra kutlamamız gerekecekti.

İlk olarak, kaçmamız gereken bir Alfa vardı.

Deredeki kısa şelaleye bakan bir kayanın üzerinde dururken gece esintisi kurdumun kürkünü dalgalandırdı. John'un kurdu kendi yönüne doğru gitti. Kurtlar arasında son ayrılan oydu. Hepsi nehir yatağı boyunca çeşitli dişi kokuları yakalamıştı, bu da koşumuzu yavaşlatıyor ve uzatıyordu.

Aspen akıllı bir kadındı.

Bu oyun ve onun koyduğu kurallar hoşuma gitti.

Artık erkekler ava çıktığına göre benim törensel rolüm tamamlanmıştı. Evde olsaydım ve bu benim sürüm olsaydı, bu sezon bölgede kalıp sağlık kontrolleri yapardım. Ama ben Biz kaçmadan önce bu Alfa'ların her birinin kokusunu kataloglamışlardı ve bunu biliyorlardı. Bazen sadece tehdit yeterli olur. Bir hatırlatma Bu ormanda daha büyük ve daha kötü bir şey olduğu düşüncesi, en aptallarını bile sezon boyunca hizada tutardı.

Omzumun üzerinden son bir kez baktım ve elimden geleni yaptığımdan emin oldum. Doğanın kendi akışına bırakma zamanıydı.

Sonra kurdum kayanın üzerinden atladı ve dere.

Kovalamamız gereken kendi dişilerimiz vardı.

*

Yakaladım. Kurdum onu yakaladığında zaferini uludu. derenin kenarındaki kokuyu aldı. Kızıışmanın adrenaliniyle karışan sarhoş edici kadınsı kokusu, kaslarının ihtiyaçla sıkılmasına neden olan güçlü bir kokteyldi.

Gururla doluyduk. Sonuna kadar yoluna devam etmişti. Nehrin bu kadar yukarısında başka kadın kokusu yoktu. Aspen değerli bir meydan okuma yaptı.

Burnunu yere dayayan kurdum, Aspen'in pençe izlerini kumlu kıyı boyunca ve ormanın güvenliğine doğru koştuğu ve... durduğu yerin ötesindeki zengin toprakta takip etti.

Kurdum durdu ve çılgınca koklayarak yerde daireler çizdi.

Nereye gitmişti?

Burada olmaz. Kıkırdadım.

Merak etme. Onu bulacağım. Daha geniş bir daire çizerek daha büyük bir ağ oluşturmaya ve takip etmesi için bıraktığı izi bulmaya çalışırken kafa karışıklığı derinleşti.

Zaten anladığım şeyi ona söylemeye yüreğim el vermedi.

Dışarı.

Bölgedeki her yarığı ve saklanma noktasını inceledi. Hiçbiri mantıklı geliyordu. Gidecek hiçbir yer yoktu, yer değıştirip bir ağaca tırmanmadığı sürece tırmanacak ve atlayacak hiçbir şey yoktu.

Gece gökyüzüne bakarken kıcı toprağa çarptı.

Ne oldu?

Bunu kolaylaştırmayacaktı. İnsanı hayvandan ayıran bilinçle rahatladım. *Dereye geri dönmeyi dene.*

Akıllı kız. Kurdum pençelerinin üzerine sıçradı, suya geri dönerken kuyruğunu salladı. **Muhtemelen bize çiftleşmek için daha iyi bir yer bulmaya gitti.**

Eminim öyledir. Avuç içlerim şimdiden kaşınmaya başlamıştı ve hayvanım bu gece avlayacağımız veledin yeni izini bulmak için acele ederken kendi kendime gülümsedim.

Ateşle oynadığımızın farkındaydım ama savunma, kaçırılmayacak kadar iyi bir fırsattı. Bu gece dereye kaç kez girip çıktığımızın sayısını unutmuştum. Bu, bir ya da iki sezon önce kullandığım, suyun kolaylaştırdığı kolay bir numaraydı. İzimi kaybettirmek erkeklerin çoğunu kokumu alabilmek için. Kurdum artık bu konuda neredeyse bir uzmandı.

Yavaşlayarak durdu ve omzunun üzerinden gergin bir bakış attı.

Umarım yuvasına varabilmiştir.

Ben de öyle. İkimiz de Sarah için hâlâ biraz endişeliydik. Onunla birlikte koşardım ama izine hiç rastlamamak daha iyiydi, böylece ortadan kaybolabilirdi. Yine de Ranger'ın "hayır" kelimesine saygı duymayacak kadar ileri gitmiş bir erkeğin koşmasına izin vermeyeceğine güvenmek zorundaydım.

Bir dalın kırılmasıyla kurdum etrafımda döndü ve karanlık ormana dişlerini gösterdi. Biz dikkat etmezken bir şey sinsice yaklaştı. Çıtlamayı takip eden ürkütücü sessizlik kurdumun tüylerini diken diken etti ve tüyleri diken diken oldu. nefes alışını yavaşlattı.

Duyularını zorlayarak, yukarıdaki ayın üzerinden bir bulut geçip ormandaki gölgeleri daha da derinleştirirken etrafı taradı. Hiçbir şey hareket etmedi. Ama ikimiz de hissettik. Bir yırtıcının karanlık niyeti hemen ulaşabileceğimiz bir yerde gizleniyordu.

Temkinli bir adım atarak geri çekilirken adrenalın vücuduna hücum etti, dişleri hâlâ kamaşmış ve dövüşmeye hazırды.

Yapraklar ağır bir şeyin altında çıtırdadı. Kurt olamayacak kadar dikkatli atılmış bir adım.

Bir uyarı hırlamasıyla kurdum dereye doğru yavaş bir adım daha attı.

Ranger'a takıldığımızı düşündüğümüzde, kokumuzu almış olabileceğini bildiğimiz için her şey eğlenceli ve oyundu.

Ama Őimdi buraya gelmesinin ne kadar sűreceęi konusunda endiŐeliydik.

Kurdumun gűzleri gűrűltűyű duyduęu yerdeki gűlgelere dikilmiŐti. Arkamızdan gelen erkek kakhahası sesiyle ruhum bedenimi terk ederken, hayvanım dűndű ve ęenesini havaya savurdu.

"Sorun ne Aspen?" Kurdum tekrar dűndű.

Sesi yukarıdaki ağağlardan geliyordu.

"Oynamak istediğini sanıyordum."

Bunu sen yaptın! Kurdum ağladı. Panik kalbini hızlandırdı ve yeterince hava alamadı.

Ben mi? ığlık attım. Hepiniz 'Arkadaşım kendini kanıtlasın' diyordunuz. Şimdi ne diyorsun?

"Gerçekten benden kaçabileceğini mi sandın?" Ranger'ın sesinde gecenin içinden gelen tehlikeli bir ton vardı.

Bence sıçtıık. Kurdum penęesini havada salladı, sanki onu geri çekilmesi için uyarabilirmiŐ gibi.

Ama *nerede olduğuna* dair hiçbir fikrimiz yoktu.

Neredeyse formumuzun kontrolűnű elime alacaktım ve aęaę dalları ayrılıp onun yarı deęiŐmiŐ Lycan kurtadam bedeni benim kurdumun űzerinde yűkseldięinde kendisini gűstermesini talep edecektim.

Gűz kırptı.

Kuyruğunu

salladı.

Canavar gibi ęenesi yere dűŐtű ve altın rengi çerçeveli kurt gűzleri daraldı. Aęzını atıęında azı diŐleri ay ıŐıęında parlıyordu. "Kaç."

Bize iki kez sűylemene gerek yoktu.

Kurdum bir ŐimŐek gibi havalandı, beynimizi bir dakikalığına geride bıraktı ve bunun bir yırtıcıyla -űzellikle de Ranger'ın boyutlarında bir yırtıcıyla- yapabileceğiniz en kűtű Őey olduğunu hatırladık.

Ama artık geri dűnűp kendimi savunmak için çok geçti. Sadece kurdumun onu yoracaęını ve beni affedecek kadar sakinleŐeceęini umabilirdim.

Arkamızdan yaklaşırken dağlarda yankılanan ilkel uluma, güzel bir sohbet hayallerini suya düşürdü.

Düşmüş bir kütüğün üzerinden atlayıp ayın parlak ışıltısı altında saklanacak hiçbir yeri olmayan kır çiçekleri tarlasına çarptığında kurdum kabarıyordu ve nabızı bir sinekkuşunun kanatlarından daha hızlı atıyordu.

Saklanmak bizi kurtarmazdı zaten.

Mükemmel, kaslı kurt vücudu peşimizden sıçrarken Ranger'ın canavarı homurdandı. Bu kadar büyük hiçbir şey bu kadar zarif olmamalı. Bu

doğal düzene karşı geldi ve geri kalanımızın kötü görünmesine neden oldu.

Tam olarak takdir edecek zamanım olmadı.

Kurdum bacaklarını daha hızlı pompalamaya çalıştı ama kocaman pençesi sırtına indi. Yana doğru döndü ve karnını örtmek için kıvrıldı, içgüdüsel bir refleksle pençesini savurdu ve adamın ağzını tırmaladı.

Devasa canavar burnunu kızın boynuna indirip hırlayarak onu uyarırken nefes bile almıyordu.

Sesi kadının içinde titreşti, derinlere gitti ve kalbinin çarpıntısını yatıştırdı. Hâlâ nefes nefese olan kadın başını çimlere yasladı ve onun koklamasına izin verdi.

Hadi ama. Bu kadar kolay mı pes edeceksin? Kendi gözlerim olsaydı, onları yuvarlardım.

Ne zaman pes edeceğimi biliyorum. Nefesini tutarak ofladı.

Ranger'ın pençesi onu yere yapıştırdı. Koklamaya devam etti. Göğsündeki minnettarlık dolu gümbürtü, kalbi yavaşlamaya devam ederken onu transa benzer bir duruma soktu... ve sonra burnunu iterken tamamen farklı bir nedenden dolayı hızlandı bacaklarının arasında.

Dur bakalım, dostum. Kıpırdanarak uzaklaştı ve patilerinin üzerine sıçradı. Ranger'ın kurdu daha derin bir hırıltı çıkardı. Bu büyük verdi

"boynunu bük" titreşimleri.

Kurdum kalçalarının üzerine oturdu ve gözlerini kırıştırdı.

Bana patronluk taslamaya çalışmadığını biliyorum.

Ranger'ın kurdu sinsice ilerlerken biraz hayali bir şekilde kıkırdadım. Simsiyah kürküyle gerçekten de ölümcül görünen bir canavardı.

ve devasa omuz genişliğindeydi. Göğsünü kabartması ve kuyruğunu havada tutması onun da bunu bildiğini gösteriyordu.

Kurdum onaylarcasına başını salladı ve onun etrafında dönerken onu kontrol etti. Bir geçiş daha yaptı, vücudunu onunkine sürtmek için durdu, ama kız onun kur yapma girişimlerine karşılık vermedi.

Kadının önünde durdu ve başını yana eğerek arkasına yaslandı.

Canavarım gözlerini kıstı. **Eğer çiftleşirsek, eşit ortaklar oluruz.**

Anlayabileceğini sanmıyorum.

Ranger'ın kurdu burnunu yere indirdi ve toprağı eşeleyerek kişnedi.

Tek istediğim bu. Kurdum kendinden memnun bir şekilde başını salladı. Ayağa kalkıp sırtını gerdiğinde şok olmuştum.

Arkasını döndü, başını yere koydu ve kışını havaya kaldırarak sunum yaptı.

Hey! Ne yapıyorsun?

Parti başlıyor. Kuyruğunu salladı.

Sıcakta bile değiliz.

Yeterince yakın.

Hayatta olmaz! İnsan derimi çekiştirdim. Toprakta diz çöküp kendimi itmeye çalışırken kemiklerim garip bir şekilde burkuldu. Omurgam kırılıp yeniden düzenlenirken dik durdum. Yarım saniye içinde her şey bitti. Ranger'ın tüylü kurt kolları beni tekrar öne doğru savururken pençeleri kalçalarımın iki yanındaki toprağı çarptı.

Olamaz. Gözlerim büyüdü. Denemeye açtım ama bu biraz fazla ileri gitmişti.

"Fransız tostı," diye bağırdım dirseğimi geriye doğru atarak. Bu katı insan etiyile birleşti. İnsan sesinde yumuşak bir *havlamay* Ranger'ın kalın insan pazularının beni yukarı çekmesi ve Beni göğsüne çekti.

"Bu hiç hoş değildi." Kulağıma karşı hırladı. Sesi şakacı ve hafifti. Ona karşı gevşedim, içimdeki mücadelenin boşaldığını ve adrenalinin azalmaya başladığını hissettim.

"Açık bir alanın ortasında ata binecek değildim. alan." Sinirli bir şekilde güldüm ve etrafta kameraları aradım. Biz

Ağaçlardan o kadar uzaktaydık ki bir iz kamerasının bizi çekebileceğini düşünmüyordum ama bir drone her an üzerimizden uçabilirdi.

"Öyle mi?" Ranger beni geriye doğru salladı, böylece Sert aletin uzunluğu kıcıma baskı yapıyordu. Ellerini yanlarımda gezdirdi, çıplak karnımı ve göğüslerimi bıraktı. gecenin soğuşuna maruz bıraktı ve dudaklarını omuzlarıma bastırdı. "Ya bu açık alanda sana binmek istersem?"

"Ben... Uh..." Bakışlarım ağaçlara kayarken sertçe yutkundum. Dizinin cinsel çiftleşme sezonu bölümlerinden herhangi birini yayınlaması gibi bir şey değildi. Bu onları televizyondan men ettirebilirdi. Ve iz kameraları bizi buraya kadar göremedi. Benim kurdum teslim olmak için daha iyi bir yer seçti.

Ben aptal değilim.

"Kelimeler, Aspen." Ranger parmaklarını göğüslerimde gezdirdi, Yavaş, okşayıcı vuruşlarla masaj yaparken her iki elinde birer tane tutuyordu. "Herkesin çığlıklarını duyabileceği açık bir yerde sikilmek ister misin?"

Bana bunu söyleteceğini bildiğim için gözlerimi sıkıca yumdum.

"Evet," diye fısıldadım. "Seninle burada seks yapmak istiyorum."

Ranger'ın karanlık kahkahası, eli aşağı inerken kışkırtıcı vaatlerle doluydu. Parmakları kasık kıllarımda kıvrıldı ve nazikçe çekiştirdi, acı zevkle karıştığında benden küçük bir nefes aldı. İnlememin sesini bastırmak için dudağımı ısırdım.

"Hadi," diye alay etti. Ve ah, nasıl da *a/ay* edebiliyordu. "Bundan daha yüksek sesle konuşmanı istiyorum."

Güzel dostum.

Ben onu sabit tutarken dizleri toprağa yayılmıştı ve uyarılmışlığının kokusu havayı bulandırıyor. Adrenalin hala damarlarımda pompalanıyordu ve canavarımı zar zor kontrol altında tutuyordum.

Isırmak, becermek, sahiplenmek istiyordu.

Beni götürmek için hazırlanmalı.

Bu gerçeğe bir cankurtaran halatı gibi tutundum ve bunu tüm yetişkin hayatım boyunca kullandığım özdenetim gücümünden yararlanmak için kullandım. Ona zarar vermeyecektim. Yalvarmadığı sürece. Ve Tanrıça, Aspen'in yalvarışını duymak istiyordum.

Klitorisini başparmağımla işaret parmağım arasında yuvarladım, keskin hava girişini duyacak kadar sıkıştırdım. Sonra masaj yaptım. Yavaşça. Bu kendi başına bir ceza değildi - daha önce yaptığı numaradan dolayı bunu hak etmiş olsa bile. Bunlar, onun o ana odaklanmasını sağlamak ve kızımı ellerimde esnek bir macun haline getirmek için tasarlanmış hislerdi. "Bana ne kadar açıkta kalmak istemediğini tekrar söyle.

burada açıkta." Dudaklarımı gergin boynunun yan tarafında gezdirdim.

"Bana her seferinde adımı haykırarak boşalmak istemediğini söyle. duymak için sabırsızlanıyorum."

"Ranger." Sırtını dikleştirip vücudunu göğsüme daha fazla bastırırken adım fısıltıyla söylenen bir yalvarışa dönüştü.

"Hala yeterince yüksek değil." Kulak memesini ellerimin arasına aldım.

Dişlerini sıkıyor, iki parmağımla dudaklarını aralıyor ve ıslaklığını avucumun içinde topluyordum. "Seni sikimle gerdiğimde çığlık atacak mısın?"

Aspen nefes nefese kaldı, ben konuşurken kendini elime sürttü. O kadar duyarlıydı ki. Daha önce kulağına müstehcen bir kelime fısıldanıp fısıldanmadığını merak ediyordum.

Hepsini öldürün. Canavarım hırlamaya başladı.

Muhtemelen bunu düşünmek iyi bir fikir değildi.

Avucumun topuğunu klitorisine biraz daha sert bastırdım, zevkinin peşinden koşarken çıkan tatlı inlemeleri sevdim.

Bir gün, tercihen daha sonra, bu kadını yatağıma bağlayacak ve ondan alabileceğim her ahlaksız fanteziyi keşfedecektim.

Ama bu gece değil.

Bu gece, sadece onun içinde olmaya ihtiyacım vardı.

İyi plan.

Ama önce yapmam gereken bazı işler vardı.

"İşte böyle, güzelim. Elimi böyle sür. Boşaldığında ne kadar güzel olduğunu göster bana."

"Ama..." Suratını astı ve hızını yavaşlattı.

Kıkırdadım, parasını ödeyebilmek için saçlarını yana doğru süpürdüm.

dikkatini diğer kulağına verdi. "Ne istediğini biliyorum ve söylediklerimi yaptığın anda sana vereceğim. Benim için boşalacaksın."

"Böyle mi?" Aspen kalçalarını tekrar öne doğru yuvarladı, memnun etmeye hevesliydi. Taleplerime boyun eğdiğini hissettiğimde inledim. Şımarık Aspen'i seviyordum ama onun bu itaatkâr yönüne de bayılıyordum.

"Aynen böyle," diye teşvik ettim daha fazla kayganlaştırıcı toplarken.

klitorisini kapladım, elime karşı sallanırken ıslak kalmasını sağladım. Diğer elimle, mükemmel göğüslerine doğru hareket ettim, ağırlığını test ettim. meme uçlarını parmaklarımin arasında yuvarlıyor, minnettar bir çekiş veriyordum.

Aspen daha hızlı nefes aldı, bacakları hareket etmeye başladığında gözlerini kapattı.

Salla.

"Benim için boşalacak mısın?"

Tekrar inledi ve dizlerini birbirine doğru kaydırmaya çalıştı.

Sürtünme artmıştı, ama bacaklarını soğuk gece havasına açık tuttum ve çılgınca hızını elimin sağlam tabanıyla karşıladım.

"İşte bu. Tam orada."

Aspen doruğa ulaştığında haykırdı. Başı göğsüme doğru düştü.

O mükemmel göğüsleri elimi ıslatırken yükselip alçaldı.

Tırnakları koluma batarken titreyerek kendini bıraktı. "Bu..." diye fısıldadı.

"Bakım orgazmı." Artçı sarsıntılar boyunca onu yakınımda tuttum ve geçmelerini bekledim.

Başını kaldırıp bana bakarken kirpikleri titriyordu. "Bir ne Şimdi mi?"

"Bakım orgazmı," dedim tekrar, bacaklarını daha rahat açılacak şekilde ayarladım. Sıradaki şey için erişime ihtiyacım vardı. "Bunu aradan çıkarmamız gerekiyordu, böylece benim için güzel, ıslak ve esnek olacaktın. Başka planlarım varken çok çabuk boşalmanı istemedim."

Onu dizlerinin üzerinde daha yükseğe kaldırdığımda ve serbest kalmak için zorlanan horozumu okşamak için topladığı ıslaklığı kullandığımda ağızı sevimli küçük bir O ile açıldı.

"Başka bir yerde olsaydık, önce seni oyuncaklarla gererdim." Elimi amına götürdüm, bir parmağımı soktum ve yavaşça Son nabızı da atarken duvarlara doğru bastırıyordu.

"Ne tür oyuncaklar?" Aspen koluma yapışmış inliyor, ne yapacağımı görmek istercesine öne eğilip elimi izliyordu.

İkinci bir parmağımı soktum ve makasladım. "Ağırlıklı Toplar bu dar amcığı bana açması için eğitmenin iyi bir yolu olabilir."

"Taşaklar. Tamam." Başını salladı, rahatlarken inledi. "Asla daha önce kullanmıştım. Bir yapay penisim var. Güzel bir şey."

Yeni çiğneme oyuncağı mı?

Gülmek istememiştim.

"Ne?" Aspen gerildi, emin değildi.

"Kurdum bizden önce sana ulaştığı için dildonu parçalamak istiyor." Omzuna bir öpücük kondururken gülümsedim, tekrar ne kadar çabuk rahatladığını sevdim.

"Bunun tatlı olduğunu düşünmem garip mi?" Biraz kıkırdadı.

Tatlı mı? Kana susamış intikamı dene.

"Tuhaf olduğunu düşünmem için çok daha fazlasını yapman gerekirdi." Onu iki elimle germeye devam ederken boynunun yan tarafını öptüm.

Parmaklar.

Aspen inledi, suları tekrar elimi kaplarken kollarımda yumuşadı. Daha önce hiç kızgınlık dönemindeki bir dişiyle birlikte olmamıştım ama içgüdüsel olarak henüz tam olarak o noktada olmadığımı biliyordum. Gelecek olan kaygan sıvı daha kalın ve kayganlaştırıcıydı ve onu benim için hazır tutmak için fazlasıyla yeterli olmalıydı.

Yine de bu tur için çalışmayı umursamadım.

"Belki o dildo için başka bir kullanım alanı bulabiliriz." Bileğimi çevirdim, serçe parmağımla kıcının pürüzsüz kasına dokundum.

"Uh..." Parmaklarımın etrafında sıkışma ve fışkırma şekli bana bu fikrin masadan kalkmadığını söyledi. Bu bilgiyi daha sonra kullanmak üzere dosyaladım.

"Şimdilik sikimi almanı istiyorum." Karışıma üçüncü ve dördüncü parmağımı ekledim, etrafımda sıkıldığını hissettim.

"Bu çok fazla," diye fısıldadı.

"Öyle mi?" Onları yavaşça daha derine ittim. "Senin güvenliğin ne kelime?"

Omuzlarından çok önce amının etrafımda gevşediğini hissettim. yaptı. "Henüz ihtiyacım yok."

"İşte benim kızım." Onu parmaklarımla sikmeye ve germeye devam ettim, çıkardığı müstehcen sesleri ve haykırışlarını seviyordum.

Gerilim arttıkça hızımı yavaşlattım. "Seni şimdi becermemi ister misin?"

"Lütfen," diye yalvardı, bu sefer daha yüksek sesle. "Lütfen sik beni,

Ranger."

Parmaklarımı teker teker çıkardım, elimi yukarı doğru gezdirdim. ve titreyen omurgasından aşağıya doğru indirdim. Bacaklarını iki yanıma aldım ve o güzel kahverengi gözlerine bakabilmek için onu destekleyerek kıcını kavradım. Bana gülümsedi. Saçları dağınıktı ve ay ışığının parıltısında yüzünü çerçeveliyordu.

Yumuşak dudaklarım dudaklarımı yakaladı ve ben de onu öptüm, boğulan bir adam gibi havasını içime çektim.

Zonklayan sikimi onun girişiyle hizaladım ve tatlı kayganlığıyla kapladım.

"Benim için nefes al." Aspen yavaşça nefes almadan önce yüksek sesle küfrederken ilk engeli aşarak kafasına çentik attım ve Rahatlatıcı.

Yıldızlar gece gökyüzünde patladı ve ılık kadife sıcaklığı içeri iterken beni kucakladı, derin bir hamleyle kendimi eve oturttum.

Ölüm belgemde, şu şekilde öldüğümün belirtilmesini istedim mükemmel alet. Her... lanet... inç beni ikiye bölüyordu. Ranger kalçalarımı ağırlıksızmışım gibi kaldırıp beni tekrar üzerine kaydırana kadar ağzına kadar doluydum.

Neyse ki kontrol hâlâ ondaydı, çünkü kendimi hareket ettiremiyordum. Çok büyüktü. Çok genişti. O kadar doluydum ki yanıyordum. *Çok, çok iyiydi.*

"Bak, sikimi ne kadar güzel alıyorsun." Hırlarken yarı vahşiydi. Konuşacak yönetici fonksiyonuna nasıl sahip olduğunu bilmiyordum. Zar zor tutarsız sesler çıkarabiliyordum. Tüm vücudum ihtiyaç ve hislerle doluydu. Bunu istiyordum. Tanrı yardımcım olsun. Daha derin ve daha hızlı olmasını istiyordum.

Teslim etti.

"Seni herkes için mahvedeceğim." Ranger beni tekrar tekrar üzerine kaydırırken itti. "Gonna seni benim yapacağım."

Konuşabilseydim, ona zaten öyle olduğumu söyledim. Öfkeli erkeksi halime rağmen bana gösterdiği şefkat ve itidal gücünü hissedebiliyordum. Bu peri masallarına özgü bir şeydi.

Hayır. Bu Alfa erkeği.

Sert ama tatlı. Güçlü ve nazik. Bir canavarın gücü, gerçek bir erkeğin kalbiyle yumuşatılmış. Bu çok derindi. Eğer daha önce düşmediysem, bir sonraki hamlesinde sert bir şekilde düştüm.

Gerici, yakıcı, ruhumun derinliklerindeki zevk beni yeni zirvelere taşıyordu. Yukarıdaki ay ve yıldızlar bana tanıklık ediyordu. İçimde daha güçlü bir orgazm oluşurken Ranger'ın kollarına sarıldığımda yavaşça çözülüyordu.

"Ranger, ben..." Ona aşık olduğumu söylemeye çalıştım. Bu çılgın acı ve zevki tarif edecek kelimeler bulmaya çalıştım.

"Bu yeterince yüksek değil." Hırladı, bana çarparken hızını artırdı. "Bana benim olduğunu söyle."

"Ben seninim!" Pençelerim sırtına saplanırken çığlık atmaya başladım ve bir sonraki hamlesini karşılayacak kadar güç topladım. Bu çok fazlaydı.

Ona çarptım.

Gözyaşlarım gözlerimi yaktı ve kaslarım sıkılıp gevşerken yanaklarımdan aşağı damladı - ne kadar lüks bir gevşeme - ve benim Vücudu tekrar aşağı süzüldü.

"İşte orada. Benim mükemmel eşim." Ranger mırıldandı Aramıza uzandı, bir kez daha içime girerken klitorisime masaj yaptı.

Sıcak sıvı içime doldu.

Kendimi destekledim, olacaklar için gergindim ama hepsini almaya hazırdım. Bacaklarımı daha geniş açtım, onun düğümü gibi rahatlamaya çalıştım şişmeye başladı.

"Hayır." Beni üzerinden kaydırıp, ellerim omuzlarında dururken bacaklarımı kalçalarına doladı. "Bunu almaya henüz hazır değilsin."

Göbeğimde boş bir ağrı vardı ve düğümü kıcımın altında şişerken ve tohumları bacaklarımdan arasından sızarken hayvanım şaşkınlıkla sızlandı.

Ranger sakın bir nefes aldı ve yüzünü benimkine çevirdi. "Öp beni."

Bunu inkar edemezdim.

Dudaklarım ağızla onunkilere çarptı. İçgüdülerimle hareket ediyordum, bir ders kitabından öğrenmediğim bir zeka tarafından yönlendiriliyordum. Bedenim onun için yaratılmıştı. Dudaklarımız ve dillerimiz dans ediyor, sanki ilk kez dokunuyorlarmış gibi birbirlerine söz veriyor ve birbirlerinin tadına bakıyorlardı.

Keskin bir alkış sesi etrafımızı sardığında ben hala onun kollarına sarılmış, tüm dünyam onun dudaklarına hapsolmuş bir şekilde uçuyordum.

Şok içinde haykırdım ve geri itmeye çalıştım. Ranger yapmadı kaçmama izin verdi. Ayağa kalkmama yardım etmeden önce burnumun ucunu öperken, bunu bekleyen birinin rahat ifadesini takınmıştı.

Hâlâ sevişmenin acısı ve sarhoşluğuyla biraz tökezledim ama Ranger'ın güçlü kolları beni sallanmayı bırakana kadar sabit tuttu. Yabani saçlarımdan bir tutamı kulaklarımdan arkasına sıkıştırdı.

"Şimdi yer değiştirin ve yuvanıza geri dönün. Yakında orada olacağım." Evet, hayır. Bu filmi görmüştüm.

"Olmaz." Başımı salladım.

"İyi bir itaatkâr gibi dizlerinin üzerinde beni beklemeni istesem çok mu şey istemiş olurum?" Ranger boyun eğmiş bir iç çekti.

Onu yıpratıyordum.

Sözlerinin çağrıştırdığı görüntü karşısında kalçalarım sıkıştı ama şehvetimi hemen bastırdım. "Seni bir kadınla yalnız bırakmayacağım. onları."

Onlar Chad, Brett, Scott ve ormandan çıkıp gelen muhafızlardan oluşan ekipti ve kamera dronları onları bir maiyet gibi takip ederken hala alkışlıyordlardı.

Ranger'ın *benim* kokumla kaplandığını görecektik dışılardan hiçbirinin etrafta olmaması canavarımı biraz incitmişti.

Ne zamandan beri bu kadar kindar olduk?

Çiftleşme mevsimi. Omuz silkti.

"Neden durdun?" Chad kendini okşarken gülerek seslendi.

"Ranger'ın düğümü bitirmeye gücü yetti mi?"

"İyi bir tane." Scott kıkırdadı.

Hayır, değildi.

Ranger yemi yutmadı ama koruyucu bir şekilde önüme geçti. Sanırım bu ondan çok benim çıplak olmamla ilgiliydi. korkmak. Her iki şekilde de, jestini takdir ettim.

"Şu anda dışarıda kendi dişilerini avlıyor olman gerekmiyor mu?" Ranger'ın arkasından söyledim.

Omuzlarının gerilmesinden onlarla konuşmamı istemediğini anlayabiliyordum ama bunu yüksek sesle söylemeyecek kadar akıllıydı. Bu, ikimiz de yer değiştirip kaçabilecekken neden onların küçük gösterisiyle eğlendiğini merak etmeme neden oldu. İhtiyacı olan bir şey vardı.

Ama ne?

"Ben avlanıyorum." Chad bize yaklaştı. Kamera dronları daireler çizerek ışıklarını kır çiçekleri tarlasını aydınlatmak için parlattı ve Chad'in kendine özgü sırtışını sergileyerek. "Ben de seni arıyordum, Aspen. Dansımızı bitiremedik."

Hadi onu öldürelim.

Yapmak istedim. Aspen elini sırtıma koyduğunda kurdum hırlamaya başladı ve beni bunu yapmaya teşvik etti. Gözleriyle kameraları işaret etti. Göz kırptım, kurnazlığımı anlamasını umuyordum. İpuçları. Ivan'ın Chad'e daha önce verdiği sözleri filmde tekrarlatmak istediğini söylemek için yeterli zaman yoktu ama şimdi bunun için iyi bir fırsat olduğunu düşündüm.

"Tabii Ranger kendi kararını vermene izin vermezse."

Chad bana sırtarak alay etti. Henüz bitirmemiştik. ama ne göstereceklerini zaten biliyordum. Onu burada tutmak için oyunu kullanacaktı. Bu her zaman kartların içindeydi. Aspen'i bana karşı kullanmak istiyordu. Hepsi istedi.

Chad çoktan kazanmış gibi bir adım öne çıktı. "Söyle tatlım, sana çok iyi bakacağız. Ne kaçırdığını göstereceğiz."

Tulia Alpha olmak o kadar da kötü olmayabilir.

Canavarım mantıklı olmaya çalıştığında işlerin kötüye gittiğini anlıyordunuz. Kaslarımı gevşeterek sakinleştirici bir nefes aldım.

"Aspen özgür bir kadın. İsteddiği yere gidebilir."

Yüzündeki öfke ifadesine gülümsedim. Öyle bir şey değildi. Kurtarılmaya ihtiyacı olan narin bir çiçek. Ve kimi ya da neyi istediğine karar verebilirdi... yani ölmeyi.

O zaten benimdi. Tartışmaya yer yoktu. Ama yanımda kalmak istiyorsa, bu konuşmada eşit olduğunu bilmesini istedim.

"Duydun mu tatlım?" Chad seslendi. "Neden buraya gelip kurduna farklı örnekler tattırıyorsun?"

"Hayır, teşekkürler. Ben pislik yemem," diye bağırdı Aspen çünkü benim veledin pençeleri ve dişleri vardı.

"Deneyene kadar eleştirme," diye fısıldadım nefesimin altında, yanakları kızarıırken soluk soluğa kalmasına neden oldum. "Numuneler?" I

Brett'e baktı. Aralarındaki bu küçük konuşma sırasında son derece sessizdi.

Güneyli beyefendi muhafızlarına baktı. Olmak istediği yerin burası olmadığı hissine kapıldım.

Bu bana bir fikir verdi.

"Onun yanında kalman için sana ne teklif ediyor?" Sorumu Brett'e yönelttim ama Scott'a da baktım.

"Neden böyle düşündün ki?" Brett'in gözleri kısıldı.

"Hadi ama," diye takıldım. "Chad-boy'un yerine getiremeyeceği sözler vermeyi sevdiğini hepimiz biliyoruz. McCaw Sürüsü'ne düşman olmak gibi aptalca bir karar vermene neden olacak ne teklif ettiğini bilmek istiyorum."

"Neden bahsediyor bu?" Scott, bakışları Brett ve Chad arasında gidip gelirken ağzından kaçırıldı.

"Tulia Sürüsü'nden bir şey almayacak mısınız?" Aspen dramatik bir şekilde ıslık çalarken, kıvrak zekâlı dostum da ona eşlik etti.

"Ne alıyorsun?" Scott Brett'e sordu.

"Seninle dalga geçiyorlar." Kamera dronları çekime devam ederken Chad gözlerini devirdi. Uzaktan alçak bir hırıltı duydum ve içgüdüsel olarak Aspen'e yaklaştım ama bu kaçınılmaz araba kazasını durduramayacak kadar eğleniyordum.

"Ya da seninle dalga geçiyor," diye bir tohum daha ektilim.

Şüphe.

Aspen arkamda parmak uçlarında durmuş, beni görmeye çalışıyordu.

omuz. "Kötü adamın tarafını tuttuğunun farkındasın, değil mi? Eğer daha önce bir kurgu roman okuduysan, işlerin senin için iyi gitmeyeceğini biliyorsundur."

Dördümüz de birbirimize bakarken bir anlık şaşkın bir sessizlik oldu. Omuz silktim ve enseme kaşımak için uzandım. Hiçbir zaman 'iyi tarafta' olduğumu düşünmemiştim ama Aspen öyle düşünüyor gibiydi ve ben de onu ezmek üzere değildim rüyalar.

"Dostum, o haklı." Scott'ın dişlileri dönmeye başlamıştı. "Sen Enayi yumruğu için bana intikam sözü verdi, ama Brett bundan ne kazanacak?"

Şimdi ona vurduğum için kötü hissediyorum.

Eşimizin yuvasını kokladı. Bunu hak etti.

Scott Chad'e ters ters bakarak bir cevap bekledi.

"İntikam muhtemelen gerçekleşmeyecek." Ormanın biraz gerisinde ve kameranın dışında duran ekiplerine işaret ettim vuruldu. "Yardım etmek için hepsini bir araya getirmeniz gerekir. Beni tanıyor musunuz bilmiyorum ama ringde kendimi tutuyordum."

Biraz blöf yapıyordum -yedi muhafızlarını ve onları alt edebileceğimden emin değildim- ama birbirlerinden uzaklaşmaları beni haklı çıkardı.

"Bak sana ne diyeceğim. İşte senin resmi özrün ucuz bir atış yaptım." Tekrar Aspen'e baktım ve ona bir göz kırptım. "Sağlıklı düşünemiyordum. Aklımda başka şeyler vardı. zihin."

Gözlerinde hayranlıkla bana gülümsedi. "Daha iyi adam" olmaktan zevk alacağımı hiç bilmezdim. **Ben bir erkek değilim ve hala üzgün değilim.**

Scott önce Chad'e sonra kameralara baktı ve şöyle düşündü Bana dönmeden önce anlaşmamız hakkında konuştuk. "Meghan'ın senin kurtla bir şansı var mı?"

"Hayatta olmaz," diye tükürdü Aspen.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Parmaklarını havaya kaldırdı.

"Hoşça kalın çocuklar. Sezonun geri kalanının tadını çıkarın."

Ve sonra iki tane vardı.

"Peki, sana ne vaat etti?" Brett'e tekrar sordum. Saçlarında Frazier kızıllığı olmasa da gözlerindeki kurnaz bakış bana babasını hatırlattı.

"John nerede?" Brett ağaçlara baktı.

Kaybettiği dövüşle mi ilgiliydi bu?

"Şu anda Fallon'la çiftleşiyor," dedi Aspen.

Kurdum pençelerini gözlerinin üzerine koydu ve ben ürperdim. Hayatımın geri kalanını bu sözleri duymadan geçirebilirdim.

"Ama burada olma nedenin bu değil," diye üsteledi Aspen. Brett yüzünü aya çevirdi ve iç çekti.

Bunun için kaydolmadığından oldukça emindim.

"İkinizin daha önce ne gibi bir sorunu vardı bilmiyorum ama ben canavarımı zar zor kontrol altında tutuyorum. Acele edebilir miyiz? Gitmek istiyorum.

Avlanmak." Ormanda bir ıtırtı daha duyuldu ve Brett'in gözleri hafifçe o yöne kaydı.

Aspen'e bir adım daha yaklaştı.

Chad ellerini havaya kaldırarak kameraların önünde kendini kurtarmaya çalıştı ve gülümsemesinin tonunu yükseltti. "Bir kez olsun politikadan uzak duralım ve dürüstçe konuşalım."

Gözlerimi kısımtıştı. Bu siyasi Alfalardan birinin yalan s yleyeceğinin en kesin işareti, doğruyu söyleyeceklerini s ylemeleriydi.

"Bununla yetinmek zorunda olmadığını biliyorsun, tatlım."

Chad öne doğru bir adım atarak suyu test etti. "Sana ondan daha iyi bir yer ayarlayabilirim. İhtiyacın olan her şeyi verebilirim."

"Hayır, teşekkürler." Aspen'in gözlerini devirdiğini duyar gibiydim. "Ayrıca, tutamayacağın sözler veriyorsun."

"Ne gibi?" Chad ofladı pufladı.

"Ah, bilmiyorum," diye devam etti Aspen sesindeki meydan okuyan alaycı tonla. "Ringde Ranger'a ne söz verdin? Ya da O nakavttan sonrasını hatırlayabiliyor musun?"

Chad, algılanan bir meydan okumaya karşı koyamayan zayıf bir kurt gibi dişlerini sıktı. "Sakin beni sorgulamaya cüret etme.

Bütünlük. Tulia Sürüsü McCaw bölgesinden uzak duracak ve o da küçük tazminatını sürü sınırlarının dışındaki karavan çöplerine atacak."

Sıkılmış dişlerimin arasından nefesim tısladı.

Neler olup bittiğini bilmeden bunu nasıl bu kadar m kemmek bir şekilde düzenlediğini bilmiyorum ama ayaklarını yerden kesmek ve onu anlamsızca öpmek istedim.

Aspen yanıma yaklaştı ve ben de onu kolumun altına gömüp vücudunun olabildiğince büyük bir kısmını kapattım.

Ama eşimin işi henüz bitmemişti. Parmaklarını bağladı benimkinin içinden. "Sanırım Tulia Sürüsü tüm yaptıklarından sonra kolay kurtuluyor."

"şimdilik." Elini sıkıca kavradım.

Chad'ın üst dudağı bizi birlikte izlerken kıvrıldı. "Yanlış tarafı seçen sensin. Tulia bir soyadıdır. Yüzlerce nesil hayatta kalabilecek soyumuz var. Son şansımız

Ben gitmeden önce. Sokak serserisi bir fahişe mi olmak istiyorsun yoksa kraliyet kraliçesi mi olmak istiyorsun?"

Ben vahşi, kana susamış bir hırıltı çıkarırken Aspen'in tırnakları koluma battı. Hava yırtıcı bir hayvanın tehdidiyle doldu. Bu gece biri ölecekti.

"Hayır," diye fısıldadı Aspen,
yalvarırcasına. "Cindy, yapma!" Brett
bağırdı.

Chad kış üstü yere düşerken elleri havada bir ölüm perisi gibi çılgılık attı.

Kocaman - ama kocaman demek istiyorum - kızıl bir kurt geldi. Tarlada sinsice ilerledi ve çılgılık atan Chad'in tam önünde durdu.

"Öyle demek istemedim," diye haykırdı.

Aspen'i de yanıma çekerek bir adım daha geri attım. Aptal değildim. Onunla savaşmak için burada kalmamın imkânı yoktu.

Korku ve sidik kokusu havayı doldururken Chad ayağa kalktı. "Bana inanmalısın, bebeğim. O hiçbir şey ifade etmiyor-"

Kurt, Chad'in kafasını parçaladığında kemik çıtırtılarının sesi geceyi doldurdu. Çenesi iki ısırık daha aldıktan sonra onu bir bez bebek gibi salladı ve sonra

Başı kesilmiş ceset, kanı ormanda bir yay çizerek uzaklaştı.

Şekil değiştirenler olarak bazen vücut parçalarımızı yeniden oluşturabiliyorduk ama bundan kurtulmanın bir yolu olduğunu düşünmüyordum.

Normalde kaya gibi sağlam olan midem, safra boğazımın arkasına doğru yükselirken bana ihanet etti. Aspen ölümcül derecede solgun ve sallanıyordu.

onu kollarıma aldım ve gelin gibi havaya kaldırdım. "O... O... O..."

Aspen tükürdü.

"Lanet olsun, Cindy. Sana boş vermeni söylemiştim." Brett bir elini kuzeninin yanına koydu.

Kurt ağaçlara doğru kaçmadan önce küçümsenmiş bir dişi uluması çıkardı. Chad'in ekibi peşinden gitti. Brett, ekibiyle birlikte onu takip etmeden önce bana özür dileyen bir bakış attı.

Aspen yüzünü omzuma gömdü. "Vay anasını. O yedi onu."

Diğerleri katil canavarı kovalamaya devam ederken tek bir kameralı drone bizi çekmeye devam ettiği için konuşamayacak kadar sersemlemiş bir halde başımı salladım.

Ben ona dişlerimi gösterirken dronun ışığı söndü. Aspen irkildi. "Babamın bunu görmesine izin verme."

Kameralı drone havada bir aşağı bir yukarı sallanıyor, sanki anlayabiliyormuş ve bundan memnunmuş gibi garip hareketler yapıyordu. Sonra gece gökyüzünde kayan bir yıldız gibi havalandı ve bizi tekrar karanlığa gömdü, sadece ayın yumuşak ışığı yuvaya dönüş yolumuzu gösterecekti.

"İşte bu kadar." Aspen kollarımın arasında daha da kıvrılırken gözlerini kapattı. "Televizyon için biçilmiş kaftan olmadığımı resmen karar verdim."

Daha gözlerimi açmadan huysuzlanmışım, zaten yeterince uyumadığımı farkındaydım. Derin bir açlık içimi kemirirken midem gurulduyordu.

Göğüslerim ağırlaşmış ve ağrıyordu.

Harika.

Kurduma seslendim ama o hâlâ uyuyordu. Hiç şüphe yok ki gücünü koruyordu. Kendimi sakinleştirmek için derin bir nefes aldım. En azından Ranger'ın erkeksi odunsu kokusuyla burası harika kokuyordu. boşluğumu dolduruyordu. Ne yazık ki kolu bir ağaç dalı kadar ağırdı ve şu anda beni yerimde sabitliyordu.

Dün geceki olaylar bana parçacıklar halinde geldi. Şaplak. Orgazm. Kaçış. Açık alanda seks. Daha fazla orgazm.

Ben artık kimim?

Yanaklarım kıpkırmızı oldu.

Cindy'nin paltosu gibi kırmızı.

Kız. Lanet olsun. Yedi. Onu.

Ellerimi ağzımın üzerinde birleştirdim.

Çılgılık. Hareket Ranger'ın kıpırdanmasına neden oldu. Başını kaldırdı ama gözleri hâlâ kapalıydı. Siyah saçları her yöne doğru dağınık bir şekilde uzanıyordu. Göğsünde derin bir gümbürtü vardı.

Burun delikleri alevlendi ve havayı kokladı.

Sırtım kulübenin duvarına değene ve bacaklarım yatağın üzerinde düz durana kadar yavaşça yukarı çıktım. ani bir hareket.

Ağır başı karnıma inerken ve kolları kalçalarımı mengene gibi sararken Ranger tutarsız bir şeyler mırıldandı. Bacağını benimkinin üzerine geçirerek beni bir vücut yastığına dönüştürdü ve canavar erkek tekrar uykuya daldı. Bu... hoş bir şeydi.

Ranger dün gece kapıları kapatmış olsa da sabahın erken saatlerinde hava hâlâ serindi. Beni doğruca yuvama götürdü ve

sert bir emirle beni yatağa yatırdı. Bu yanıp sönen kırmızı bayraklarla başa çıkmak gittikçe kolaylaşıyordu -özellikle de yumuşak ve Böyle uykulu, kaçmamdan korkuyormuş gibi bana yapışmış.

Vücudu şilte için çok büyüktü ve ayakları yerdeydi. Ucuz yatak iskeletinin kırılması muhtemelen iyi bir şeydi. Çünkü kesinlikle onun ağırlığını taşıyamazdı.

Vücudum bu yatakta yapmak istediğim her şeyi düşünerek ısınırken titredim.

Çiftleşme mevsimi resmen başlamıştı.

En azından bu sabah hâlâ aklım başımdaydı. Gidip tuzaklarımı kontrol etmem ve suyu yeniden doldurmam gerektiğini biliyordum. Yiyeceklerimi yeniden stoklamalıydım. Malzemeler.

Parmaklarımı omzundaki siyah mürekkep dövmesinin üzerinde gezdirdim. Vardiyadan sağ çıkmak için büyülenmiş olmalıydı ve muhtemelen

elde etmek çok acı veriyordu. Kuzgunun kanatlarını izlerken dokunuşum tüyler kadar hafifti. Güneşin ilk ışıkları pencereden içeri süzülüyordu,

Bronz tenine yumuşak bir altın parıltısı veriyordu.

Güneş yüzünde ilerlerken gölgeler keskin çenesini ve Grek burnunu kaplıyordu. Hafifçe iz sürmeye devam ettim, omuzlarındaki kasların her bir kıvrımını ve çukurunu ezberledim ve inceledim. kolları ve göğsü. Bu bir sanattı. O kadar güzeldi ki korkutucuydu.

O benim. Kurdum uykulu bir esnemeyle uyandı.

"Ne yapıyorsun?" Ranger fısıldadı, neredeyse ödümü koparacaktı.

Cidden, mesanemin üzerinde yatıyordu ve mesanem rahatsız edici derecede doluydu.

"Um..." Suçüstü yakalanmıştım.

Parmaklarımı tuttu ve uçlarına yumuşak bir öpücük kondurdu.

"Kelimeler, Aspen."

"İyi," diye homurdandım. "Hayranlık duyuyordum." "Bana hayranlık mı duyuyordun?" Kaşları çatıldı.

Gülmekten kendimi alamadım. "Son zamanlarda aynaya bakmadıysan söyleyeyim, çok seksisin."

"Ateşli mi?" diye tekrarladı, başını çevirerek kucağımdan bana bakıyordu. "Bana daha önce hiç ateşli denildiğini sanmıyorum."

Egosunun okşanmasına kesinlikle ihtiyacı yoktu.

Zaten yapacaktım.

İç çekerek başımı duvara yasladım. "Yakışıklı

o

zama "Mmm," diye mırıldandı elimin düz avuç içini öperken

n."

ve bırak gitsin.

"Çekici."

"Belki."

"Seksi mi?"

"Bu bir soru işareti miydi?" Kollarıyla beni iki yanımdan sıkıştırdı ve vücudunu göz hizamızda olacak şekilde tahta pozisyonunda tuttu.

Aramızdaki sıcaklık ondan yayılıyordu. Ya da belki de benden geliyordu.

"Soru işareti mi?" Kuru dudaklarımı yaladım ve gözleri bu hareketi takip etti. "Daha çok ünlem işareti gibi."

Ranger'ın gülümsemesi düpedüz uğursuzdu. "Bir gün sana gözlük takmak ve cetvelle şaplak atarken seni masanın üzerine yatırmak istiyorum. Her zaman bir öğretmen fantezim olmuştur."

Kulağa o kadar da kötü gelmiyor. Salyalarımın akmadığından emin olmak için ağzımı kapattım. "Biliyorsun ki bütün öğretmenler gözlük."

"Biliyorum." Pazularını indirdi ve burnunu boynumun kenarından yukarı çekecek kadar alçaldı. "Ama o büyük kahverengi gözleri hayal et O güzel dudaklar sikim için ardına kadar açılırken bana baktıkça büyüyorlardı."

Tanrıça, bu canavarın ağzı. Göbeğim kasılırken kalçalarım sıkıştı. Ve midem tam olarak o anı seçti Gümbür gümbür. Yüksek sesle.

Ranger sustu, sanki bu ses onu kişisel olarak rahatsız etmiş gibi gözlerini kıstı.

"Sanırım biraz enerji barım kaldı ama yine de gidip tuzaklarımı kontrol etmem gerek," diyerek tamamen utanmamışım gibi davranmaya çalıştım.

Bekle. Neden utanıyorum?

Açlık.

Bir kızın yemek yemesi lazım.

Kurdum kendini silkeleyerek uyandı, tamamen ateşlenmişti ve biraz et almaya hazırdı. Saçlarımı kulaklarımın arkasına sıkıştırırken gizlice alnımı kontrol ettim. İşler kesinlikle ısınmaya başlamıştı.

Ya da Clara'nın dediği gibi:

"İşler boka sarmak üzere."

Ranger ayağa fırlayıp hırlarken soğuk bir hava dalgası üzerime çöktü.

"Nereye gidiyorsun?" Peşinden yataktan fırladım.

Bir şişe su aldı. Az önceki tüm şakacılığı gitmiş, yerini soğukkanlı bir kararlılık almıştı.

Şişeyi elime tutuşturdu. "Bir şeyler yemelisin. Sana bir şeyler getireyim. Ve mevsim tüm hızıyla devam etmeden önce dışarıdaki şeyleri kontrol etmem gerekiyor. Sen burada kal. Suyunu iç. Hemen döneceğim."

Mükemmel. Kurdum yine yere yattı. **Bizim için avlanabilir.**

Onun böyle bir yastık prensesi olduğunu bilmiyordum.

"Burada durup beklemeyeceğim," diye arkasından bir kene gibi yürüdüm. "Ve gidip tuzaklarımı kontrol etmem gerek."

Ranger etrafında döndü. Dilini tatmak için dışarı çıkarırken havayı kokladı.

Kızardım ve ellerimi ceplerime soktum.

"Ateşim daha yeni başlıyor," diye fısıldadım, sanki gerçekte olduğum gibi güçlü, patron-karı değil de genç bir kızmışım gibi utanarak.

Önümde durup gözlerimi görebilmek için çenemi yukarı kaldırırken iç çekti. "Beni dinlemen ve söylediklerimi yapman için ne yapmam gerekiyor?"

Bunu düşündüm.

Gerçekten

düşündüm.

Aklıma tek bir şey bile gelmiyordu. "Atla," diye

homurdandı Ranger çömelirken. "Ciddi

olamazsın."

"Hayatımda hiç bu kadar ciddi olmamıştım." Yumruğu yere dayanırken çenesi sıkıştı. "Eğer burayı terk edeceksen Böyle kokan bir yuva, o zaman tüm zaman boyunca fiziksel olarak bana bağlı olacaksın."

Onun otoriter doğası üzerinde gerçekten çalışmamız gerekiyordu.

Ama aynı zamanda... bu kulağa eğlenceli geliyordu.

Sırtına atladım ve Ranger dağdan aşağı inerken bir örümcek maymunu gibi ona sarıldım. Seyahat etmek için harika bir yoldu. Güvenlik ve veletler hakkında biraz homurdanmış olabilir ama ben Ağırılığımı ayarlarken kalçalarımı kavramaktan ve canım istediğinde ensesine kondurduğum rastgele öpücüklerden hoşlandığını söyleyebilirdim.

Tuzaklarım boştu. Ranger'ın sidiğinin kokusu bölgeyi işaretlediğinden bu kadarını bekliyordum. Dün gece ben uyurken dışarı çıkmış olmalıydı.

Değerli dostum.

Bayılmayı bırak artık.

Omzuna bir öpücük daha kondurdum ve kalçalarımı sıkıca kavradığımı hissettim.

Yuvamın yakınına ait olmayan hafif bir koku vardı.

Gerçi. İçime çektim, katalogladım, ama Ranger yorum yapmadı, bu yüzden bunun hakkında konuşacak kişi ben olmayacaktım.

Beau'nun kurdu yanımızda koşarken Ranger'a gece ve sabah yaşananlar hakkında bilgi verdi. Benim dürtüklememle Ranger bilgiyi bana aktardı. Jones ve Foster Sarah'yı Denver'da bir ısı kliniğine. Tanrıya şükür her şey yolunda gitti.

Alfalarıyla birlikte gelen diğer çiftleşmiş sürü üyelerinden bazıları Foster ve Jones ile birlikte haftalık yiyecek almaya gitti.

Ya dizi daha az oyun olan bir bölgede daha güvende olmamızı istedi ya da sponsorlar gelmezse açlıktan ölmemizi planlıyordu.

Molly'yi tanıdığım için açlığın reytingleri artırmanın kolay bir yolu olduğundan şüpheleniyordum.

Şekil değiştirenleri çağırmadan kimin erzakı olup olmadığını anlamanın kesin bir yolu yoktu, bu yüzden Ranger herkesin aynı miktarda aldığından emin oldu. Dizinin Ranger'ın nasıl tepki vereceğini düşündüğünü sanmıyorum. Belki de kızgınlığın onu yönlendireceğini düşündüler.

ve televizyonda gerçek bir drama neden olur. Onun gücünde ve kalibresinde bir canavarın önüne çıkan her şeyi parçaladığını hayal edebiliyordum. Ama onu tanımıyorlardı. Benim tanıdığım gibi değil. Kontrol her zaman ondaydı. Diğer Alfaların ekipleri yardım etse de, Ranger bu sezon işleri kendi bildiği gibi yaparak kontrolü ele aldı.

Beau gece boyunca planladığı organizasyon düzeyini ve emirleri ne kadar çabuk uygulayacağını anlatırken kendisiyle gurur duyuyordu. Ranger'ın talimatlar veren ve özgürce övgüde bulunan derin sesinin tonu, yumurtalıklarımın dövülmek için yalvarmasına neden oldu.

Ranger eşyaları kontrol ederken ve Beau ile bırakma planlarına son şeklini verirken biz yanlarından geçerken yuvalar kapıyı çalıyordu yemek ve devriye gezmek. Ranger'ın sırtına daha sıkı sarıldım, yürümeme izin vermediği için minnettarım. Şimdiden çekirdeğimi hissedebiliyordum.

daha fazla kan hücum ettikçe şişiyordu.

İşler gerçekten kızışıyordu.

Gölete yaklaştığımızda kameralı dronlar bizi takip etti. Tulia yuvalarını gördüğümüzde kaşlarımı çattım. İkisi de sessizdi ve koku izleri eskidi.

"Beau, Chad'in ekibinin bu sabah yola çıktığını söyledi," dedi Ranger.

Başımı salladım. Bu aldığım kokuyu açıklamıyordu ama belki de yanıliyordum. Tam olarak kendim gibi hissetmiyordum.

Ranger'ın her rastgele dokunuşu içimi eritiyordu. Beau'nun heybesinde kalan granola barları ve kurutulmuş etleri de bitirmiş olmalıyım. Birkaç kez yürümek istedim ama Ranger izin vermedi. Sanki bir uyarı olarak bölgede kokusunu bırakıyormuş gibi yuvaların geri kalanını kontrol etmek için acele etti.

Ondan yayılan kızgınlığa rağmen, iyi bir Alfa olduğunu söyleyebilirdim.

Alfa'mız.

Yokuşu çıkarken sırtına sarıldığımda ona biraz daha aşık oldum. Güneşin sükuneti Ağaç dalları ve gölgedeki serin esinti, başımı omzuna yasladığımda iç çekmeme neden oldu.

"Bu hemen hemen herkes demek," dedi Ranger huysuzca. Teni tuzlu terle kaplanmıştı. Dudaklarımı tekrar boynuna bastırdım.

"Trenton da gitti," dedim.

"Biliyorum." Beau'ya önden koşmasını işaret etti.

"Onu öldürmediğine sevindim." Gözlerimi kapattım. "Trenton kötü biri değil. Sadece aptal."

"Eğer aptalsan, ağzını kapalı tutmayı öğrenmelisin.

kapa.

" Şimdi daha çok bir rüya gibi görünen geçmişi düşündüm
Son zamanlarda olanlardan sonra. "Bunu nasıl yapacağını biliyordu."

Ranger bu işte başka bir iş olduğunu sezmiş gibiydi,
Ama ben detay vermeyince üstelemedi. "O zaman umarım bir gün ne
zaman konuşması gerektiğini öğrenecek kadar akıllı olur."

"Ben de." Ranger'ın kaslı omzunun üzerinden baktım. "Bunun
için hazır mısın?"

Elini dizime koydu ve şırıl şırıl akan derenin üzerinden
geçerken hafifçe sıktı. "Hayır."

Birkaç adım daha attı ve durdu. Fallon'un yuvası birkaç metre
ilerideydi. Ranger öğürür gibi bir ses çıkardı.
havayı kokladı.

"Yapamam." Başını iki yana salladı.

"Hadi diğer tarafa gidelim." Güldüm ve sırtından inip elini
tutarak onu yuvama doğru çekerken Fallon'un kızgın ve John'un azgın
sesleri ve kokuları havayı doldurdu.

*

"İçeri girmeye hazır mısın?" Ranger yuvamın dışında duruyordu.
Son derece sakin ve kontrollü görünüyordu ama kanı
hissedebiliyordum.

Vücudundan daha sıcak bir şekilde akıyor ve kalp atışları artıyordu.

"Sanırım öyleyim." Ormana bakarken ensemdeki teri sildim.
"Önce bana bir iyilik yapar mısın lütfen?"

"Ne istersen." Gülümsedi.

Güzel cevap.

Ranger'ın şu anda içimde yanan ateşi hissedip
hissetmediğinden emin değildim. Son zamanlarda havanın tadına
bakmamıştı ama ben

Ağrım artmaya devam ettikçe zonkluyordu. İz kameralarını işaret
ettiğimde kendimi zor tutuyordum.

"Benim için kameraları indirebilir misin?" Ayak parmaklarımin
üzerinde durarak dudaklarına bir öpücük kondurdum ve tüm dünyanın
beni son bir kez daha görmesini sağladım. "Seni içeride bekleyeceğim."

Ranger emirlerimi yerine getirmeye giderken onaylayarak homurdandı.

Bir kız buna alışabilirdi. Kurdum yavaşça uzandı. **Benim devralmamı ister misin?**

Bunu birlikte yapalım.

Yuvaya girdiğimizde içimizi bir huzur ve doğruluk duygusu kapladı. Yanan tenimin üzerindeki kat kat insan kıyafetlerini soydum. Acele etmeden, yoluma çıkmasını engellemek için saçlarımı ördüm. Sonra yırtığı gizlemek için büyükannemin yorganını ters çevirdim ve yataktaki kırıksıklıkları düzelttim.

Çırılçıplak ve sırlıklam bir halde içim titrerken dizlerimin üzerine çöktüm ve ellerimi kalçalarımaya dayadım. Tam olarak ne yapacağımdan emin değildim ama bu pozisyon bana doğru geliyordu.

Sonra gözlerimi kapattım ve eşimin -Alfa'mın- bana gelmesini bekledim.

Mükemmellik.

Kapının pervazına yaslandım, bu fotoğrafı içime çektim ve hafızama kazıdım. Keşke bir fotoğraf makinem olsaydı da fotoğrafını çekip çerçeveleseydim diye düşündüm ama benim olanı başkasının görmesini istemezdim.

Odun tozları yuvanın arkasındaki cam pencereden süzülen yumuşak güneş ışığında dans ediyordu. Aspen kum saati silüetindeydi, dizlerinin üzerinde çıplak bir şekilde oturuyordu, ayak bilekleri mükemmel poposunun altına sıkışmıştı ve uzun örgüsü sırtının ortasından aşağı sarkıyordu.

Daha önce hiç bu kadar güzel bir kadın görmemiştim.

İtaatkar birine benziyordu. Ama gerçekten öyle olduğunu düşünmemem gerektiğini biliyordum.

"Benim velet uslu bir kız gibi mi oynayacak?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum, sadece manzaranın tadını çıkarıyordum. İçimden bir ses bunu çok sık göremeyeceğimi söylüyordu.

Aspen cevap olarak küçük bir inilti mırıldandı. Ses doğrudan sikime gitti ve sanki daha da sertleşebileceymiş gibi seğirmesine neden oldu.

Al onu. Ona sahip çık.

O hırlayıp volta atarken ben de dürtülerimi kontrol altında tutarak canavarımı çektim. Kızgınlık bütün gün bizi zorlamıştı. I Omuzlarımı gevşetip derin bir nefes aldım ve ilerlerken kendimi sakinleştirdim.

Arkadaşım itaatkar rolü oynamak istedi. Onu bu oyundan mahrum edemezdim.

Onu hiçbir şeyden mahrum bırakabileceğimi düşünmedim.

Dudaklarının değdiği ensem hâlâ karıncalanıyordu ve gün boyunca rastgele şeyler fısıldadığı sesi hâlâ kulaklarımdaydı. Onun tatlı dudaklarını hissetmek

kalçaları ellerimde, vücudu benimkine sürtünüyor. İşkence. Alaycı bir işkence. Bu öğleden sonra cennetin tadına bakacaktım ve kendimi şımartmak için sabırsızlanıyordum.

Omzunun hemen arkasında durdum.

Sahneyi bozmak ve onun yanında dizlerimin üzerine çökmek için karşı konulmaz bir dürtü. Bu dürtüler daha önce hiç bu kadar yoğun olmamıştı. Onarılamayacak kadar kötü durumda olduğumu biliyordum.

Mahvolmuştum. Aşık olmuştum.

Onu bizim yap. Aramızdaki bağı mühürle.

"Güvenli kelime," dedim çünkü eşime kirli, günahkâr şeyler yapmayı, onu benden başkası için mahvetmeyi planlıyordum ama önce onun iznine ihtiyacım vardı.

"Fransız tostı." Sesi tuhaftı, derin ve gırtlaktan geliyordu. Beni şaşırttı. Önünde durmak için hareket ettim.

Üst dudağında boncuk boncuk ter vardı. Göz bebekleri o kadar şişmişti ki, kadının gücüyle parlarken siyah görünüyorlardı. Kurt. Tırnaklarını geçirdiği kalçaları titriyor, kremle parlayan şişmiş seksini ortaya çıkaracak kadar hafifçe aralanıyordu.

Dilimin ucunu dudaklarımın üzerinde gezdirerek havayı dolduran hormonlarının tadına baktım. Karnıma bir yumruk yemiş gibi dizlerimi onun yanında yere vurdum.

İşte bu kadar. Kurdum uludu.

Kendi arzumu bastırdım, şimdi paniklemişim. Kızgınlık dönemindeki hiçbir dişi bekletilmemeliydi. Ona gelmemi talep etmeliydi, beni beklerken kendine işkence etmemeliydi.

"Aspen, hâlâ benimle misin?" Onu dizlerinin üzerinden kaldırıp kollarıma alırken başının arkasını okşadım.

"Dokun bana," diye sızlandı nefes nefese bir fısıltıyla. "Acıyor. Sana ihtiyacım var."

"Biliyorum, güzelim." *Özverili lanet kadın.* Bunun için onu daha sonra tokatlayacaktım.

Elim terle kaplanmış vücudundan aşağı kaydı, amını avuçladı ve onu biraz rahatlatmak için klitorisine masaj yaptı. Hayal kırıklığı içinde homurdanarak kendini elime çarptı.

Klitorisini şok edecek kadar sertçe çimdiklediğimde kayganlık parmaklarımı kapladı. Daha fazla ıslaklık toplayıp klitorisini daha hızlı ovuştururken dişlerini omzuma batırarak tekrar homurdandı.

Aspen, kurdu ona yaklaştıkça nefes nefese kalmaya başladı. yüzeye çıkardı ve ben onu taşıırken kalçaları kolumu sıktı.

dizlerimin üstünde yatıyorum.

"Eşim benim için gelecek mi?"

Bir fışkıрма daha ve vahşi bir hırıltı Aspen'in cevabıydı. Labiası fazladan kanla şişmiş, önümüzdeki günlerde ihtiyaç duyacağı bir yastık oluşturmuştu. Parmaklarımı içeride kıvrırken kapıya baktım. g-noktasını ovaladım ve yeterince su stokladığımdan emin oldum.

Orgazm sert ve hızlı bir şekilde üzerine çöktü.

Pençeleri sırtımı tırmalarken, "Bu yeterli değil," diye bağırdı. "Beni becermen gerek."

"Biliyorum." Onu göğsüme bastırdım. Rahatlatmaya çalışırken kurdum içimde guruldadı ve dudaklarını aralayarak Parmaklarımı içeri sokmadan önce kayganlaştırıcı sürdüm. "Bunun için çalışıyoruz."

G noktasını yavaşça çalıştırırken duvarları parmaklarımın etrafında kenetlendiğinde sikim zonkladı.

"Çalışmanın canı cehenneme." Parmaklarıma karşı sallanırken nefes nefese kaldı.

Diğer elimi göğsüne götürdüm, diğerine geçmeden önce meme ucunu çimdikledim ve yuvarladım. "Sabır aşkım." Ağgözlü amına üçüncü bir parmağımı soktum.

"Sabır yok." Duvarlarının kasılmaya başladığını hissettiğimde bile Aspen başını çılgınca salladı. "Canımın yanmasını istiyorum," diye haykırdı sırtını dikleştirip parmaklarımın üzerinden fışkıırken.

Onu orgazmı boyunca salladığımda taşaklarım acıyla gerildi, ama bu onu uzun süre doyumadı.

Eğildi, kendini parmaklarımdan çekti ve güzel pembe amını gösterdi. "Kontrolünü kaybetmeni istiyorum. Dostumun beni sikmesine ihtiyacım var."

Ona istediğini ver.

Ne istediğini bilmiyor. Elimini sürükledim

Bunun ne kadarının Aspen'den, ne kadarının sıcaktan kaynaklanan kararlar olduğunu anlamaya çalışıyordum.

Ellerimi kalçalarının arkasında gezdirdim ve parmaklarımı dudaklarını aralamak için kullandım, böylece tatlı tadını dilimle kucaklayabilecektim.

Sıcaklığı gözeneklerime işledi. Canavarım ilkel bir uluma çıkararak beni teslim olmaya çağırdı.

Bir Alfa eşinin ihtiyaçlarını karşılar.

Siktir et. İyi bir adam olduğumu hiç söylemedim.

Bacaklarını daha geniş açtım ve onu yerinde tuttum, titremeye başlayana kadar yeni favori yemeğimi yiyordum, küfür ediyor, tükürüyor ve yüzüme doğru itiyordu.

"Ranger, lütfen," diye yalvardı Aspen.

"Lütfen ne?" Onu serbest bıraktım, girişiyle hizaladığım gibi horozumu yumrukladım. Başını yatağa bırakırken hayvani bir iniltiyle karşılık verdi.

Elimi mükemmel kının üzerinde gezdirdim. "Bu senin istiyorum."

"Evet," diye tısladı.

O haykırırken kafasına çentik attım.
battaniyeleri yumruklarında.

"İşte bu kadar." Bir santim daha içeri girdim. "A ve beni al."

"Daha fazla," diye bağırdı kurt sesiyle karışık bir tonda.

Canavarım

ve onunki aynı sayfadaydı.

Geri kaydım, çekirdeğinin sıkı emişini ruhumun tabanında hissettim ve sonra içeri ittim.

Aspen ığlık atarak bacaklarını daha da açtı. Kalçalarını kavradım ve tekrar içine girdim.

Ve tekrar.

Taşaklarına kadar soktum, kızım her darbeyi bir şampiyon gibi karşıladı. ılgınca bir tempo tutturdum, amciğı şaftımın etrafında kenetlenirken onun kavrayışımın altında kemiksizleştiğini hissettim.

Kalçalarımı tutarken kı sallanıyor ve zıplıyordu.
vermesi gereken her şeyi verdi, gerginliğin toplandığını ve kayganlığının ikimizi de ıslattığını hissetti.

"İyi acıtıyor. Çok, çok iyi." Aletimin etrafında çırpınırken ve boşalırken dilin tüm anlamını yitirdi, beni uçurumun kenarına götürdü onunla birlikte.

Halatlar oluştukça taşaklarım sıkılaştı. Serbest bırakılmamı kkredim, kendi yksekliliğimi sürerken birkaç güçlü vuruşla ona pompaladım.

Düğümüm şişmeye başladı.

Aspen bileğimi tuttu.

"Bırak onu," diye talep etti.

"Otoriter küçük şey." Gülümsedim, daha derine ittim ve nefesinden zevk aldım.

"En iyisinden öğreniyorum." Dügümüm şişmeye devam ederken bir sonraki iniltisini ısırdı.

Ayarladım, yan yana uzanmamız için onu geriye çektim, ve bacağını kalçamın üzerine sardı, böylece havaya maruz kaldı ve parmaklarımın merhametine kaldı.

Dudaklarımı kulağına indirirken yavaşça klitorisini okşadım. "Seni ilk gördüğümünden beri düğümlemek için bekliyordum."

Düğümüm tam genişliğine ulaşp bizi yerimize kilitlediğinde Aspen'in nefesi kesildi.

"Acıyor mu?" Kaşlarım endişeyle çatılırken bile pençelerimi uyluğunun iç kısmında gezdirerek yeni bir hisle dikkatini dağıtmaya çalıştım. Bu onu kullanamadığı tek zamandı.

Fiziksel hasar olmadan güvenli kelime, ancak gerginliği azalana kadar azaltmak için gerekirse vücudunu yeniden konumlandırabilirdim.

İnledi.

"Kelimelerini kullan, güzelim." Panik göğsümü sıkıştırdı. "Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"Kendimi çok dolu hissediyorum," diye fısıldadı, parmakları benimkilere uzanırken gözlerini kapatarak. Aspen birleşen ellerimizi, düğümümün şişkinliğinin onu sıkıca tuttuğu kasık bölgesinin üstüne sürükledi.

"Her zaman böyle midir?"

"Ne gibi?" Kıçını bana doğru oynatırken kalçalarım istemsizce itildi.

"Düğümler," diye inledi. "Daha önce hiç almamıştım. Her zaman bu kadar uzun sürer mi?"

Canavarım uludu.

Bu kadar yeter. Sert bir emirle sözünü kestim. Böbürlenmenin sırası değildi. Bilseydim, işleri yavaştan alırdım.

Biraz daha yavaşlasaydık ölmüş olacaktık.

"Neden bana söylemedin?" Sesimi yumuşak tutmaya çalıştım ama bir Alfa'nın koruyuculuğu ses tonuma sinmişti.

"Bakire değilim ki." Tekrar kıpırdandı ve onu sabit tutmak için omzunu ısırmama neden oldu.

"Şu anda eski sevgililerinden bahsetmeyelim," diye homurdandım tenine karşı.

Ya da hiç.

Aspen kıkırdadı ve parmaklarını kolumda gezdirirken Daha yakına sokuldu. Ona sıkıca sarıldım, içime çektim. Kollarımda çok sıcaktı, çok rahatlatıcıydı.

Saf aptal şans. Olay buydu. Gösterinin tüm saçmalıklarına rağmen, bir şekilde kader eşimi bulmuştum. Bizi birbirimize bağlayan çiftleşme işareti ve iddiası olmasa bile, onun benim için doğru kişi olduğunu şüphesiz biliyordum.

Hazır olun.

Düğümüm geri çekilmeye başladığında Aspen homurdandı. Bacaklarının arasından sıcak sıvı fışkırdı ve kendi klitorisine dokunmak için aşağı uzandı.

"Bu iyiydi," diye mırıldandı düğümüm dışarı çıktığında. Aspen kendini yukarı itti ve dönerek kucağıma oturdu. Şehvet Göbeğini sikimin üzerine sürterken gözleri bulutlanmıştı. "Hadi tekrar yapalım."

*

Gün ışığına doğru sendeleyerek çıktım, hangi gün olduğundan hiç emin değildim. Aspen'in çevresini, yani tuzaklarının diğer tarafında kurduğu hattı koruyan sürümden daha fazla çiftleşmiş takviye vardı. Onları indirmeme izin vermedi.

Ve bu baskınlığı test etmeyi planlamıyordum, özellikle de sıcak onu bu şekilde sürerken.

"İşler iyi anlamda sessiz. Herkesin yeterince yemek yedik ve dizi daha fazla kamera ekibi göndermedi. Garip bir çalı yangını çıktı ama söndürdük." Beau, sürümün Aspen'in tuzaklarının altına kurduğu ana kampta su testilerimi doldurdu. O ve kurdu bu sezon yuvalarına kimseyi yaklaştırmak istemiyordu. Eşimin istekleri benim için emirdi.

"İstediğim ekipler hazır mı?"

"Zaten üzerinde çalışıyorlar, Alfa."

"İvan ihtiyacı olan görüntüyü aldı mı?" Görüntülere baktım. Kamp. Jones ve Foster devriye geziyorlardı. Jenna'nın kokusu tazeydi.

ama onu etrafta göremedim. Diğer sürülerden başka şekil değiştirenler de buradaydı ama McCaw'ın kokusu baskındı.

Canavarımı rahatlatmaya yardımcı oldu.

"Sezon başlamadan hemen önce aldığını söyledi. Neyse ki hepiniz burada bir gün erken başladınız, böylece drone'u gönderebildi ve kızgınlığından önce görüntüleri alabildi. Eminim daha sonra daha çok şey öğreneceğiz.

herkesin işi bitti." Beau sakalını kaşdı ve sessizce güldü. "O kızın Chad'i yediğine inanamıyorum. Tulia ailesi aklını kaçırmış olmalı."

"Dişi kurdu kızdırdığı için onun hatası." Sudan küçük bir yudum aldım, gerisini eşime sakladım. Vücut sıvılarını endişe verici bir hızda kaybediyordu. Onun yanına dönmek için sabırsızlanıyordum ama bana ihtiyaç duyulmadan önce birkaç dakikam vardı.

Uykusundan gerçekten keyif alıyordu.

"Fallon iyi mi?" Sürü bağlantımızı kullanarak her ne oluyorsa araya girmek istemedim.

"Hâlâ meşgul," dedi Beau.

"Duymak istediğim tek şey bu."

Ben bir soğutucu et alırken Beau kahkahalarla güldü. Bir sezon daha devam etseydik, dostum için daha taze avlar avlıyor olurdu.

Onu sahiplenirsek kaçmak zorunda kalmayız. Kurdum homurdandı, hâlâ kızgındı.

Onu acele ettirmeyeceğim. Zamanımız vardı. Havayı tekrar kokladım, sürünün tanıdık kokusuyla rahatladım. Bir keresinde hep etrafta olmalarından yakınıyordu, ama şimdi...

"Teşekkür ederim, Beau. Her şey için."

"Alfa, sen bu sürü için herkesten daha fazlasını yaptın. En azından bu iyiliğe karşılık verebiliriz." Beau meşguldü diğer yuvalar için yiyecek kasalarını doldurmakla meşgul.

"Jenna burada olmanı sorun etmiyor mu?" diye sordum. Daha yaşlı, çiftleşmiş şekil değiştirenler aynı biyolojik kovalama ve kaçma dürtüleriyle hareket etmiyorlardı ama yine de her yıl mevsimin sessiz bir versiyonundan geçiyorlardı.

"Jenna ve ben üreme günlerimizi çoktan geride bıraktık." Beau kıkırdadı. "Ama her sıcağı iyi hatırlıyorum. Siz de öyle. Sahip olduğunuz bu zamanın tadını çıkarın."

"Korucu!" Aspen'in sesi dağda yankılandı, çılgınca bir ihtiyaç içindeydi.

Koşmaya başlamadan önce Beau'ya özür dileyen bir bakış attım. Ormanda koşarken, tel tuzakların üzerinden atlarken kahkahaları ve sözleri beni takip etti.

"Luna'mızı bekletmeye cüret etme!"

Ateşli, sıcaklığın neden olduğu bir yarı rüya içinde uyandık, hala Çoğunlukla bizi uyutan önceki orgazmdan doymuştuk. İnsan kollarımızı başımızın üzerine uzatarak, vücudumuzdaki kıvrımları çözmeye çalıştık. Hala Ranger'ın kokusuyla kaplı, lezzetli bir şekilde acıyan insan vücudu. Bizi ıslak bezlerle temizlemeye devam etti, ama onun tohumuyla lekelenmek oldukça hoşumuza gitti.

Güçlü dostum.

Yanağına bir öpücük kondurarak döndük. Uyurken çok tatlı ve sıcaktı. Hassas. Önemli değil. Onun bize baktığı gibi biz de ona bakabilirdik.

Çırılçıplak, kapılara doğru süründük. Dışarının içeri girmesine ve çapraz esintiye izin vermek için açık bırakılmışlardı. Yuvarımız ter, seks ve doğa kokuyordu. Mükemmeldi. Güvenli ortamdaki ayrılmaktan nefret ediyorduk ama yapmamız gereken bir şey vardı.

Çünkü birileri huzurumuzu tehdit ediyordu.

*

Yukarıda azalan ay nedeniyle kurt gözleriyle, gece havası ince bedenimizi serinletirken insan ayakları üzerinde yalınayak yürüdük. insan derisi. İnsan çığlıkları aşağıdan geliyordu ve biz de yanıt vermek için insan formunda kalmayı seçtik. Ama henüz değil. Oraya varana kadar bekleyecektik.

Ve acelemiz yoktu.

Dalın gıcirtısı vardı. Sallanan bir ipin sallanışı. Sıcak hala üzerimizdeyken bile, biliyorduk ki beklemek, izlemek ve bölgemize giren dişiye ne yapacağımıza dair mantıklı bir karar vermek için yeterliydi.

Tekrar.

Kokusu alaycı bir hayalet gibiydi. Bizi endişelendirmek istemişti. Ama biz Ranger'a güvenmiştik. Ve tuzaklarımızı bir sebepten dolayı bıraktık.

Kollarımızı göğsümüzde birleştirerek bir ağaca yaslandık ve kadının kendisini baş aşağı tutan ipe ulaşmaya çalışırken çırpınışını izledik.

ayak bileğinden aşağı. Kamera drone'ları şimdi geliyordu, akbabalar gibi onun çığlıklarına kapılmışlardı.

Hareket etmeyi bıraktı ve kokumuzu alınca burnunu çekti.

"Aspen! Tanrıça'ya şükürler olsun. Bana yardım et."

"Burada ne yapıyorsun Edith?" Sesimiz sanki umurumuzda değilmiş gibi soğuk ve ilgisizdi. Ama canavardan etkilenmemek için mevsimin çok derinlerindeydik.

Sakince dururken bile etrafı kokluyor ve tehditlere karşı gözlerimizi dört açıyorduk. Edith'in boynunun kopmasına tek bir yanlış hareket kalmıştı. Çiftleşme mevsiminde bir dişinin yuvasına gizlice girilmemesi gerektiğini bilmeyen tek bir kurt şekil değiştiren bile yoktu ve kızgınlık sırasında canavarlarımız kontrolümüz altındayken yaptıklarımız için kimse bizi suçlayamazdı.

Edith'in ölmek gibi bir arzusu vardı.

Tek mantıklı sonuç buydu.

"Beni aşağı indirebilir misiniz?" İnsani yanımıza hitap ederek yalvardı. Ancak dikkatli bir değerlendirme yapmadan bir tarafa ya da diğerine çekilemeyecek kadar dengeli bir yapıya sahiptik.

"Lütfen," diye hırladı Edith. Gözleri kıpkırmızı parlıyor ve dişlerini uzatıyordu. Görünüşe göre canavarı dışarı çıkmak istiyordu.

Pençelerimizi uzatarak ipi kestik. Dişi yere düştü.

Kendini yukarı iterken göz hizasına kadar çömeldik. "Soruya cevap ver. Burada ne işin var?"

Edith topuklarının üzerinde geriye doğru sallanırken kolları titriyordu ve bizim etrafımızda dönmeye başlamamızı izledi. Niyetini anlayana kadar onu dengede tutmalı, nereye saldıracağını bilene kadar hareketli bir hedef olarak kalmalıydık.

"Lilith sürü muhafızlarımızla birlikte eve gitti." Edith yüzündeki ağzından tükürdü. "Cindy'nin Chad'i öldürdüğünü ve sonra Meghan'ın kurdu Brett'i sahiplenirken sürtüğün Scott'la çiftleştiğini söylüyorlar."

"Sanki umurumuzdaymış gibi saçmalıyorsun." Her yeni hissin farkında olarak dönmeye devam ettik. Edith'in artan sinirliliği. Edith'in

Güneşin doğmaya başlayan enerjisi. Kamera dronları ve yapay ışıkları bizi çıplak tenimizle çekerken karartıldı.

"Çiftleşme işaretin yok." Edith sırtarak durdu.

Saklanma, utanma, kendimizi sıkma dürtüsüne direndik. elimizi çıplak boynumuza koyduk. Saklayacak bir şey yoktu. "Bu yüzden mi buradasınız?"

"Eğer çiftleşmediyseniz," diye dudaklarını yaladı Edith, kameralara bakarak, "o zaman Ranger hâlâ adil bir oyun."

O saldırmadan önce hamlesini tahmin ettik. Acıttı. Boğazımıza çarpan kemikli dirseği değil, sözlerinin gerçekliği. Temkinli kalmamızı sağlayan ve eşimizin üzerine gitmemizi engelleyen şey insani hassasiyetlerimizdi ama beklemekten bıkmıştık.

Ellerimizi birbirine vururken kurt gücümüz devreye girdi. Edith'in göğsüne çarparak onu geriye doğru uçurdu ve bir ağaca çarptı. Ağaç kabuğu çatladı ve parçalandı. Edith yere yığıldı.

Tsking yaparak ilerledik. "Senden daha iyi bir karakter çizimi beklerdim."

"Bir ne?" Nefes nefese kaldı.

"Boş ver." Onun yanında durduğumuzda iç geçirdik. "Gitme vaktiniz geldi."

Sırt üstü yuvarlandı ve topuğuyla tekme attı. Bu dizimizle birleşti. Kemikler çatırdarken içimizde beyaz bir acı alevlendi.

"Asla gerçek bir Luna olamayacaksın," diye bağırdı Edith. ayağa fırladı ve saldırdı. "Ben zirvede olmak için yetiştirildim. Sen sadece taşralı bir soydan gelen bir itsin-"

Onu boğazından yakaladık ve yere. Sağlam dizimizle göğüs kemiğinin üzerine düştük. Pençelerimiz boynuna saplandı ve o hava emmeye çalışırken kan çekti.

"Senin zengin çocuk çevrelerin umurumda değil. Beni orada istemiyor musun? Tamam. Geceleri uykularım kaçmayacak. Ama Ranger

benim." Daha sıkı kenetlendik ve gözlerinin panikle şişmesini izledik. "Bu sana son kez gitmeni söyleyişim."

Edith yavaşça ayağa kalkarken havaya korku kokusu yayılıyordu. başını salladı.

"Git."

Boynunu serbest bıraktık ve kurda dönüştü. Canavar döndü ve hırladı. Biz de hırlayarak dişlerimizi gösterdik.

Kuyruğunu bacaklarının arasına sıkıştırarak dağdan aşağıya doğru fırladı.

Ayağa kalktık ve ağırlığı insan dizimiz üzerinde test ettik. Bu Canımız yanmıştı ama hayatımız boyunca daha kötü dayaklar yemiştik. "Ne zamandır orada dikiliyorsunuz?"

"Yatağımızdan ayrıldığından beri." Ranger'ın güçlü kolları bizi sardı ve kokusu ev kokusu gibi rahatlattı. Ev Ranger ayaklarımızı yerden keserken kameralar hala uçuyor ve çekim yapıyordu.

Yüzü endişe doluydu. "Dizin nasıl?"

"Şifa." Gülümsedik. Kaşlarını çatmasının ters bir yansıması. Bir erkek için çok fazla endişeleniyordu. Yine de sorun değildi. Onunla ilgilenecektik.

"Luna olmak için doğduğunu biliyorsun." İçindeki canavar hırlarken Ranger'ın göğsü gümbürdedi. "Ama işimi düzgün yaptığımdan emin değilim."

"Peki bu neden Alfa?" Ranger bizi yuvamıza geri götürürken sıcaklığın tekrar üzerimize çöktüğünü hissederek şakalaştık.

"Çiftleşme mevsimi." Boynumuza sokuldu. "Eğer doğru yapıyor olsaydım, eşimin doğru düzgün yürüyemiyor ya da konuşamıyor olması gerekirdi."

"Öyle mi?" Gülümsedik. "Kendinizi kanıtlamak için bir iki gününüz daha var."

*

"Neden hâlâ beni sahiplenmedin?" Pençelerimi Ranger'ın göğsünde hafifçe gezdirdim, pençelerimin altında titremesine bayıldım. Dokun. İkimiz de terden sıırıslıklam olmuştuk. Düğümü içimde kalın ve dolgundu, biyolojik olarak olduğunu bilmediğim şekillerde geriliyordu. Mümkün.

Ama işte buradaydık. Bunun olabileceğinin kanıtı.

Edith, boynumda ya da omzumda normalde bir iddia izinin olması gereken yerdeki lekesiz deriyi işaret ederken haklıydı.

Teknik olarak başka yerlere saklayabilirdim ama onun işaretini aldığımda göstermek istedim.

"Buraya gel," diye inledi Ranger beni kucağına oturmam için yukarı çekerken. Bir havlu hazırlamıştı. Son birkaç gün boyunca sıcaklık inip çıkarken bunu bir ritim haline getirmiştik, bu da beni zaman zaman canavarımın dürtüleriyle delicesine karıştırırken, diğer zamanlarda garip bir şekilde akli başında bırakıyordu. Tıpkı kurdumun dinlendiği şu anda olduğu gibi.

Harcandı.

Hala o işareti istiyorum. Gözlerini kapatmadan önce esnedi
Tekrar.

Düğümünün baskısı hafiflerken Ranger beni dik tuttu. Dışarı kaydı ve birleşik sıvılarımız bacaklarımdan aşağı damladı. İkimizi de temizledi.

Havluları nereden aldığına dair hiçbir fikrim yoktu; muhtemelen birkaç kez yemek ve suyun üzerinde kokusunu aldığım Beau'ydu. Tanrıya şükürler olsun ki ortalıkta görünmüyordu. Bu sezon hiç sessiz kalmamıştım.

Ranger beni sırtüstü yatırdı ve kasık kemiğime bir öpücük kondurdu. Sıcak eli bacaklarımdan arasını kavrarken o ve vajinam beni görmezden gelerek şefkatli bir sessizlik anını paylaştılar. Bu onun için bir tür ritüel haline gelmişti. İyi anlaşıtlıklarına sevinmişim.

"Oyalıyorsun." Eline karşı sallanırken dudağımı ısırdım, şimdiden sıcaklığın yeniden yükseldiğini hissediyordum. Bu görünüyordu

alışılmadık derecede uzun. Sıcaklık yavaşlıyor olmalıydı. Ama sanırım neden hala güçlü olduğunu biliyordum.

"Çok hızlıydı," şişmiş klitorisimi yalarken ateşli bakışlarımı görmezden geldi. Gözlerinin altında koyu halkalar vardı. Kendimi kötü hissediyor olabilirdim ama...

"Neden beni sahiplenmedin?" Kalçalarım klitorisimin etrafında diliyle dolaşırken yatak. Tanrıça, bu işte çok iyiydi.

Elini göğsüme koydu, beni bastırdı ve nefes nefese kalmama neden olacak şekilde hırladı.

"Henüz benden bunu istemedin." Göğüs ucumu çimdikleyerek inlememe neden oldu. Keskin acının yerini alan ıslak dudaklarının serin öpücüğü yatıştırıcı bir merhem oldu.

Parmaklarımı saçlarına geçirdim, onu daha yakına çektim ve bedenimle daha fazlası için yalvardım. "Sormam mı gerekiyor?"

Dişleri diğer göğsüme doğru ilerlerken göğsüme karşı "alttan tepeleme" gibi tutarsız bir şey mırıldandı.

"Yani bana sahip çıkmak istemiyor musun?" Bir meme ucunu ağzına alırken ve g noktama masaj yapmak için bir parmağını seksimin içinde kıvırırken nefes nefese kaldım.

Sihir.

Sihirli penis. Sihirli parmaklar. Sihirli dil.

"Ellerini başının üstüne koy," diye emretti ve göğüslerimi serbest bıraktı. Patron Ranger oynamak için ortaya çıkıyordu. Tükürüğünün tenimde kuruduğu yere çarpan serin hava göğüs uçlarımı acıyla sıktı.

"Beni sahiplenecek misin?" Ses tonuma bir meydan okuma kattım, bunu ne kadar ileri götürebileceğimi görmeye çalışıyordum.

"Ellerini başının üstüne koy." Avucunu klitorisime sürtmek için kullandı ve her kelimeyi tekrarlardı. "Bileğini tut ve Kıpırdamadan dur."

Kollarımı yavaşça yukarı kaldırarak vücuduma tam erişimini sağladım. Ona sahip olduğunu defalarca kanıtlamıştı, o halde neden bunu resmileştirmemişti?

"Sıcak, normalde istemeyeceğin şeyleri istemene neden oluyor." Çenesinin kirli sakalı yumuşak deriye sürtündü bacaklarımın arasında.

"Hayır. Bunu kesinlikle istiyorum." Dilinin düz tarafıyla sert bir vuruş yaparken inledim.

Göt deliğime yaptığım baskı beni dondurdu.

"Söyle bana, Aspen. Bunu istiyor musun?" Islaklığı toplayıp güneye doğru iterken nefesi göbeğimde gezindi.

Bileğimi tutuşum kaydı.

Ranger homurdandı. "Sana hareket etmeni söylemedim."

Kolumu daha sıkı tuttum. Yavaşça daha fazla baskı uygularken bacaklarım başının iki yanında titriyordu. Onu durdurmadım. Güvenli kelimemi biliyordum ve bunu her an bitirebilirdim.

Ama yapmadım.

"Bunu şimdi istiyorsun, ama birkaç yıl sonra istemeyebilirsin. günler." Ranger klitorisimin tadına bakmak için dudaklarını indirirken klitorisime karşı konuştu. Başparmağının baskısı aşağıdaki pürüzsüz kasların üzerinde sabit kaldı. "Beklemek umurumda değil."

Karnımdaki gerginlik azalırken haykırdım, "Bu değil adil."

"Hayır mı?" Merkezime karşı güldü, yaladı ve emdi. Başparmağı daha sert bastırdı. Bir bariyeri aştı ve beni yeni hisler sardı. "Bunu adil yapan ne?"

"Öyle mi... Öyle mi..." Nefes nefese kaldım, başparmağıyla daha derine bastırırken akıl sağlığım kaçmaya çalışırken sesimi kullanmaya çalıştım ve

beni yemeye devam etti. "Kararlarını senin yerine rutin mi veriyor?"

Başparmağını küçük daireler çizerek, orada olduğunu bilmediğim sınırlara sürttüğünde haykırdım.

"Evet ve hayır," diye mırıldandı klitorisime karşı. "Ama ben hala Kontrol."

"Kontrolünü sikeyim," diye soluk soluğa kaldım. çıkıntı. "Onu benimle kaybet. Lütfen!"

Beni ele geçiren orgazm neredeyse bayılmama neden oluyordu. Başparmağını çekip her zamanki öpücüğünü vajinama bastırdığında kalçalarım titriyordu.

Ona uzandım, daha yakın olmasını istedim.

Ranger bana doğru bakarken homurdandı.

Gözlerinde canavarının parlayan halkası. Bir molaya ihtiyacı vardı. Bunu biliyordum. Kurdu ona sertçe biniyordu. Bu çok tehlikeliydi.

Dudaklarımı yaladım. "Bunu istiyorum."

Ranger topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı, bakışlarındaki karanlıkla beni izliyordu. Yutkunurken Adem elması sallanıyordu. Ben ona işkence ediyorsam, o da bana işkence ediyordu. Bu adil bir durumdu.

Yavaşça döndüm, yüzümü yatağa bırakıp kıcımlı havaya kaldırına kadar bir an sırtımı ona verdim.

"Bana sahip çık, Alfa. Beni senin yap."

Eğilirken elini sırtıma doğru uzattı, kulağıma karşı konuşmak için alçalıyor. "Bunun için yalvardığını unutma."

Ranger tek bir hamleyle kendini içime soktu. Yüzümü battaniyeye gömerken inledim. İçimi kaç kez doldurduğunun sayısını unutmuştum ama yine de her seferinde ilk başta canım acıyordu.

"Kendini tutma," diye sıkılmış dişlerimin arasından konuştum yavaşça çekilirken.

"Yapacağımı mı sandın?" Kendini tekrar kabzasına kadar sokarken koyu kahkahası tenimde dans etti.

Ucuna kadar çekti, beni kasılmaya ve sıkmaya zorladı. Kalçalarımı kavrayıp beni tekrar üzerine itmeden önce boşluğun etrafında dolanıyordu.

Ranger acımasız bir tempo tutturdu. O kadar sertti ki nefes almayı unuttum.

Acıttı. Çok iyi acıttı.

Parmakları saçlarımın köklerini kavrayıp beni göğsüne doğru çekerken bir avuç dolusu topladığında adını haykırdım ve bana vurmaya devam etti.

İtişleri çok daha derindi ve bunca zamandır kendini tuttuğunu fark etmemi sağladı.

"Seni benim yapmamı istiyorsun."

"Evet... Evet... Evet..." Beni sikmeye devam ederken kekeledim. Unutuluş.

"Zaten benim olmadığınızı düşünmeniz çok hoş."

Ranger homurdandı.

Klitorisime vurarak dudaklarımdan bir çığlık daha çıkarırken, saçlarımı yana doğru çekerek açıkta kalan klitorisime erişmesini sağladı.

Boyun.

Bu hareket beni gerdi.

Damarlarıma endişe doldu.

Dişleri tenimi sıyrırken hareketsiz kaldı. "Güvenli kelime, Aspen." Panik üzerime çökerken derin bir nefes aldım.

Ben orada değildim.

Burada, yuvamda eşimle birlikteydim.

Ve boynu sadece istediğim için büktüm. Burada kontrol bendeydi.

"Güvenli kelime yok." Kıçımı kalçalarına doğru ittim, kalın sikini içimde inanılmaz derecede derine ittim ve salladım

ileri doğru, g noktam boyunca sürükleyerek. "Bana sahip çıkacak mısın, çıkmayacak mısın?"

Ranger, doğru noktaya vurarak birkaç alaycı pompa yaparken inledi. Yavaş. İşkence. Basınç artmaya başladı. Saçımı sıkıca kavradı. Ve ben oradaydım. Kenardaydım.

Dişlerini etime geçirirken, "Benim için gel," diye emretti.

Acı ve zevk birleşti, ruhum bedenimi terk edip onunkiyle birleşirken her sinir ucunu tutuşturdu. Kaderin kordonları yerine oturup ruhlarımızı onun ısırtısıyla birbirine bağlarken ısı ve ışık içimize çarptı.

Ranger, boynumdan aşağı damlayan kanı yalarken salgısını içime pompaladı. Kurdum zaferini aya doğru ulurken, canavarının açlığını derinden hissettim, ikinci bir kalp atışı gibi içimden akıyordu.

Yükseklerden aşağıya doğru süzülürken dünya ve içindeki tüm renkler hâlâ dalgalanıyordu. Boğazım boğuk boğuktu Çığlık atıyordum. Güçlü kollar beni sardı. Yanağıma yumuşak bir öpücük kondurdu. Tamamlandı. Eşleştim. Kader.

Derin ve ilkel bir bilgiyle *biliyordum*.

Sana haklı olduğumu söylemiştim.

"Uh." Aslında söyleyecek kelimelerim yoktu. Altın rengi ışıltı hâlâ parlarken boynuma dokundum.

"*Seni içimde hissedebiliyorum,*" diye konuştum.

bir bağ oluşturdu. Göğsümdeki gümbürtü şimdi katılaşmıştı, onun varlığıyla kalınlaşmıştı, tıpkı düğümünün çekirdeğimin içinde şişerek beni içine kilitlediği gibi yer.

"Seni her zaman hissedebiliyordum," diye mırıldandı Ranger uykulu bir şekilde. "Ama sabırsız kıçın gidip bunu resmileştirmek zorundaydı. Bilesin diye söylüyorum, ben olsam beklerdim."

Lanet olsun bu adama. Gözlerimi devirerek göğsüne sokuldum ve kalbinin benimkiyle uyum içinde attığını hissettim.

"*Artık düşüncelerini duyabildiğimi biliyorsun, değil mi?*"

Ranger'ın kahkahası kafamın içindeydi.

Canavarım inlerken gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Boku yedik.

Aspen'in ateşinin ne zaman söndüğünden tam olarak emin değildim. Olayın büyük bir finali yoktu. Orgazm ile onu takip eden uyku arasında bir zamanda gerçekleşmiş olmalı. Bu kadar yoğun olmasına rağmen

Hayatımda hiç bu kadar çok uyuklamamıştım.

Arkadaşım saçlarını dağınık bir şekilde topuz yapmış ve dişlerini göstererek gururla işaretimi taşıyordu. helikopter kanatlarının vızıltısı eşliğinde dağa tırmandık. Jones, Foster, Beau ve grubumun geri kalanı bize katılarak bir bariyer oluşturdular. Luna'nın etrafındaki güvenlik.

Alfa olarak kız kardeşimle aramdaki bağın önceki günlerde koptuğunu hissetmiştim ama onunla hâlâ bir aile bağım vardı.

"Ortaliğı ayağa kaldıracamız. Sen de geliyor musun?"

"Bu sefer değil." Kız kardeşim güldü, sesi neşeli geliyordu.

"Bu şovla işim bitti."

Onun gidişi bir kayıp gibi gelmedi. Her zaman hayal ettiğim gibi bir veda değildi. Daha çok 'sonra görüşürüz'. *"John'a söyle bana hala bir konuşma borcu var."*

"Yapacağım." Savaş yolumuza devam ederken kız kardeşimin ulumaları beni takip etti. Vadiye ulaştığımızda helikopterler çoktan havalanmıştı.

Çekim yerleri, arka planda pitoresk bir gölet olacak şekilde ayarlanıyordu. Tulia'nın yuvalarını çoktan temizlemişlerdi. I Kadınlar sempati duymalıydım ama içimde bulamadım. Muhtemelen gelecek sezonda da olacaklardı. En azından Cindy kurt gibi davrandığı için cezalandırılmayacaktı. Bunun resmi bir Alfa mücadelesi olarak kabul edilmemesi ve Tulia Sürüsü'nün ona miras kalması çok kötü olurdu. Yine de doğru takımı bulabilirse biraz zarar verebilir.

"Bay McCaw." Makyaj ekipleri ve gösteri personeli için kurulmakta olan çadırlara yaklaştığımızda bir yapım ekibi üyesinin gözleri fal taşı gibi açıldı. *"Lütfen bu tarafa gelin."*

Cep telefonundaki bir tuşa bastı. Şüphesiz çadırlardan çıkan güvenliğe çağrı yapıyordu.

Eğitimli gülümsememi takınarak kolumu Aspen'in omzuna doladım, amacıma değer katmaktan çok onu geri tutmak için. "Molly'ye görüşme için geldiğimi söyle."

"Bunu gerçekten yapacak mısınız?" Güvenlik ekibi bize doğru yönelirken gözlerini kırptırdı.

Görünüşe göre ekibim çoktan iletişime geçmişti. Bunun olacağını tahmin etmiştim ama bu kadar büyük bir şok olacağını düşünmemiştim. Ben

O kadar canavar mıydım? Bu kadar tanık varken herkesi soğukkanlılıkla öldürecek değilim ya.

Aspen yanımda homurdandı. *"Neden bunu yapmak zorunda olduğumuzu anlamıyorum."*

Bu."

"Güven bana güzelim." Omzunu sıktım, Haberi Molly'ye yetiştirmek için acele eden yapım asistanına göz kırptı. *"Biz zaten kazandık. Ama ben ekibime ve sürüme güveniyorum. Bir süre daha kurallara göre oynamamızı istiyorlar."*

"Lütfen benimle gelin Bay McCaw." Prodüksiyon Asistan bizi güvenlik görevlilerinin arasından geçirdi, onları kovaladı ve yollarına gönderdi.

Jay Renfro, en iyi açılarını yakalamak için hareket ederken çekim yapan kameralara "Ne sezondur ama," diye seslendi. Haki bir şort ve palmiye yaprağı desenli bir bandana giymiş, safari köpeği gibi giyinmişti.

"Kırık kemikler, kırık sözler ve bazı kırık kalpler. Ancak, her zaman olduğu gibi, *Çiftleşme Mevsimi* gerçek aşkın var olduğunu kanıtlıyor."

Kızgın arkadaşımın yanında ana prodüksiyon çadırına doğru yürürken prova konuşmasının geri kalanını duymazdan geldim, reality TV'nin gerçeğe dönüşmek üzere olduğunu ve gösteride ön sıralardan yerim olduğunu biliyordum.

*

"Bayan Nuva." Aspen çadırın kapağını iterek açarken Molly ellerini birbirine vurdu.

"Ben Bayan McCaw." Arkadaşım saldırmadan önce onu kolundan yakaladım.

"Kamera ekibi dört prodüksiyon çadırına gelsin." Molly kulaklığa konuşurken kendinden emin gülümsemesini hiç bozmadı.

Aspen derin bir nefes alarak kendini sakinleştirdi ve Molly'nin sırtışını taklit etti. "Şimdi neden burada kameralara ihtiyacınız olsun ki?"

"Bu işlerin nasıl yürüdüğünü bilirsin." Molly omuz silkti. "O dedi. Kadın dedi. Gösteri dünyası çok dramatik. Bu tür konuşmaların kaydedilmesi en iyisidir, böylece her şey açıkta kalır."

Molly bana kötü bir bakış gönderdi. Onun kötü tarafına geçecek bir şey yapmış olmalıyım.

Oops.

"Sana eşime bakman için izin vermedim." Aspen yumruklarını Molly'nin masası olarak kullanılan plastik katlanır masaya dayadı.

"Gözlerini benden ayırma."

"Yoksa ne yaparsın?" Kamera ekibi içeri girip çekime başlarken Molly sırtıttı.

"Mahkemede görüşürüz." Aspen dik durdu ve kameralara dönerken pazen gömleğini kalçalarına yeniden bağladı. "Röportaj yapmak istiyorsanız, ekibi hazırlamak için beş dakikanız var."

*

"Bundan nefret ediyorum," diye dudak büktü Aspen.
"Burnunu kırmak daha tatmin edici olurdu."

"Biliyorum." Canavarımı sakinleştirmek için onu kendime yakın tuttum ve kokusunu içime çektim. "Ama dünyamız değişiyor. Şiddet bizi sadece bir yere kadar götürür. Onları kendi oyunlarında ve kendi dövüş ringlerinde yenmek daha iyi. Gerçekten üstün tür olduğumuzu göstermek için."

"Evet, tamam." Gözlerini devirdi. Ama ben onun düşüncelerini duydum.

Bu zengin çocuğu saçmalığı.

"Sizi temin ederim ki çitin her iki tarafında da yaşadım ve her zaman bir burun kırmaya hazır olsam da, kazanamazsanız her zaman tatmin edici olmuyor."

Kalçasını benimkine doğru itti. "Sana güveniyorum. Şimdi git ve dünyaya benim hakkımda ne düşündüğünü söyle."

Kamera ekibi derme çatma bir röportaj çadırı kurmak için acele ederken aniden gerilerek elimi yüzümde gezdirdim. Bütün bu

Bu programa katıldığımdan beri beni hiç bu işe bulaştıramadılar. Ama Aspen için yapardım.

Onun için her şeyi yaparım.

*

"Bay McCaw." Jay Renfro bir Cheshire kedisi gibi sırttı. O Kurt kokusunu alamadığım için kedi de olabilirdi. "Sezonun Alfa'sı."

Program sunucusunun karşısındaki koltuğa oturdum ve boynunu kırmayı hayal etmemeye çalıştım. "Bana böyle mi diyorlar?"

"Hadi ama," dedi Jay eski dostlarmışız gibi havaya dirsek atarak, "programa gelirken tüm izleyicilerin sana hayran olacağını biliyor olmalıydın. Son zamanların en genç Alfa'sı Geçmiş. *Shifter Times*'da 'yılın şekil değiştireni' seçildin. Bu kış anketlere göre yedinci sezonun en uygun bekârıydın. Teklifi kabul ettiğinde yapımcıların ağzı kulaklarına varmıştı. Davetiye."

"Öyle mi?" Koltuğuma geri yaslandım.

Jay kameraya baktı, kulağındaki cihaza dokundu ve tekrar söylemeden önce başını salladı, "Bu kış anketlere göre yedinci sezonun en uygun bekârıydın, ama görünüşe göre artık bekâr değilsin."

Sanırım yapımcılarla ilgili kısmı eklememesi ya da beni bu şovda tutmak için ne yapacaklarını ima etmemesi gerekiyordu. Önemli değildi. Onları zaten taşaklarından yakalamıştık. Ve canlarını acıtmayı planlıyordum.

"Haklısın. Artık bekâr değilim." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve bir sonraki yorumunu bekledim.

"Kes." Molly'nin sesi yapım ekibinin kulaklıklarından birinden geliyordu. Dışarıda film ekibiyle birlikte değildi ama yine de pençelerini geçirmişti. "Bay McCaw, bu filmi çekmek için bundan daha fazlasına ihtiyacımız olacak.

anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getir."

Kameraman ter içinde kaldı ve "Lütfen" diye ekledi.

Hepsinin yüzü kızarıırken sırttım. Ama bu mürettebatın hatası değildi ve bunun acısını onlardan çıkarmayacaktım. Onlara odaklandım.

kamera yerine. "Hayır, Jay. Artık bekâr değilim. Ve çiftleşme sezonuna, kaderimle tanıştığım yeri sağladığı için minnettarım. dostum."

Jay'in sırtışı gerilirken gözleri yuvalarından fırladı. Yanaklarında acı vardı. "Bunu ilk kez burada duydunuz, millet. Bay McCaw kaderindeki eşi.... eşleşmelerin yapıldığı ve gerçek aşkın yaşandığı *Çiftleşme Sezonumuzda* buldu."

Ayağa kalktım ve görüşme çadırından çıktım. Benden istedikleri her şeyi almışlardı.

Şimdi onları mahvetme zamanıydı.

*

Haini öldürün.

Canavarım, Aspen'in sürümün çiftleşmiş erkekleri tarafından korunduğu ağaçlarda kedi kokusunu yakaladığında hırıliyordu.

Ben yaklaşırken elini omzuma koydu ve canavarımı anında yatıştırdı. Bu büyüye alışmak biraz zaman alacaktı.

"Burada ne yapıyorsun?" Sesimi nötr tuttum ama Çita stilistinin günlerinin sayılı olduğunu anlamasına yetecek kadar nefret sızdı.

"Aramızın iyi olduğunu sanıyordum." Jesse'nin kesik gözbebekleri

Aspen.

Hırladım. "Eşime bakma."

"O iyi." Aspen gözlerini devirdi, diğerlerinin arasına girerek ikimiz. "Bana tuzak teli ve yiyecek verdiğini söylemiştim."

"Bu onun güvende olduğu anlamına gelmez." Elimi onun kalçasına koydum ve Jones'a baktım.

Hazırlıklı ol. Jones bir adım öne çıktı, hızlıca halletmem gerekirse Aspen'i durumdan uzaklaştırmaya hazırды.

Aspen beni itti ve küçük velet sekerek uzaklaşmadan önce pembe dilini çıkardı. "O artık benim korumam altında. Ayrıca, söyleyeceklerini duymak isteyeceksiniz."

Jesse'nin belgeleri saklayacağını ve dizide işlenen her alçakça eylemin arkasındaki ayrıntıları bileceğini hesaba katmamıştım ama stilist/müşteri ilişkisi için söylenecek bir şey vardı. Vasiyetime yazılıyordu. Eğer onun görgü tanığı olmasaydı tanıklık etseydi, dizi bu işi uzatmaya devam ederdi ve sonunda mahkemelik olurduk.

Bir ömür boyu yetecek kadar kamera ve sirk görmüştüm. Onlar bir karara varırken uzlaşma masasında oturmak benim için sorun değildi. Açıkçası gösteriden bir şey beklemiyordum ama Ranger onlara yaptıklarını ödetmemiz konusunda ısrar etti. Onlara zarar vermenin tek yolu buydu... yasal olarak.

Ben hala onları öldürmemiz gerektiğini düşünüyorum.

"Bu teklif bir şaka." McCaw hukuk ekibinin başında, dili pençeleri kadar keskin bir kadın vardı. "Biz yürümüyoruz iki taneden daha azıyla kurtulabilirsin. Duygusal zararı karşıladınız, peki ya benim ve ailemin sömürülmesinden elde edilen fazla kâr ne olacak? müşterilerle mi? Zamanımıza değecek bir şeyle gelin." Döndüler de.

Kutsal Tanrıça, çok paraydı.

*

İki nokta beş milyon dolar.

Bu insanların nasıl olup da bu kadar büyük meblağları önemsizmiş gibi savurabildiklerini anlamıyordum. Sanki hayat değiştiren bir şey değilmiş gibi. Bu miktar para pek çok insanı doyurabilirdi. Yeni bir ev alabilirdi. Düpedüz. Ve yeni bir araba. Ve....

"Artık bir milyonersiniz Bayan McCaw," diye alay etti Ranger, yansıtıcı güneş gözlüklerini gözlerinin üzerinden kaydırırken. Üzerinde siyah ipek elbise gömleği ve pantolon vardı, dirseğini uzatırken bir ikram gibi görünüyordu. "Bu parayla ne yapacaksınız?"

Seks oyuncakları ve kabarık yastıklar.

Ciddi misin?

Ne oldu? Birkaç ay içinde yine sıcaklar gelecek. Hazırlıklı olmak istiyorum.

Elimi Ranger'ın kolunun kıvrımına koyarken ne yapmak istediğimi düşünerek yanağımın içini çiğnedim. Biz siyah eşleşti, ama ben bir polyester örgü tulum giydim kırılmış iş ceketini ve saçlarım arkaya toplanmış. Jesse'nin izniyle. Onun son dokunuşları olmadan kameraların önüne çıkmama izin vermezdi.

Muhabirler adliye binasının dışındaki merdivenlerde durdular ve isimlerimiz okunduğunda flaşlar patladı. Ranger'ın avukatları Merdivenlerden hızla inerken iki yanımızda bizi kuşatmışlardı.

Bekleyen limuzinlere binmeden önce tereddüt ettim. "Bu avukatların hepsi senin maaş bordronda mı?"

Ranger beni kendine çekerken sırtı ve galibiyetten sonra kameraların birlikte poz verirken fotoğraflarımızı çekmesine izin verdi. Ben daha ilgiden hoşlandığımı sanıyordum ama benimle kayıt altına alınmak istiyor gibiydi.

"Benim gördüklerimi gördüğünüzde ve yaptıklarımı yaptığınızda "En iyilerle çevrili olmak işe yarar." Eğildi ve dudaklarını çiftleşme izinin sergilendiği boynumun yan tarafına sürttü. "Neden? Başını belaya mı sokmak istiyorsun?"

"Aslında..." Elini tuttum ve onu limuzinin içine sürükledim, böylece renkli camların arkasında oynayabilecektik. "Ben Bir başkasını beladan kurtarmanın bana ne kadara mal olacağını merak ediyorum."

*

Çöl rüzgârı öfkeliydi. Toz şeytanları uzaktaki tarlaları kırbaçlıyor ve yaban otları asfaltın üzerinde uçuşuyordu. park yeri. Hatırladığımdan çok daha kuruydu. Neredeyse bir yıldır geri dönmemiştin. Artık evim gibi hissetmiyordum. Hiç öyle olduğundan emin değilim. Ama şimdi bir fotoğraf ya da Deja vu hissi, hatırasını silkeleyip gerçek hayatıma dönebileceğim bir rüya.

"Artık seni buralarda göremeyeceğiz." Trenton-veya Holton Cezaevi'nin otoparkında çit kapılarının açılmasını beklerken Alpha Trenton Nuva arabamın yan tarafına yaslandı mı demeliydim?

Acele edip buradan gitmek istiyorum.

Bu kasabada durmak garipti, Trenton'ın yanında durup hiçbir şey hissetmemek daha da garipti. Çantamız yoktu. bağlantı. Artık hayal kırıklığı ya da öfke yoktu. Kaybedilmiş bir aşk yok. Sadece bu çılgın hayat yolculuğunda birbirinin yanından geçen iki gemi.

"Beni burada ölü yakalayamazsınız." Yeni telefonumdan saati kontrol ederken güldüm. "Ama ne olursa olsun, umarım Stefanie'yle mutlusunuzdur."

Mazel tov. Kurdum iç çekti.

Trenton parmağındaki altın yüzüğü çevirdi. Tüm şekil değiştirenler geleneksel insan evlilik yeminlerinden hoşlanmazdı - Ranger'la istememiştim- ama Stef her zaman en üst seviyedeydi. Eminim her şeyi yapmıştır.

"Sanırım her zaman onu seçerdim." Görünüşe göre sürünün kontrolünü babasından almak Trenton'ı bir konuşmacıya dönüştürmüştü. "Beni yanlış anlama, benim kurdum senin kurduna karşı bir şeyler hissediyordu ama şimdi nedenini bildiğime eminim."

"Peki neden?" Hâlâ zaman öldürüyordum, gidebilmek için kapıların açılmasını bekliyordum. Onu dinlesem iyi olacaktı.

Ya da yapamayız.

"Genç, aptal ve kafası karıştıktık, Alfa olmanın herkesi yönetmek anlamına geldiğini ve sizin aykırı olduğunuzu düşünüyorduk. bu fikre meydan okuyor." Trenton ellerini ceplerine soktu. "Ama içten içe sana yapılan muamelede bir sorun olduğunu biliyordu. Senin iyi olacağından emin olana kadar kurdunu kovalamaya devam ederdi."

Vay canına. Bu çok tatlı.

"Ben iyiden de iyiyim." Gözlerimdeki yaşları gizleyen koyu renk güneş gözlüklerim için minnettardım. Trenton ne zamandan beri bu kadar

Kelimeleri güzel mi kullanıyorsun?

"*Bundan emin misin?*" Ranger'ın karanlık sesi her zamanki gibi seksi bir müdahaleydi. "*Çünkü Alfa olsun ya da olmasın, eğer bu hıyar*

sen-"

"Sus," diyerek arkadaşımı susturdum. Kapılı çit kayarak açıldı.

"Teşekkürler, *Çiftleşme Mevsimi*. Teşekkürler, McCaws," Clara Klevean muhafızlara bağıırıyordu. "Ve Tanrıça'ya şükürler olsun, sürtükler!"

"Sizi yalnız bırakayım." Trenton uzaklaşmadan önce şapkasını bana doğru eğdi.

"Aspen! Özgürüm!" Clara'nın tiz çığlığı neredeyse kulak zarlarımı patlatacaktı, çünkü park alanından çakal vites değiştirici hızıyla uçarak geçti.

Kendinizi hazırlayın. Geliyor. Clara'yı kollarımın arasına aldım, ikimizi de zorlukla dik tuttum.

"Ve sen zenginsin!" Clara ağlarken güldü, saçlarımız kuru havada etrafımızda savrulurken yüzündeki gözyaşlarını ve sümüğü sildi. çöl rüzgarı.

Gözlerim sulanmıştı ve kalbim o kadar doluydu ki patlamak üzereydi. Saçlarımı başımın arkasında topladım, böylece ona bakabilirdi. "Ben zenginim ve sen özgürsün." Tanrıça, bunu söylemek aklımı başımdan almıştı. Buna alışabileceğimden emin değildim.

"İkimiz de özgürüz." Clara kolunu benimkine doladı, Üstü açık, kiraz kırmızısı GTO'mla yüzleşmek için döndüm. "Bu bizim aracımız mı?"

Bebeğim, karartılmış camlarıyla şık sedanlarla çevrili bir başparmak gibi göze çarpıyordu.

"Bu biziz." Bileğimden ona fazladan bir saç bağı verdim.

Clara diğer araçlara bakarken kaşlarını çattı. "Bunun bir kız gezisi olacağını söylediğini sanıyordum."

"Benim yaptığım gibi burada yoklarmış gibi davran."

Cezaevinin otoparkında boş boş oturan sedanlara elimi salladım.

Clara ön camlara bakarken saçlarını hızla geriye doğru ördü. "Hangisi Ranger?"

En yakındaki aracın sürücü tarafındaki camı aşağıya yuvarlandı. Ranger tabletini direksiyona dayamış, telefonunu Bluetooth'a takmış bir şekilde oturuyor ve *tatilden* kalan paket işlerini hallediyordu. I

Eşlik etmekte ısrar ettiğinde tartışmaya bile gerek duymamıştı. Çok uzun süre uzak kaldığımda canavarı biraz endişeleniyordu.

Ben de istiyorum.

Buna eş-bağımlılık denir.

Buna aşk denir.

Karşılıklı kırmızı bayraklarımız üzerinde çalışıyorduk.

"Çok hızlı değil." Ranger bana öyle bir göz kırptı ki karnım zevkten dört köşe oldu.

"Seni ilk seferinde duydum." Direksiyonun arkasına geçerken ona bir öpücük gönderdim.

Clara gözlerini dostumdan çekti ve onun yerine GTO'ma bakarak ağzının suyu aktı. Kırmızı boya batan çöl güneşini yakaladı, bugün ekstra muhteşem görünüyorsun.

"Lanet kız." Clara yolcu koltuğuna kaydı ve yetersiz eşya çantasını arkaya attı. "Ee, bu evde olmak nasıl bir duygu? Her kadının hayalini yaşamak mı?"

"Dürüstçe mi? Hâlâ uyanmayı bekliyorum ama sürdüğü sürece tadını çıkaracağım." Dikiz aynamı kontrol ederek vites değiştirdim. Nuva Territory'yi arkamızda bırakmayı sabırsızlıkla bekliyordum.

aitti. Belki bu sırada Alfa'mla da oynardım. "Emniyet kemerinizi taktığınızdan emin olun. Test etmek istediğim bazı sınırlarım var."

Epilog Ranger

"Cezalandırılmak istedin." Kırbaça vurdum

Aspen'in klitorisine karşı, onun küçük inlemelerini seviyordum. Ayak bilekleri ve el bilekleri siyah ipek bir iple bodrumdaki çatı katına giren kemerin içine yerleştirdiğim halkalara bağlanmıştı. Onu en sevdiğim pozisyonlardan birine getirerek eşimi güzel, itaatkâr bir X haline getirmiştım.

"Bu sübjektif." Nefes nefese kaldı, ağırlığını iplere karşı test ederken sırtını kamburlaştırdı, ben çektikçe kırbacı kovalamaya çalıştı. "Bunun bir ödül olduğunu düşünürsem gerçekten ceza mı olur?"

Aynalı tavana bakmak için başımı geriye attım.

Her zaman geri dönüşlerle. Beni her zaman diken üstünde tutuyor.

Ama iyi bir meydan okumayı takdir etmeseydim bir Alfa olamazdım.

Soğuk metal göt deliğine bastırdı ve ben bir şişe kayganlaştırıcının kapağını açarken dimdik durdu.

"Benim için nefes al," diye fısıldadı kulağına, elmas çivili taban ucuyla metal anal tıkaçtan basınç uygularken.

Benim velet için en güzelinden başka bir şey yok.

"Ranger. I..." Gözlerini kapattı ve bağlara yaslandı.

"Güvenli kelimeye ihtiyacın var mı?" Elimi omurgasında gezdirdim ve dokunuşumla ürpermesini izledim. Neredeyse bir yıldır her gün birlikteydik ve o hâlâ çok duyarlıydı.

Bir sonraki sıcaklığa kadar bekleyemedim.

Ben de öyle. Parmaklarımı Aspen'in yumuşak karnında gezdirirken ve klitorisine masaj yapmak için aşağı uzandığımda kurdum hırladı.

Arkadaşım için planlarım vardı. Bunların bir kısmı bu tıpayı ve birkaç beden daha büyüğünü içeriyordu.

"Krep," diye fısıldadı Aspen.

Tapaya biraz daha kayganlaştırıcı ekledim. "Yanlış kahvaltı yiyeceği." "Öyle mi?" Gülmemek için dudağını ısırdı.

"Sanırım beni cezalandırmak zorunda kalacaksın."

Hiç durmuyor.

Hırlayarak klitorisini parmaklarımın arasına sıkıştırdım ve fişi bariyerin ötesine bastırdı. "İşte böyle, güzelim. Derinlere dal."

Anal tıkaç içine oturduğunda bacakları titriyordu. Bodrumun loş kırmızı ışıkları kışının dibinde duran elmas çivilerden yansiyordu. Kulüp sahnesini daha fazla deneyimlemek istiyordu, ben de burada elimden geleni yaptım.

Onu henüz dünyayla paylaşmaya hazır değildim.

Belki bir gün.

Ama bugün değil.

Bağlarını çözüp onu kucakladığımda ve arka duvarı kaplayan devasa yatağa taşıdığımında hâlâ titriyordu.

"Bir sonraki boy fişi alan çok iyi bir kız." Onu yere yatırırken alnından öptüm, terli saçlarını yüzünden fırçaladım. "O kıcı benim için çok iyi eğitiyorsun."

"Çok dolu hissediyorum." Onu yüzüstü yatağa yatırdığımda inledi. Kalçalarını karyolanın üzerine çıkardım ve onu çok sevdiği noktaya yerleştirdim. Pürüzsüz ahşap oyma kenarın klitorisine tam olarak sürtüneceği yer.

Elması biraz çektim. Adımı haykırdığında sikim seğirdi.

Dizimle bacaklarını daha geniş açarken "Bu hiçbir şey," diye alay ettim. "Ne kadar dolu olmak istiyorsun?"

Cevabını inlemesinden, kendini karyolaya sürtmesinden ve kışını havaya kaldırmasından anladım.

Ama sesi çok seksiydi ve bana yaşattığı hayal kırıklığına karşılık verme fırsatını kaçıramazdım.

"Kelimeler, Aspen. Bana ne istediğini söyle." Elmas küpeyi ovaladım.

"Fuuuuuuccc...." İnledi.

"Ne tür bir öğretmenlik diploman var?" Alay ettim, Elimi boynuna dolamak için öne uzandığımda sikim onun sıırsıklam ıslak seksiyle aynı hizaya geldi. "Bu bir kelime gibi gelmedi."

Bana doğru geri sallanırken vücudu sıkıştı. "Kelimeler berbat. Neden? Sadece..."

"Bekliyorum." Onu sabit tuttum, kendi klitorisine dokunmaya giderken bileklerini yakaladım. "Oh hayır. Ben söyleyene kadar boşalmayacaksın."

"Tamam," diye bağırdı. "Beni her deliğimden sikmeni istiyorum. Lütfen, doldur beni."

"İşte benim kızım." Yüzünü tekrar yatağa doğru itmeden önce boynundaki eş izini öptüm ve sikimi Eve.

Kukusu uzunluğumun etrafında çırpınıyor, sikimi yavaşça ucuna kadar sürüklediğimde ayarlanıyordu. Tekrar içeri girdiğimde anal tıkaçın ağırlığı üst duvarlarından bana doğru bastırdı.

"Oh. Oh..." Tutarsız sesler çok sıcaktı.

Kalçalarına aç verdim, böylece bacakları daha geniş açıldı ve klitorisi yatak çerçevesine sürtündü. Sonra tekrar eve kaydardım, çığlık atmaya başladığında kasıldığını hissettim.

"Aldın bebeğim. Küçük kıcın doldurulurken tüm sikimi al." Elması yumuşakça çekiştirirken homurdandım. Onun sıırıslam ısısına çarpıyordum. O battaniyeleri yumruklayıp adımı haykırırken ben hızımı artırdım.

Yavaşlayarak durdum. "Gelebileceğini söyledim mi?"

"Ranger, hayır!" Aspen ağladı. "Özür dilerim, tamam mı? Öyle demek istemedim. İyi biri olacağım. Ne istersen yapacağım. Lütfen, lütfen gelmeme izin ver."

Tanrıça, yalvarmasına bayılıyordum. Onu yukarı kaldırdığımda nefesi kesildi.

Elim klitorisini okşamak için tekrar öne kaydı ve diğer elimi yan tarafına doğru sürükledim, yolda her bir meme ucuyla alay ettim, iki parmağını ağzına sokmadan önce.

Göbeği şaftımın etrafında kenetlenirken onları derinlemesine emdi, orgazmı tekrar inşa ederken inledi. Onu yavaşça becerdim. Güzel ve derin. Beni her yerde hissedebildiğinden emin olmak için. İstiyordum ki ruhuna bir çentik daha attı.

Düğümüm oluşmaya başlamıştı bile, Aspen'in tamamen benim tarafımdan doldurulmasıyla ikimizi de sürüklediğim rahatlamayı bekliyordum. Kalbi. Zihni. Vücudu.

Bir uzun vuruş daha. Koluma yapıştı, daha sert emerken parmaklarımda boğuluyordu.

Ne kadar güzel bir lanet dostum.
Kulağına fısıldamak için onu yakınımaya çektim. "İyi bir kız ol ve benim için gel."

*

"Ama izleyebileceğimizi söylemiştin." Aspen suratını astı. Duştan yeni çıkmış, saçlarını arkaya doğru örmüştü ve parlak gözleri belayı işaret ediyordu.

"İzlemeyeceğim demiyorum." Bir çift gri eşofman altı giydim. "Sadece sonraya saklamanın iyi bir fikir olabileceğini söylüyorum."

Bir şeyler yanıyor.

Kurtlarımız kokuyu alırken Aspen de ben de dönüp tavana baktık. Çakal bir şekil değiştirenin küfür sesi kısa bir süre sonra takip etti.

Clara merdivenlerden aşağıya, "Senin aptal zengin mikrodalga patlamış mısırı öldürdü," diye bağırdı.

Aspen yanağını öperken güldü ve aceleyle hasarı kontrol etmeye gitti.

Hayatım artık çok evcilleşmişti. Kokulu mumlar, köpük banyoları ve buzdolabında tatlı şarap. Yoga pantolonları Tanrıça'nın dünyaya armağanı ve en sevdiği çifti gösterirken utanmadan eşimin kışını merdivenlerden yukarı takip ettim.

Aspen mutfağın kapısını iterek açarken, "Bir torba daha hazırlayayım," dedi.

Clara üç büyük kadeh doldururken pembe şarap fokurdadı. "Bu aleti nasıl çalıştırıyorsun anlamıyorum. Neden normal bir mikrodalga almıyorsun?"

"Neden normal bir insan gibi patlamış mısır makinesi kullanmıyorsun? Artık 2000'lerde değiliz." Jesse bir kadeh şarap kaptı ve Clara ona vuramadan oturma odasına kaçtı.

"Kedinin burada ne işi olduğunu bana tekrar hatırlat." Alnıma masaj yaptım.

"Sana onu davet ettiğimi söylemiştim." Aspen kilerin en üst rafındaki patlamış mısıra ulaşmak için parmak uçlarında durdu. Çakal

ilk çantayı almak için raflara tırmandılar.

Ona doğru uzandım ve aşağı çektim. "Neden şu anda bunu izlememiz gerekiyor?"

"Daha önce bunun için para demeyecektim." Aspen patlamış mısırı aldı ve mikrodalgaya koydu. "Sonunda yayınlanıyor çünkü sekizinci sezon başlıyor ve hepimiz onu izlemek için randevulaştık."

Başka bir kse almak için eğildiğinde onu belinden yakaladım. "Güven bana. Artık bunu izlemek zorunda değiliz. Herkesi eve gönderebilirim."

"Aklından bile geçirme." Babası mutfağa girerken bana hırladı.

"Dondurma eriyor." Kveti tezghın üzerine koydu, ne yaptığımızdan şüphelendiğini belli edecek şekilde bana baktı. daha önce aşağıda yapıyordum.

Saklanmayı reddettim.

Aspen dönerek dolaptan birkaç kse aldı. "Ben servis yapacağım. Sen git dinlen."

İkimiz de onun iki sağlam bacak üzerinde oturma odasına yürümesini izledik. Doktorlar bir çeşit sihir yapmışlardı. Ya da belki de cadıydılar.

Aspen ekmecedен kaşık aldı. Ben de kaşıkların peşinden baktım. Huysuz yaşlı adam, aramızın arka tarafında kendi kulübesini inşa ettirmemize rağmen evimde kendi koltuğu olarak sahiplendiği deri koltuğumu alırken.

Orada kendi yatar koltuğu vardı.

"Tanrım, bu gece burası zıplıyor." Clara mutfağa geri döndüğünde mikrodalga fırının zamanlayıcısı patlamış mısır, kapı zili çaldı ve telefonum tezghın üzerinde vızıldadı.

"Ben bakarım," dedi Aspen ve Clara aynı anda. "Ben bakarım," dediler.

akal n kapıya koştu. Aspen telefonumdaki şifreyi girdi.

Bira almak için buzdolabına uzandım.

"Hepimiz bu gece hâlâ izliyor muyuz?" Fallon'un sesi telefonumun hoparlöründen mutfağa doldu.

"John için sorun olur mu?" Aspen bana dikkatle baktı, Dondurma kepçesini ararken mutfak eşyaları çekmecesinden bir şişe açacağı uzattı.

"Bunun aptalca olduğunu düşünüyor," diye seslendi John arka planda bir yerden.

Biramı yudumlarken ona zihinsel bir yumruk attım.

Balık tutma gezisi hakkında soru sormayı unutmayın.

Daha sonra. Aspen'in nasıl çalıştığını anlamadan önce dondurma kepçesine birkaç saniye uzun uzun bakmasını izledim. Bir gün beni dinleyebilirdi. Ama işleri zor yoldan yapmayı severdi.

Fallon, "Bunu sizinle birlikte izleyeceğiz," dedi.

John sanki biri ona dirsek atmış gibi homurdandı.

"Sabırsızlanıyorum."

"Mesajlaşarak halledebiliriz." Aspen iki kase dondurma doldurmayı bitirdiğinde esnedi. Tezgâha bakarak durdu ve ayaklarının üzerinde biraz sallanırken bir sonraki adımda ne yapacağını düşündü.

Kaşıkları kaselere yerleştirdim ve mikrodalgadan patlamış mısırları aldım. "Hadi gidip oturalım."

*

"Herkesin içkisi var mı?" Aspen nihayet oturmasını sağladıktan sonra koltuktan kalktı.

"İstemiyorlarsa kendileri alabilirler," diye homurdandım, Onu tekrar kanepeye yatırdı ve sırtına örttüğü örme battaniyeyle üzerini örttü.

"Clara neden bu kadar uzun sürdü?" Aspen kolumun altından başını uzattı.

Nedenini merak ederek havayı kokladım.

"Bu Ivan ve bizimle birlikte izliyor." Clara, büyük hayvanı arkasından sürükleyerek oturma odasına girdi.

Ivan saygıyla başını sallarken yanakları kızarmıştı. "Alfa. Luna."

"Hiçbir şey söyleme." Aspen elimi sıkıca kavradı. *"Bu konuda içimde iyi bir his var."*

"Otur Ivan." Kanepeye yaslandım, Aspen ve babası dondurmalarından bir ısırık alırken

birbirlerine bakmadan aynı anda kase yapıyorlar.

Çiğnediler. Yuttular. Bir kepçe daha almak için kaşıklarını aşağı çektiler.

O kadar mükemmel bir uyum içindeydi ki koreografisi yapılmış olmalıydı. Ciddiyim. İstesem de bunları uyduramazdım.

"Yedinci yıllık *Çiftleşme Sezonu*'nun resmi başlangıcına hoş geldiniz," Jay Renfro'nun sesi oturma odasını doldurdu. Herkes sustu. Aspen dondurmasından son ısırığını aldı ve bana Yine esnerken boş kâse.

"Başlangıçta o kadar da kötü olmadığını söylediler," diye fısıldadı Aspen, battaniyeyi çenesine kadar çekip yanıma sokularak. "Sanırım sonunda bizi kötü adamlara dönüştürdüler. Kötü adam dönemimde neye benzediğimi görmek istiyorum."

Başının tepesini öperken güldüm ve vücudunun benimkine karşı gevşediğini hissettim. "Bunu izlemek için beklemeyi tercih etmeyeceğine emin misin?"

"Sekizinci sezon yarın. Opal'ı görmek istiyorum. Sen çok sıcak."

Ve mırıldanmalar başlar.

Jay Renfro

açılış jeneriğini okumaya devam etti. Anlaşmadaki kayıplarından sonra yapımcıların bizi nasıl tasvir ettikleriyle hiç ilgilenmesem bile, en azından sezonumuzu izlemek için yatırım yapmak üzere yayın akışına girene kadar beklemişti.

Ama Aspen yarın izleyebilir.

Belki işten izin alıp onunla daha çok vakit geçirirdim. Sürü iyi olurdu.

Aspen küçük bir horlama sesi çıkarırken mikrodalga'nın üzerindeki dijital ekrana baktım.

Akşam dokuzda.

Saat gibi.

Eşim yanımda uyuyakaldı. Onun yanına uzandım, gözlerimi dinlendirdim, etrafımızda 7^{inci} yıllık *Çiftleşme Sezonu*'nun prömiyerini henüz görmemiş olan dünya aşkımızı izlemeye aşık oldu Hikaye televizyonda oynanıyor.

*

Sevgili okuyucu,

Yani....

Ne düşünüyorsun?!?

Aspen ve Ranger'ın aşk hikayesinin gidişatından memnun musunuz? Farklı olmasını dilediğiniz bir şey var mıydı? Ayaklarınızı tekmelediniz ve biraz bayıldınız mı? Eğer öyleyse, işimi yaptığıma memnunum.

Bu çiftle çok eğlendim ve her zaman olduğu gibi Bir serinin sonuna geldiğimde buruk bir sevinç yaşıyorum. Bu biraz garipti çünkü yan karakterler, ilk taslak aşamalarında böyle olmasını istemediğim halde kendi hayatlarına büründüler. Bu dünyada biraz daha yazmayı düşünüyorum. Belki kısa bir Bülten abonelerim için bir hikaye ve belki başka bir kitap, ama benden ne okumak istediğinizi bilmek isterim.

Bana haber vermek için yorum bırakmaktan çekinmeyin (onları seviyorum!) ya da paranormal romantizm bültenime kaydolun @ www.heatherkcarson.com ve bana bir e-posta gönderin ya da gelmiş geçmiş en iyi okuyuculardan bazılarıyla birlikte daha hızlı yazmam için bana bağışlamak için FB @ heathercarsonreaders adresindeki okuyucu grubuma katılın.

Çılgın yayıncılığımın bir parçası olduğunuz için tekrar teşekkürler Yolculuk. Siz olmasaydınız bunu yapamazdım. Okuyarak Aspen'e, Ranger'a ve yazdığım diğer tüm karakterlere hayat verdiniz.

Onlar da size teşekkür ediyor.

Gelecekteki çalışmalarım için bizi izlemeye devam edin!

-Heather

Heather K. Carson adlı yazarın diğerk kitapları

Kader Yazgıları (üçlemenin tamamı)

"Kader diye bir şey yoktur. Ama bunu bir de benim onun kader arkadaşı olduğumu düşünen huysuz kurt şekil değiştirene anlatmayı dene..."

Şekil değiştirenlerin var olduğu ve inanmaları öğretilenin aksine büyüünün gerçek olduğu romantik bir distopik macerada Sage, Coral ve Kera'ya katılın.

***Fated Destinies* serisindeki her kitap, ana kahraman ve kadın kahramanın HEA'lerini elde ettikleri çift POV'da anlatılan tam uzunlukta bir romandır. Bu buharlı seri, olay örgüsünden ödün vermeden baharat sunuyor. Bu kaderlerin nasıl iç içe geçtiğini öğrenmek için hemen okumaya başlayın.**

Amazon'da, Kindle Unlimited'ta ve sesli kitapların satıldığı her yerde mevcut!

<https://www.amazon.com/dp/B0BVLBVYL1>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

